

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

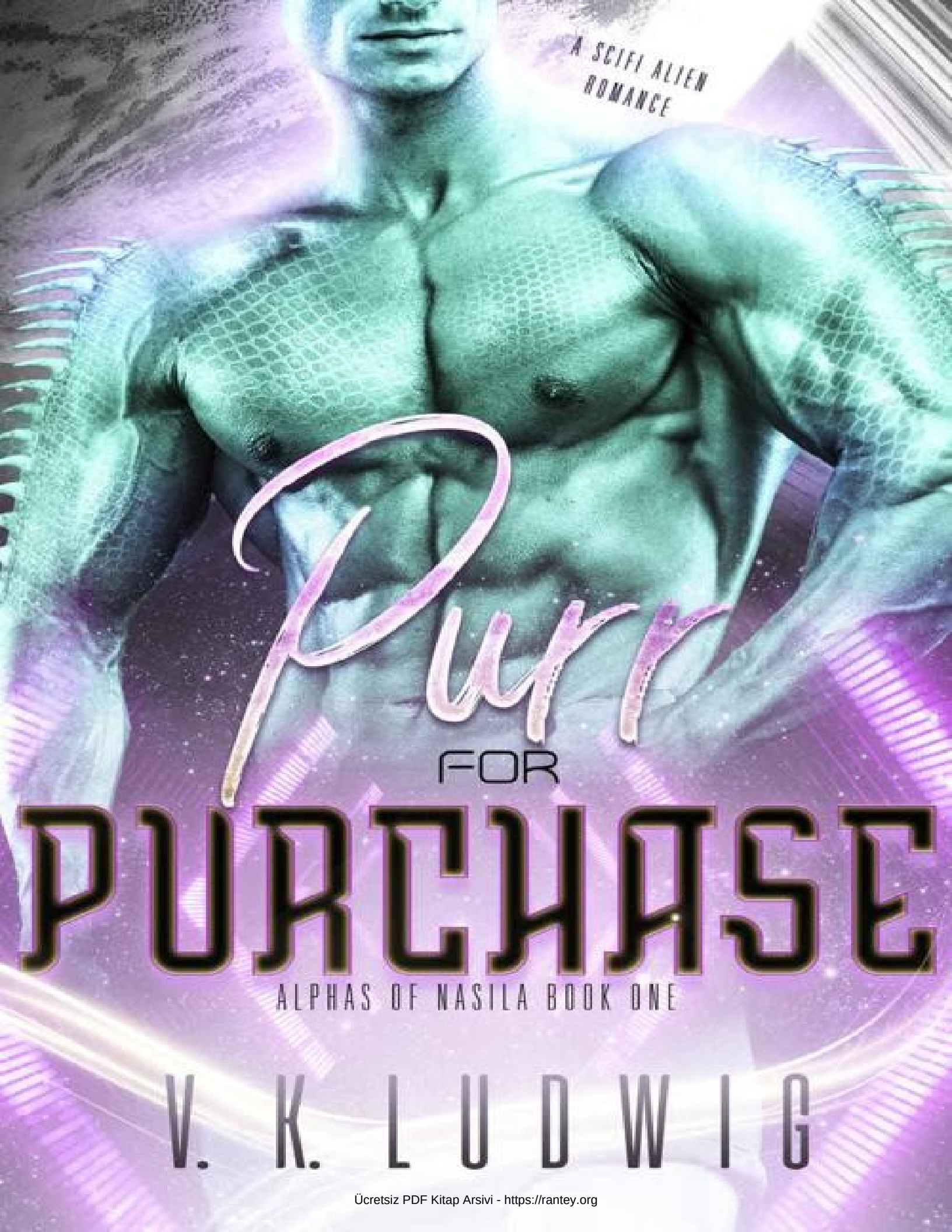
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A SCIFI ALIEN
ROMANCE

Purr
FOR

PURCHASE

ALPHAS OF NASILA BOOK ONE

V. K. LUDWIG

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SATIN ALMAK İÇİN PURR

NASILA'NIN ALFALARI ÜÇÜNCÜ KİTAP

OceanofPDF.com

V. K. LUDWIG

OceanofPDF.com

MÜREKKEP KALP YAYINCILIK

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Elli ve Rhen'i yuvalarında görmek ister misiniz?

1. [Davin](#)
2. [Heather](#)
3. [Davin](#)
4. [Heather](#)
5. [Davin](#)
6. [Heather](#)
7. [Davin](#)
8. [Heather](#)
9. [Davin](#)
10. [Heather](#)
11. [Davin](#)
12. [Heather](#)
13. [Davin](#)
14. [Heather](#)
15. [Davin](#)
16. [Heather](#)
17. [Davin](#)
18. [Heather](#)
19. [Davin](#)
20. [Heather](#)
21. [Davin](#)

Ayrıca V. K. Ludwig tarafından

Benimle bağlantı kurun! (Hayır, gerçekten, lütfen yap!)

OceanofPDF.com

Copyright © 2023 by V. K. Ludwig

info@vkludwig.com

Kapak Resmi: Kapaklar Combs

tarafından düzenlenmiştir: [Silvia's](#)

[Reading Corner](#) Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, işletmeler, olaylar, yerler veya diğer unsurlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Uyarı: Bu kitap açık cinsel içerik barındırmaktadır.

OceanofPDF.com

ELLI VE RHEN'I YUVALARINDA GÖRMEK İSTER MISINIZ?

[BURAYA KATILIN!](#)

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

OceanofPDF.com

DAVIN

B Arkasında yansıtıcı harflerle *kinash* yazılı kurşun geçirmez yelekler, göğüs kılıflarına bağlı silahlar, bilek telsizlerinin üzerinde asılı duran sözde zula ininin holografik haritası...

ekip baskın için ayrılmaya hazır görünüyor.

Ben hariç.

"Üç ay boyunca bu baskının hazırlanmasına yardım ettim. Üç ay!" Hırlıyorum ve sandalyeme daha da gömülüyorum, kulağımdaki kulaklığı yeşil *moririsime*, kafa derimdeki pullu uzantılara takılmayacak şekilde ayarlıyorum. "Sonunda baskın gerçekleştiğine göre, komuta beni bir haftalığına lanet olası çağrı merkezine gönderiyor."

"Sakin ol, biz hallederiz. Yedi alfa ve birkaç iyi hırıltı sayesinde kısa sürede girip çıkacağız." Ortağım ve iyi arkadaşım Rhen, mor pullu yüzünde bir sırıtışla masama yaslanıyor. "Bir şeyler ters giderse... vurulursam ya da başka bir şekilde yaralanırsam, o zaman seni ararım, böylece benim için mırıldanabilirsin."

"Kapa o lanet çeneni-" Baldırına bir tekme atıyorum ama masamdan uzaklaşırken sadece gülüyor. "O ses değiştiriciyle beni bir daha aramaya cüret etme."

"O ben değildim, Rika'ydı," diyor ve o aptal sırıtışı daha da kıvrılıyor. "Bilgin olsun diye söylüyorum, şifacı gelene kadar Rika'nın homurdanması olan doğum sancıları sırasında *sıkıntılı omegayı* mırıldanmanı hepimiz takdire şayan bulduk. Acil durum drone'unun sirenlerini taklit eden bendim."

Önümde duran beş monitöre doğru dönüp yeşil pullu parmağımı ekrana vurarak etkinleştiriyorum. "Siktir git, Rhen."

"Hadi ama, sadece can sıkıntınızı biraz hafifletmek istedik." Benimkinden çok daha geniş ve kısa olan omzundaki yarı dik alfa dikenlerine bakıyor ve bazı ekip üyelerinin büyük drone için nasıl ayrıldığını izliyor. "Komuta seni buraya koydu çünkü hiçbirimiz senin alfa mırıltına yetişemiyoruz."

Bir Plumarian olan annemin izniyle. Senfonilerin tamamını mırıldanabilen bir kuş omega, ya da Saimai babam bir keresinde bana öyle söylemişti. Onun sesini hiç duymadım.

"Çağrı merkezi çok sıkıcı. Omega yardım hattı, acil durumunuz nedir? Yuvanızdaki battaniye kırışmış mı? Bu felaketi atlatmanız için size mırıldanmama izin verin."

Kollarını göğsünün önünde kavuşturan Rhen'in sırtışı yavaşça kayboluyor. "Size önemsiz gelebilir ama bu tür şeyler bir omega'nın dengesini bozabilir. Yuvamızda yastıklar doğru yerleştirilmediğinde Elli inanılmaz derecede sinirleniyor."

"Sen öyle diyorsan." Ne de olsa hiçbir zaman bir omega ile iç içe geçmedim. Kayıtlı alfa veri bankasındaki profilime göre bir sözleşme sırasında teklif etmeyeceğim tek şey bu. "Git ve eğlen. Ben burada kalıp ekranlarıma bakacağım."

Başıyla onaylıyor ve benim de katılmam gereken bir baskına doğru yürüyor. Bunun yerine kupamı alıp çayımдан bir yudum aldıktan sonra karşıdaki cam bölmedeki alfaya vardiyama başlamaya hazır olduğumu işaret ediyorum ki o da gidebilsin.

Sesli komutla verilen bir şifre kulaklığımı ve konsolumu etkinleştiriyor. Sonra arkama yaslanıyorum ve sol tarafımdaki çağrı kaydı monitöründe kırmızı bir çizgi yanıp söndüğü anda iç çekiyorum.

"Omega yardım hattı," diye cevap veriyorum. "Acil durumunuz nedir?" "Alo?" diye bir kadın sesi kulaklığımdan içeri süzülüyor.

"Evet, acil durumunuz nedir?"

"Aman Tanrım, bunu yaptığıma inanamıyorum..." diyor hafif bir aksanla. Muhtemelen göçmen bir omega.

Sandalyemde doğruluyorum ve senaryoma bakıyorum. "Omega, sıkıntı mı yaşıyorsun?"

"Um, evet. Aslında şu anda oldukça stresliyim."

"Acil durumunuz nedir?" Ekrana bir kez dokununca konumunu öğrenmek için çağrı takip cihazını etkinleştiriyorum. "Tıbbi yardıma ihtiyacınız var mı?"

"Hayır, henüz değil," diyor garip bir alaycılıkla, neredeyse gergin bir kahkaha gibi. "Henüz tam olarak o noktada değilim."

"Henüz tam değil mi?" Bu da ne demek şimdi? Bir yerde kanaması var mı yok mu? "Omega, acil tehlikede misin?"

"Hayır! Tanrım, hayır, öyle bir şey değil. Sadece gerçekten ihtiyacım var..."

"Neye ihtiyacın var?" Başka bir şey gelmeyince ve omuzlarımdaki dikenler kalkınca kupamı yere bırakıyorum. "Omega, eğer korkudan acil durumunuzu belirtmiyorsanız, bir kez öksürün."

"Ne?"

Oh, Taram bana yardım et, bunun var? "Bir alfanın huzurunda ?"

"Kahretsin, keşke."

Tamam, . Kızgınlık döneminde, bu da kafa karışıklığını ve mantıksız cevaplarını açıklıyor. "Omega, şu anda kızgınlık döneminde misin? Kızılsmak üzere misin?"

"Hayır, bir süredir gitmedim," diyor bu... tuhaf. "Muhtemelen bir süre daha da olmayacak."

"Kafa karışıklığı mı yaşıyorsunuz?" Çünkü başka hiçbir şey bu garip çağrıyı açıklayamaz. "Sıcak dalgaları mı? Kızıştırılma dürtüsü mü? Düğümlenmek mi?"

"Tanrım." Kıkırdıyor. Kıkırdıyor! "Hayır teşekkürler, beni bu karmaşanın içine sokan şeylerin hepsi bunlar."

Yani o bir Terran. Elli, Rhen'in eşi, bazen *İsa* ve *Tanrı* diyor, ki bunlar Dünya'daki bir çeşit ilahlar. Harika. Şimdi onun hangi tür olduğunu biliyorum ama neden aradığını bilmiyorum.

"Omega," tuşuna bir kez daha basıyorum ve ekranıma bakıyorum, sistem kayıt numarasıyla birlikte onun yerini de tespit etmiş. Adı Heather Erwin ve Omega Merkezi'ndeki çalışma odasının içinde. "Neden imdat hattını aradın?"

"Sıkıntı içindeyim ama tehlikede değilim." Kısa bir duraklama oldu. "Birisi bana yardım hattındaki alfaların mırıldandığını söyledi. Sanırım ben de sizin, belki, bilirsiniz işte..."

Onun için mırıla.

Bir saniyeliğine burnumun kenarını sıkıyorum, parmaklarımı *moririsimin* üzerinde gezdiriyorum, sonra da çağrıdaki acil durumu devre dışı bırakıyorum. "Omega, ajansla iletişime geçmen ve bunun için bir RSA talep etmen gerekiyor - kayıtlı bir destek alfası."

"Biliyorum," diye inliyor ve arka planda yuvasının hasırının iniltisini duyabiliyorum. "Ve bunu denedim. Gerçekten denedim ama... hepsi beni reddetti."

Bu imkansız.

Nasila'da oldukça iyi miktarda omegamız var, ancak yine de herhangi bir RSA'nın bir sözleşmeyi geri çevirmesi için yeterli değil. Ben hariç, hırlamaya, sevişmeye, düğüm atmaya, mırlamaya ve yuva yapmaya geliyoruz. Ben yuva yapmam ama istenirse diğer şeyleri yaparım ve iyi de yaparım.

"Omega, aramanız potansiyel olarak diğer arayanları bekletiyor." Şu anda çağrı merkezi sessiz olduğu için bu doğru değil, bu yüzden onun profilini açıyorum ve Tanrım, çok güzel. "Heather, acil bir durum yoksa telefonu kapatmamız gerekiyor."

"Adımı nereden biliyorsun?"

"Numaranızı ve konumunuzu takip ettim, bu da bana profilinizi verdi."

Biçimli vücudunun bir hologramıyla. Yuvarlak kalçalar, küçük bir bel ve omuzlarına kadar uzanan açık kahverengi saçlarının çerçevelediği muhteşem bir gülümseme. Bir alfa böyle bir işi neden reddeder ki? Görevde olmasaydım, hemen oraya gider ve mırıldanırdım.

"Oh, şey, bu utanç verici," diyor. "Ama hala çok stresliyim. Benim için mırılabilir misin? Sadece bir kez? Sadece on saniye?"

Bu benim işim değil. Ama yine de, komuta beni buraya mırıldanmam için koydu, bu yüzden bu kayıt bir brifing sırasında ortaya çıkarsa bana bir bok vermeseler iyi olur.

"Elbette, omega."

Avajam sadece Saimai alfalarının sahip olduğu bir organ olan boğazımda hayat buluyor ve oktavları aşağı yukarı titreştiriyor. Sadece benim gibi Saimai-avian melezlerinin üretebileceği bir zenginlikle mırıldanarak bana kolayca geliyor.

"Aman Tanrım. Bu... lanet olsun, bu çok güzel," diye övüyor hattın diğer ucundaki omega. Ta ki onun iniltisi beni solumdan vurup siyah üniformamın altındaki yeşil pullarımın kalkmasına neden olana kadar. "Mmm, bu *çok iyi*. Mmm. Ah..."

Nefes alışıyla kulaklarım
diken diken oldu. Pullarımın
altındaki ısı kayıyor.

Birden kendimi farklı bir çağrı merkezinde çalışıyormuşum gibi hissettim ve *menilerimin* pantolonumun içinde hareket etmesi de bunu doğruluyor. "Bu iyi miydi, omega?" *İyi miydi, Omega?* Burada ne yapıyorum ben? Kıçımın askıya alınması için mi çalışıyorum? "Yani... şimdi daha mı az sıkıntılısın?"

"Mmm, çok daha iyi hissediyorum." Omega'nın ağır nefesi kulaklığımdan yüksek sesle ve net bir şekilde geliyor ve ciğerlerim bir şekilde onun ritmine katılıyor. Neden böyle nefes alıyor? Ne yapıyor? "Hızlı bir soru. Sen de hırlıyor musun?"

"Ne?"

"Bana hırlayabilir misin?"

"Um..." Taram, bana yardım et, bunun nereye gittiğini bilmiyorum, ama tehlike çağrısı eğitimim sırasında işlenmediği . "Sadece durum gerektiriyorsa. Örneğin omega histerik hale gelirse." Derin bir nefes alıyorum, küçük soluk alışlarını, nefes nefese kalışlarının altında boğulan iniltilerini, ıslak şapırtıların belli belirsiz sesini dikkatle dinliyorum. "Kendini... histerik mi hissediyorsun?"

"Düpedüz nevrotik."

"Nevrotik, ha?" Senaryoma bakıyorum, ama biliyor musun, *bacaklarını aç, omega, ve benim için kendine dokun* orada yok. "Bir hırıltı. Bir hırıltı."

Göğsümden, odamda yönetebildiğim kadar sessiz bir şekilde gürlüyor. Sadece diğer operatörlerin duymasını istemediğim için değil, onu duymayı çok istediğim için. Hırlamam karşısında nasıl inlediğini. Şaplak seslerinin nasıl daha yüksek, daha hızlı çıktığını. Tanrım, kendini buna mı kaptırıyor?

"Mmm!" Bir inleme, bir nefes alma, bir hırıltı ve sonra... sessizlik. "Tanrım, ben ne yaptım?" demeden önce uzun bir sessizlik.

Tıklayın.

Hat kesildi.

Kahkahamı bastırarak sandalyeme yaslanıyorum. Bakışlarım profiline geri dönüyor, adresine odaklanıyorum. Vardiyam bittikten sonra kapısını çalıp tazminat istemek çok cazip geliyor. Ama sonra tekrar, işimi sürdürmek de oldukça cazip geliyor.

Heather Erwin.

Sen , muhtaç küçük bir omegasın.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

OceanofPDF.com

HEATHER

"E Her şey yolunda. Ben iyiyim," diyorum kendime, sonra yuvamın ortasında oturduğum sepetimi eğip bir haftalık kirli çamaşırları döküyorum. "Bu tamamen normal."

Hangi kadın kirli çoraplarını ve iç çamaşırlarını yatağının üzerine yaymaz, bize zarar vermek isteyen alfaları uzak tutmak için kenarlara parça parça asmaz? Buraya bir kompresyon çorabı, şuraya çok küçük bir sütyen. Mükemmel.

Çalışma odamın tam ortasında, yerden birkaç santim yukarıda duran hasır yatağımın kenarından sarkan kirli kumaşlardan çelenklere bakıyorum. Çerçeveye bağlı birkaç kalın halatla tavandan sarkıtılmış, aralarındaki boşluklar peri ışıkları, deniz kabukları kordonları ve otuz iki yastığımla uyumlu şeffaf ten rengi kumaşlarla süslenmiş. Ya da belki daha fazla. Saymayı unuttum.

Bu harika bir yuva.

Pahalı. Büyük.

Güvendeyim. Evet,
güvendeyim.

Tek bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor ve ilk hıçkırık dudaklarımdan kaçana kadar endişenin iğne uçları tenimde geziniyor. "Bu korkunç! Aman Tanrım, bu korkunç bir yuva! Argh!"

Yastıklar, çoraplar, göbek destek kemerleri... yuvamdan dışarı atarken hepsi odamın içinde uçuşuyor. Neden bütün bu eşyaları buraya koydum ki? Temiz değil; güzel değil. Leş gibi kokuyor.

Fermuarları açıyorum, yastık kılıflarını çekip çıkarıyorum, yatağımın dibine gömülene kadar on beş nevresimime de aynısını yapıyorum. Yere her çarşaf parçası attığımda yuvam sallanıyor. Biri bir ipe takıldığında ve onu çektiğimde, yuvam biraz dönmeye bile başlıyor ve bu güvenli değil!

Tavandaki hoparlörden bir ses geliyor ve ardından "Görevli Yada çalışma odanıza girmek istiyor. Giriş izni için *evet deyin. Hayır deyin*."

"Aman Tanrım, evet!"

"Yine mi sinir krizi geçiriyorsun Heather?" Bu kattaki tüm omegalarla ilgilenen kırmızı pullu beta Yada, çalışma odama koşuyor ama çarşaf yığınının önünde durup ellerini havaya kaldırıyor. "Bunları tekrar yıkamak için aşağıya taşımayacağım. Çamaşırhanede çalışan betalar bugün üçüncü kez senin bokunla gelirim boynuma bir çarşaf geçirip beni kurutma askısına asacaklar."

"Ama bu iyi değil!" Bir yastık kaptım, yuvamın kenarına süründüm ve kanıtlaması için ona uzattım. "Bu... değil... bilmiyorum."

Başını eğdi, kaşlarını çatı. "Yeterince alfa dölüne bulanmadın mı?"

"Evet! Bu!" Bir sızlanmayla kendimi yuvamın dolgularına bıraktım, tüm vücudum aylardır bindiğim bu lanet hormonal rollercoaster'dan kaynaklanan endişeyle uğulduyordu. Tek başıma. "Bir alfaya ihtiyacım var! Bir hırıltıya ihtiyacım var. Bir düğüme ihtiyacım var. Ama en çok da huysuz ketene ihtiyacım var!"

"Buraya gel, omega." İç geçiriyor ve yuvamın kenarına oturuyor, bir eliyle beni işaret ederken diğer eliyle kucagını sıvazlıyor. "Sana bunların hiçbirini veremem ama bunu nasıl telafi ettiğimi biliyorsun, değil mi?"

Emekleyip başımı kucagina koyuyorum. "Biraz mimoza ister misin?"

"Evet, ama senin için değil... birkaç hafta daha değil." Başparmaklarını boynum boyunca kaslarımın orasına burasına bastırıyor, sanki stratejik olarak yerleştirilmiş düzinelerce dürtme beni yavaşça sakinleştiriyor. "Senin durumunda olan ve etrafında alfa olmayan sahipsiz bir omega, bu tür gergin ve güvensiz hissetme patlamaları yaşayacaktır. Bu doğaldır ama... aynı zamanda genç için de iyi değildir."

Elim kocaman karnıma gidiyor, bir tekme atacağımı hissediyorum, topuğum avucuma bastırıyor ama küçük alfam muhtemelen uyuyor. "Kendimi toparlamak çok uğraşıyorum ama giderek daha da zorlaşıyor. Ya çok stresliyim ya da kızgın olduğum zamanlardan bile daha azgıyım."

"Evet, çok tatlı bir koku yayıyorsun." Başımı yavaşça yastığa koyuyor, sonra yuvamın yanındaki keten sandığa yöneliyor. "Bu da normal. Bir alfayı seninle yuva yapması için ikna etmeye ve onun olmayan bir yavruya baskı yapmaya çalışıyorsun. Ve Heather, işte tam da bu yüzden sana bir RSA bulamıyorum."

Tıpkı bu hamilelikte bana yardımcı olacak bir taşıyıcı anne bulamadığımız gibi, ki buna gerçekten ihtiyacım var. Bunu yapanları suçladığımdan değil.

beni geri çevirdi. Bu bebeği karnıma koyan alfa umursamadan çekip gittiye, bir başkasının benim yarattığım bu karmaşayı üstlenmesini nasıl bekleyebilirdim?

Yada bagajdan yeni bir taba rengi çarşaf takımı çıkarıyor. "Daha sakın hissediyor musun?"

"Evet. Ayrıca daha azgın." Hep aynı şey. Eğer ağlamak istemiyorsam, sevişmek istiyorum. Ve kimse beni sikmediği için, son zamanlarda çok fazla ağlıyorum. "Sana bu kadar üzüntü verdiğim için çok özür dilerim."

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama faturalarımı ödeyen şey omega kederidir." Harika bir görevli gibi yastıklarından birini kapıyor, üzerine yeni bir kılıf geçiriyor ve bana uzatıyor. "Sadece biraz daha yuva yap."

Yastığı kapıyorum, arkamdan yuvama fırlatmadan önce iki saniye boyunca onu kamburlaştırıp kamburlaştıramayacağımı düşünüyorum. "Tek başıma yuva yapmak istemiyorum."

"Ofisimden sana bir tüp bağışlanmış alfa spermi getirmemi ister misin? Yastıklarına sıkabilirsin. Biraz eski ama buzdolabında saklamıştım-"

"Ew, Yada!"

"Bu sadece bir öneriydi. Terralıların kokuyu Saimai omegaları gibi algılayamadığını biliyorum ama denemeye değer diye düşündüm."

Doğrulup bileğimdeki tokayı çıkarıyorum ve kahverengi saçlarımı dağınık bir topuz yapıyorum. "Henüz o çaresizlik seviyesine ulaşmadım."

Bana bir yastık daha fırlatarak alay ediyor. "Bundan emin misin? Çalışma odanızdaki iletişim küpü üç gece önce omega yardım hattını aradığınızı bildiriyor."

Hay sikeyim.

Utanç dalgası kulak memelerimi öylesine yakıyor ki kafamı lazımlığa sokup bir daha çıkmamak istiyorum. Belki de yeni bir çaresizlik seviyesine ulaşmışımdır. Hormonları tehlikede olan omegalar için pek çok tuhaf şey normaldir, ancak bir alfa acil durum operatörüyle -muhtemelen onun bilgisi dışında- telefon seks yapmak muhtemelen bunlardan biri değildir. Zavallı adamın neredeyse kulağına tecavüz ettim.

Yada bana doğru pullu bir sırt çiziyor. "Bir alfa inine girip seni zorla kendine bağlamaya çalışmadığı sürece beni araman gerekiyor."

"Birincisi, şu anda hiçbir alfa bana zorla bir şey yaptırmak zorunda değil," diyorum ve ilk yorgan üzerinde çalışmaya başlıyorum. "İkincisi, eğer sana o operatöre seslendiğim gibi beni bu omega merkezinden kovarsın. Bir beta olarak bile, inime adım attığın her gün daha iyi görüldüğüne yemin edebilirim."

Bir kakhaha atarak önlüklü göğsünü şişiriyor ve yumruğunu göğüs kaslarına vuruyor. "Son zamanlarda bu şekilde çalışıyorum, değil mi?"

Sırıtiyorum. "Kesinlikle."

Bana göz kırpmıyor. "Bir alfaya benziyor muyum?" "Daha çok, ne kadar uzun bakarsam."

"Ah, hamile bekâr omegalar egom için her zaman çok iyidir," diyor başını sallayarak, sonra yerden başka bir nevresim alıp yuvama fırlatıyor. "Şu dağınıklığı düzelt, Heather. Bugün bir kez daha hizmetçiyi oynayacağım ve eşyalarını yıkanması için aşağıya taşıyacağım. Hemen dönerim."

"Teşekkür ederim."

Yada kapının arkasında kaybolurken ben yorganın köşelerini örtünün içine sokuyorum. Önceden sıkıcı bir işti ama sekiz aylık hamileyken...? Bir battaniyeyi daha bitirdiğimde uyumaya hazırım ama ısırın dalgalar halinde içime dolan sıcaklık beni tetikte tutuyor.

Isıtmalarımın daha kötü. Onlar beni küçük azgın bir fahişeye dönüştürüyor, NASA araştırma departmanında çalışıyormuşum gibi uzaylı alfaları becermemi sağlıyor. Ama bu hamilelik? Aklım çoktan cansız nesnelere kaydı, mesela yanımdaki yastığa...

Bakışlarım kapıya geri dönüyor, nabzım bileklerimde ve görünüşe göre klitorisimde çırpınıyor. Yada yakında dönecek. Zaten beni lazımlıkta kabız yakalamışken, dušta tıraş olmaya çalışırken kesmişken ve kocaman düğümlü bir dildo getirtmişken... Eminim onun bile bir sınırı vardır. Beni bacaklarımın arasında bir yastıkla çiftleşmeye çalışırken bulması bu sınır olabilir ama... siktir!

Yine de üzerine çıkıyorum, sert dolguya karşı verdiğim o ilk sarsıntıda inliyorum. Meme uçlarım hamile elbisemin altında sertleşiyor ve her ileri itip geri çektiğimde inliyorum. Çok güzel karıncalanıyor ama... bu yeterli değil. Bir düğüme ya da en azından bir hırıltıya ihtiyacım var.

Bakışlarım bileğimdeki telsize düşüyor, aklım operatörün hırıltısına gidiyor. Tekrar aramalı mıyım? Bu delilik olur mu?

Muhtemelen, ama delirmek paniğe kapılıp çıldırmaktan iyidir, bu yüzden telsizimi etkinleştirip omega yardım hattı düğmesine basıyorum.

"Omega yardım hattı," bir *kadın* sesi cevap veriyor. "Neyiniz var-"

Aramayı sonlandırıyorum. "Kahretsin."

Kulaklarım yeniden ısındı. Tabii ki açmadı. Bir imdat hattını arıyorum ve aynı lanet yere düşme ihtimalim nedir?

Operatör mü?

Kalçalarımın bir sonraki yuvarlanması küçük bir iniltiyle geliyor ve parmağım telsizimdeki simgeye kendi kendine tıklıyor. *Lütfen aç. Lütfen aç. Lütfen aç.*

"Omega yardım hattı," diyor bir adam. "Senin-"

"Benim için mırıla!"

Mırıltısı tam o anda devreye giriyor ama alfa senaryosunu tıkırdatırken o geceki kadar zengin değil. "Omega, senin-"

Repliği öldürüyorum. "Argh! Bu beni deli ediyor!"

Tam yastığı altımdan çekip almak ve onun yerine kendimi lanet ipe sürtmeye başlamak üzereyken bileğimdeki telsiz titriyor. Harika. Şimdi geri arıyorlar ve ölmediğimi teyit etmemi istiyorlar.

dokunuyorum, gerçek bir numara çıkıyor. "Evet, alo?"

"Neden sürekli arayıp kapatıyorsun Heather Erwin?" diye soruyor diğer uçtaki alfa ve ses tonundaki sırtışı duyabiliyorum. "Sanki *bana* ulaşmak istiyormuşsun gibi."

Tanrım, bu ses! O alfa, bir market listesini yüksek sesle okuyarak beni orgazma ulaştırabilir ve bir damla kayganlığın yastığımı nemli hale getirmesi bunun ıslak kanıtıdır.

"Hâlâ orada mısın?"

İçimden bir irkilme geçiyor. "Evet."

"Pekâlâ. Bu sizin kişisel omega yardım hattınız," diyor derin ve alaycı bir sesle. "Acil durumunuz nedir?"

"Ben..." *Azgın mı?* "Yani, ihtiyacım var..." *Bir düğüm.* "Sadece merak ediyordum da..." *Buraya gel ve beni çalışma odamda becer.* "Um, benim için hırıla?"

Arka planda bir hışırtı ve ardından bir şeyin fermuarının sesi duyuluyor. "Omega, sana üç gece önce söyledim, bunun için ajanstan geçip kendine bir RSA talep etmen gerekiyor."

"Ve sana denediğimi söyledim, ama hepsi isteklerimi geri çevirdi." Çünkü hamileyim, paytak paytak yürüyorum ve her sabah vücudumun bir yerinde yeni bir çatlakla uyanıyorum. "Eğer bana sadece bir hırıltı verebilirsen... Sadece bir tane."

"Bedava hırlamak istiyorsan kendine bir eş bul. Asgari ödeme gerçek bir sıkıntıdır, ancak o gece kulağıma ne kadar güzel inlediğini düşünürsek bundan daha fazlasını hak ettiğimi söyleyebilirim."

Şimdi kulak memelerimdeki sıcaklık yanaklarıma yayılıyor ama kendimi tutamayacak kadar azmış durumdayım. "Tekrar inleyebilirim."

"Ya da belki çok hızlı bir şekilde yeni bir RSA talebinde bulunabilirsiniz. Uh... bana bir saniye verin." Birine 'yarın görüşürüz' demeden önce yüksek bir bip sesi, karışıklık ve sesler duyulur. "Vardiyam bitti ve şimdi buradan . On beş dakika içinde çalışma odanızda olabilirim. Buradan çok uzakta değil."

Doğru, o gece adımı biliyordu, büyük ihtimalle adresimi de biliyordur. "Beni gerçek telefonundan mı arıyorsun?"

"İmdat hattı üzerinden RSA hizmetlerimi sunarsam kaptanımın bundan hoşlanacağından şüpheliyim," diyor alaycı bir ifadeyle. "Hadi ama, Omega. Bir RSA için talepte bulun. Sana sicil numaramı vereceğim, böylece doğrudan bana ulaşacak. Dört şartla kabul ederim."

Kalbim daha hızlı çarpıyor. "Hangi koşullar?"

"Kızılsmak için izin. Düğüm atma izni. Hiçbir zaman ısırma olmadı ama dış koruması takmakla ilgili bir sorunum yok. Benden yuva yapmamı ve gece kalmamı istemeyin. Bu kadar. Geri kalan her şey serbest."

Yuva yapmama kısmında omuzlarım biraz çöktü. Bu çok saçma, çünkü zaten bu talebi asla kabul etmeyecek. Belki sahip olduğu sistemde görmemiştir, ama ajans üzerinden bir talepte bulunursam, yanıp sönen şişman bir *hamile* uyarı işaretiyle birlikte gelecektir.

"Yapamam," diyorum, sallanma hareketini yeniden başlatarak, o telefonu kapatmadan önce bu görüşmeden mümkün olduğunca çok şey almaya çalışıyorum. "Bana sadece bir hırıltı verebilir misin?"

"Senin için hırlamamı mı istiyorsun, omega?" Hırıltısı hattan süzülüyor, derin ama bastırılmış, sadece yeni bir kaygan fişkırmının beni umutsuzca muhtaç hale getirmesi için yeterli. "Bütün gece gelip sana hırlayacağım. Güven bana, hayal kırıklığına uğramayacaksın. İsteği yerine getir."

"Yapamam," diye inliyorum, kalçalarımı daha hızlı yuvarlayarak klitorisimi dolgunun üzerine sürüyorum. "Lütfen sadece konuş benimle."

"Kahretsin, yine kendini mi tatmin ediyorsun, omega? Şu anda mı?" Bu soruyu tek bir mırıltıyla tamamlıyor. "Ben oraya gelemesem, sen de buraya gelemezsin."

"Ama çok yaklaştım."

"Ben de öyle, Omega. Hemen köşeyi dönünce, şimdiden o kadar sertleştin ki, oraya vardığımda sıırılsıklam olman gerekecek. Evet de. İstekte bulun."

Ağır göğüslerimden birini yoğurup yastığın içine sokuyorum. "Aman Tanrım, bir şey söyle. Herhangi bir şey-"

"Cidden bir yastıkla mı sikişiyorsun?"

Yada aniden yuvamın yanında durduğunda irkiliyorum ve çılgınca telsizime tıklayıp aramayı kapatmadan önce bir çığlık atıyorum. "Neden erişim talebinde bulunmadın?"

"Çünkü sana hemen döneceğimi söylemiştim," diyor kırmızı pullarına yapışmış arsız bir sırıtışla. "Sistem yardım hattını tekrar aradığınızı bildirdi. İki kez. Bir soru... aynı anda iki operatörün sizin için mırıldanmasını mı istiyorsunuz, yoksa sizi çıkarmak için dönüşümlü olarak mı?"

"Bu hiç komik değil." Yastıktaki erkek arkadaşımın üstünden inip onu battaniyenin altına sokarak ıslak yeri gizlemeye çalışmam ise yine utanç verici. "Gerçi sırıtma şeklin bana henüz sınırına ulaşmadığımı söylüyor."

"Neredeyse değil," diyor ve duvara yaslanıyor. "Bir zamanlar bir omega vardı, şöyle yapardı-"

Bam. Bam. Bam. Bam.

Bakışlarım dış kapıya kayıyor ve tüm sıcaklığım tenimden kaçıyor. "Aman Tanrım, bu o mu? Kahretsin. Kahretsin, bahse girerim bu o!"

"Kim?"

"Operatör kim-"

Bam. Bam. Bam. Bam. "Omega, hemen kapıyı aç ki güvende olduğunu bileyim."

Avuçlarımı ağzıma ve burnuma kapatıyorum. "Kahretsin... sen içeri girdiğinde çığlığımı duydu. Muhtemelen bir şey olduğunu düşünüyor."

Yada gerçek bir tıslama sesi çıkarıyor - daha önce betanın çıkardığını hiç duymadığım bir ses. "Kapıyı açıp durumu açıklayacağım."

"Hayır!" Fısıldayarak çığlık atıyorum. "Beni görmesini istemiyorum! Şşşt! Biz sadece... o gidene kadar çok sessiz olacağız."

Bam. Bam. Bam. "*Kinash!* Heather, benden önce kapıyı açmak için üç saniye var."

Yada sarı bakışlarını bana dikeyyor. "Ciddi misin? O gerçek bir *kinash*?"

Omuz silkiyorum. "Nereden bilebilirim ki?"

"Açmak zorundayım. İçine çek, omega." Yada hızla kapıya yönelir, kilidi devre dışı bırakır ve açar. "*Kinash*, seni temin ederim-"

"Peki sen kimsin lan?" Yeşil pullu alfa elektrikli dürtü tabancasını Yada'nın alnına dayadığında ve *kinash* çalışma odama girerken zavallı görevlimi üç adım geri atmaya zorluyor. "Heather Erwin nerede?"

Boğazım kuruyor -muhtemelen tüm nem bacaklarımın arasında toplandığı için. Vay *anasını*, bu alfa sesi gibi görünüyor, uzun *moririsleri* kafasında bir topuz halinde toplanmış, keskin sivri uçları, biraz yeşilimsi tüy şaftları gibi, tamamen dik ve zehirle damlıyor.

"Heather..." Yada, tüm eğlence ve şakaların sesinden ve onunla birlikte kül rengi pullarından akıp gittiğini söylüyor. "Tebrikler. Eğer o tetiği çekerse, benim sınıırıma ulaşmış olursun."

Alfa'nın soluk sarı bakışları, bana yerleşene kadar yuvamı tarıyor. "Omega, yuvandan çık da sana zarar gelmediğinden emin olayım."

Oh, lanet olsun!

Boğazımdaki yağlı, kuru yumruyu yutarak dikkatlice yuvamdan çıkıyorum. Beyaz, baldıra kadar uzanan hamile elbiseme hiç yakışmayan siyah kompresyon çoraplarıyla bir boşlukta ve iplerde gezinmek hiç de şık bir görüntü değil.

Sonunda dışarı çıkmayı başarıyorum ve yuvamın yanında duruyorum, ağzı açık alfaya bakmadan önce başımı biraz eğiyorum. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, yine kendimi çok sıkıntılı hissettim."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

OceanofPDF.com

DAVIN

W Şapka. Şapka. Lanet olsun.
Bu durumda birkaç şey yanlış. Birincisi, burada bile olmamalıyım. İkincisi, Ben muhtemelen tutmamalıyım. soluk betayı silah zoruyla tutuyor. Üçüncüsü, sanki bu gece hala omega'yı düğümleyecekmişiz gibi *menoalarımın* pantolonumun içinde gerilmemesi gerekiyor. Eğer yaparsak, kız patlar.

Çünkü o hamile. Yani...

gerçekten hamile.

Sıvı utanç kulaklarıma hücum ediyor. Ne düşünüyordum ki? *O* ne düşünüyordu? Onu kazara doğum sancıları içinde hırlatmamış olmam bir mucize!

Derin bir nefes alıyorum.

Pekala, pekala. Sakin ol. Hamile bir Omega'yı becerdim. Bu sadece... yanlış. Çok yanlış. Ama görünüşe göre, zarar görmemiş. Bu iyi bir şey. Tek yapmam gereken protokole uymak, sonra bu işten uzaklaşmak ve iş yerinde kimsenin öğrenmemesini sağlamak - ama özellikle de Rhen'in!

Bu çalışma odasındaki ezici tatlılık karşısında burun deliklerim alevleniyor, silahımı indiriyorum ve kapıyı tekmeleyerek kapatıyorum. "İnanın bana, hepimizi bu gariplikten kurtarmak isterdim ama kanunen ayrılmadan önce birkaç soru sormak ve bunun olduğunu inkâr etmek zorundayım."

"Ve ben hepsine cevap vermeye *çok* istekliyim *Kinash*." Beta benden uzaklaşıyor ve aramızdaki mesafeyi açtığı her adımda pulları yeniden kırmızı rengini alıyor. "Çok ama *çok* iyi bir arkadaşım da departman için çalışıyor. Belki onu tanıyorsundur? *Kinash* Rhen? Çok iyi bir arkadaş."

Bu konuşma şimdiden kötü başladı...

Çenemi kanepeye doğru uzatıyorum, bir beta uyumuyla yürüyüp otururken onu izliyorum, ama dinamiğine göre uzun ve kaslı. "Evet, onu tanıyorum."

"Heather'la ilgilendiğim gibi onun arkadaşıyla da ilgilenirdim. Eminim karakterimi onaylayabilir ve bu olayı açıklığa kavuşturmamıza yardımcı olabilir. Belki de onu aramalıyız?"

Silahı tekrar ona doğrultmak istiyorum. Evet, tabii, Rhen'i arayalım da Davin'in bilmeden hamile bir omega'nın kulağını nasıl siktığını anlatarak tüm istasyonu eğlendirsın. Onu doğruca doğuma sokmaya hazır bir şekilde buraya nasıl geldiğimin sonunu asla duyamayacağım.

"Omega..." Kızgın olduğum için ona bakmak çok zor, ama burada tamamen masum da değilim, bu yüzden bakışlarımı onun yeşil gözlerine kaldırıyorum. Tuhaf bir renk. Gerçekten çarpıcı. "*Herhangi bir şekilde zarar gördün mü?*"

"Hayır." Boyun eğme işareti olarak başını daha da eğiyor ve tavandaki ışıkların burnunun köprüsünü ve yanaklarının bir kısmını kaplayan açık kahverengi lekeleri ortaya çıkarmasına izin veriyor. Lanet olsun, *çok* güzel. "Özür dilerim. Çılgılık atmamalıydım ama Yada aniden içeri girdi... beni."

Bizi. Bizi telsizden izledi. Bu rapora girecek bir şey değil, orası kesin. Muhtemelen, bunu utanç verici bir anı olarak dosyalayacağım - bir dahaki sefere aradığında hatırlatılmak istemediğim bir anı.

Silahımı kılıfına sokarak Heather'a sandalye gösteriyorum, ben de karşımdakini alıyorum. "Lütfen oturun. Açıklığa kavuşturulması gereken bir şey var."

Taram, bana yardım et, şimdiden komik bir şekilde yürüyor, başı aşağıda, yanaklarında sevimli bir kızarıklık var. Evet, utanıyor olsa iyi olur, o haliyle com'a doğru inliyor, tüm muhtaç ve kaygan ve düğümümü almaya hazır olana kadar-

Nefes alarak duruyorum. Kahretsin, kokusu kafamı karıştırıyor, sanki doğrudan bana geliyormuş gibi kısa, hızlı patlamalarla odaklanmama zarar veriyor.

Çünkü öyle!

Betaya tısladım, "Havayı havalandırmayı kes!"

"Özür dilerim, sadece onun tatlılığı benim için bile biraz fazla. Hamile omegalar çok şehvetlidir, birbiri ardına düğümlere ihtiyaç duyarlar." Abartılı bir yelpaze hareketi daha yapıyor. "Hepsi." *Yelpaze.* "Gün." *Yelpaze.* "Uzun."

Tüm gün boyunca.

Bu sözler buğulu zihnimin arkasında bir yerlerde yankılanıyor ve *menoalarımın* sola, omega'nın şimdi oturduğu yere doğru nasıl gerildiğini açıkça hissedebiliyorum. Lanet olsun! Burası lanet bir hormon tuzağı.

Tam sandalyemde öne doğru eğilmiş, buradan koşarak çıkmaya hazırlanırken, beta "Peki tam olarak neyi açıklığa kavuşturmak istiyorsunuz?" diye soruyor.

Ah, siktir... doğru. Sandalyeme geri yaslanıyorum. Buna bir son vermezsek, büyük ihtimalle omega tekrar arayacak. Ve ben aptalın teki olduğum için, numaram onda bile var. *Onun kişisel omega yardım hattı.*

"Burada onun hizmetçisi olarak çalıştığınızı mı söylüyorsunuz?" diye sordum. "Belgeleriniz olduğunu varsayıyorum?"

"Ofisimde övgülerle dolu bir duvar var ama..." Önlüklü pantolonunun cebinden üzerinde kimliği olan kordon çıkarıyor ve önümüzdeki cam masanın üzerine koyuyor. "Sanırım bu iş görür. Kayıt uygulaması üzerinden barkodu okutmaktan çekinmeyin. Baktığım omegalar ile kayıtlı destek alfaları arasında birçok sözleşme düzenlediğim için orada bir görevli olarak görüneceğim."

Bilek telsizimle barkodu taradım ve kimliği kontrol edildi. "Bu omega'nın üç gece önce yardım hattını aradığını biliyor musunuz?"

Bir an için sandalyesinde sessizce oturan ve çok lezzetli kokmaktan başka bir şey yapmayan Heather'a bakıyor, sonra bana başıyla onay veriyor. "Öyleyim."

"Omega yardım hattı sadece acil durumlarda kullanılmak içindir." *Omega'ları kaçırmak ya da onlarla bağlantı kurmak için değil Davin.* "Bu merkezin imdat çağrılarını izlediğini biliyorum. Bir görevli olarak, özellikle de burası gibi ünlü bir omega merkezinde, göreviniz bir omeganın her zaman iyi olmasını sağlamaktır. Belli ki bu gece durum böyle değildi."

"Bunun için özür dilerim, ama dediğim gibi, onun durumundaki omegalar..." diyor ve bakışlarımı Heather'ın şimdi karnını yavaş dairelerle nasıl avuçladığına getiriyor. "Pek çok kızgınlık belirtisi gösterdikleri için kontrol edilmeleri oldukça zor. Bu genelde sorun olmaz ama gördüğünüz gibi ne bağlı olduğu ne de en temel ihtiyaçlarını karşılayacak bir RSA'sı olduğu için kontrolsüz. Ona bir bakın. Acı çekiyor."

Ona bakma. Bakma, ne muhteşem gözler. Annemin gözleri de benzer renkteydi... Sanırım. Ama Heather'ın gözleri anda donuk, bakışlarımı zorlukla tutabiliyor, gergin bir şekilde yer değiştiriyor, nefes alış veriş düzensiz. Tahrik mi oldu? Feromonlarım onu kayganlaştırıyor mu? Bir alfa bu ihtiyaçlarını karşılamayalı ne kadar oldu? Neden bilmek isteyeyim ki?

"Bir omega için zor olduğunu biliyorum." Ezici tatlılığının içinde bile, doğanın amaçladığı gibi çalışan, *avajamın* boğazımda mırıldanmak istiyormuşum gibi hafifçe titreşmesine neden olan korkmuş, güvensiz bir acılık var. "Duyduğuma göre, çok fazla... nazik bakım gerektiriyorlarmış."

"Nazik bakım mı?" Beta güler. "Hayır, Heather'ın pis, vahşi, sınır tanımayan, ilkel bir sikişe ihtiyacı var, bolca düğüm ve muhtemelen bir tane de onun-"

"Anlıyorum," diye dişlerimi gıcırdatıyorum, o kadar canlı bir şekilde çizdiği resimde ilk tohum damlalarını sızdırırken aletimin nasıl karıncalandığını görmezden gelmeye çalışıyorum. "Belli ki daha iyi bir gözetime ihtiyacı var, çünkü sürekli yardım hattını arıyor."

Beta bana kendi dinamizmindeki biri için biraz fazla sert bakıyor. "Evet, garip. Onu bunu yapmaya iten şey ne olabilir?"

Onun cüretkâr sözleri karşısında alfa dikenlerim yükseldi. Kahretsin, merkezlerde çalışan görevlilerden nasıl da nefret ediyorum. Bazıları orada yaşayan omegalara bir alfanın düğüm sırasında ulaşabileceğinden daha yakın, hakkımızda *her şeyi* biliyorlar - sıklerimizin boyutu, tabanda bulunan *menoalarımızın* sayısı.

Burada ben de suçluyum.

Keskin bir nefes çekiyorum, ama tek yaptığı başımı döndürmek ve afrodisyak dişlerimden damlarken ağzımı *serapo* ile tatlandırmak. Heather'ın kokusu aptal alfa beynimi büküyor, ama yine de açık bir şeyin kaydedilmediğini bilecek kadar düz. Bu betanın bana karşı kullanabileceği hiçbir şey yok.

"Gitmem gerek." Doğa beni alt etmeden ve bu omega'yı becermek gibi aptalca bir şey yaptırmadan önce. "Artık imdat hattını arayamaz." Ayağa kalktım ve betaya baktım. "Aramayacağından emin olmak senin sorumluluğunda."

"İşimde iyi olabilirim ama *o kadar da* iyi değilim," diyor. "Ona bir RSA bulana kadar olmaz."

Kokusunun yoğunluğu düşünüldüğünde, bu bile yeterli olmayabilir. "Vekil bir alfaya ihtiyacı var."

"Nasila'nın bir avuç dolusu var, çünkü Saimai alfaları kendilerine ait olmayan yavruları gebelik sırasında bile reddetmekle ünlüdür. Bir tane almaya çalışmadığımı mı sanıyorsun?" Beta, omuzları hafifçe sallanan Heather'ın yanına oturuyor ve başparmağını kafatasının tabanına gömüyor. "Omega konseyinden acil bir talepte bile bulundum. Omega'ların taşıyıcı bir alfa olmadan hamilelik geçirmesi iyi değil," diyor ve sonra daha sessiz bir şekilde, "Komplikasyonlar... olabilir."

Komplikasyonlar.

Bu kelime göğsümü daraltıyor. Annem beni doğururken öldü ve beni ona dair tek bir anı bile olmadan geride bıraktı. Sadece birkaç hologram, babamın bana anlattığı hikayeler ve evimde onun dökülen tüylerinin görüntüsü.

Omurgamı dikleştiren ve dikenlerimi kaldıran sessiz, buruk bir hıçkırıkla kulaklarım diken diken oluyor. Vücudum koruyucu alfa gibi davranmak istiyor. Tanrılar bana yardım etsin, lütfen ağlamasına izin verme. Ağlamasına izin verme. Ağlamasına izin verme- harika... şimdi de ağlıyor.

Kalın gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanıyor ama bu, onları hızla silmesi, gergin bir gülümsemeyle bana bakması ve "Özür dilerim. Bu sadece içimden akan sıvı hormonlar. Görmezden gel."

Buna niyetim var.

Ancak *avajam* öyle yapmıyor. O hain piç boğazımda takırdamaya başlıyor ve ona iyi bir alfanın yapacağı gibi mırıltımı sunuyorum. Aslında o kadar da terbiyeli değilim.

İçimdeki her içgüdü onu yakalamak, yuvasına götürmek ve düğümlemek istese de bu işi yapamam. Neyim var benim böyle? Lanet olası varis çorabı giyiyor ve göbeğinin etrafında kahverengi kumaştan bir şey var. Bunun seksi olması gerekmiyor. Bana göre değil. Bu omega'nın ihtiyacı olan şey, yavru doğana kadar yanında kalacak özverili, uygun bir vekil alfa.

Benim gibi her hafta farklı bir omega'ya, bazen iki omega'ya hizmet eden ve nadiren herhangi birinden ikinci bir talebi kabul eden bir alfa değil. Ben buralarda takılmam. Hele ki benim bile olmayan bir yavruyu taşıyan bir omega ile hiç.

"Bakın, burada neyi başarmayı umduğunuzu biliyorum ama yanlış adamı yakaladınız. Omegalar hakkında onları sıkmenin ötesinde pek bir şey bilmiyorum. Hamile omegalar hakkında *hiçbir şey* bilmiyorum. Saatleri belli olmayan stresli bir işim var." Kapıya doğru dönerek, kendimi bir pislik gibi hissetmeden bu işi geride bırakmak için aklıma gelen her türlü nedeni sıralıyorum. "Onun ihtiyacı olan kadar program saatim kalmadı. Bir süreliğine yarı zamanlı çalışmak için iş yerinden talepte bulunmam gerekecek ve omega'dan program ücretlerine ek olarak bunun için de bana ödeme yapmasını istemek kendimi çok kötü hissettirecek."

İşte. Bir sürü mantıklı sebep.

"Daha önce de söylediğim gibi, haftalar önce konseyden acil bir talepte bulundum ve bu talep onaylandı. Heather'ın sorumlu olacağı

program ücretleri, vekil kısmının maliyetini devlet üstlenecektir. Yani, çalışma saatlerinizi azaltmanıza izin verilecek, ancak tam ücret alacaksınız."

Donup kaldım.

Yarı zamanlı. Tam ödeme.

Ayaklarımdaki pençelerin yerden ayrılmayı reddetmesi yeterince ilginç. Bu gerçekten olmamalı. O yavrunun gelmesine daha kaç hafta var? İki mi? Altı mı? Boğazım daralıyor. Sekiz mi?

Beş günden fazla süren her şey, sözleşmeli ya da başka türlü bir omega ile yaşadığım tüm ilişkilerden daha uzun. Ben böyle şeyleri tercih ederim. Basit. Karmaşık olmayan. Oyunda duyguların dalgalanmaması, her şey boka sardığında kalplerin kanamaması demek.

Ama tam ücretle yarım iş mi?

Azı dişlerimi birbirine geçirerek dönüp Heather'a bakıyorum. "Yavru ne zaman doğacak?"

"Yaklaşık yedi hafta içinde" demeden önce dudakları bir an için birbirine yapışıyor.

Yedi hafta.

Bu, elli gün boyunca işe gidip birkaç saat boyunca kağıtları itip kaktıktan sonra eve gidip demek. Oyun oynamak. Şekerleme. Babamı ziyaret etmek. Alışverişe gitmek. Batı yakasındaki yeni parkı gör.

Elbette, omega ile de ilgilenmem gerekecek, ama bu ne kadar zor olabilir ki? Tatmin olana ve sakinleşene kadar onu birkaç kez düğümleyeceğim, sonra gününe devam edeceğim. Bol seksli bir tatil gibi. Bu hiç de kötü bir şey değil.

"Taşıyıcı annelik sözleşmesi tam olarak nasıl işliyor?" diye sordum. "Yani... ne kadar süre burada kalmam gerekiyor?"

Beta bunun üzerine neşeleniyor ve sözleşmenin ana hatlarını gösteren bir hologram yaratıyor. "Standart olarak sözleşme, yavrunun doğumundan üç gün sonra ya da omega doğum yuvasından taburcu olduğunda sona erer."

Biraz iddialı konuşacağım ama üç günün bu küçük şeyi etkilemek için yeterli olduğunu sanmıyorum, benim olmayan bir yavruya bağlanmak. "Geçici olarak buraya taşınmam gerekiyor mu? O da benimle gelir mi? Bu nasıl olacak?"

"Sözleşme oldukça açık ve her şeyi özetliyor, ancak doğal olarak beklenmeyecek bir şey içermiyor." Ayağa kalkıp geldi ve pek de iyi görünmeyen bir sürü sayfayı çevirdi.

RSA anlaşmasından bir farkı yok. Zaten pek bir farkı yok. "Yaşam durumuna gelince, şimdilik burada yaşamanız daha iyi ve daha uygun olsa da, bu bir zorunluluk değil."

"Bu durumda, ben inimde kalırım." Taşınmak benim zevkime göre biraz fazla samimi. "Ayrıca, bunun açıkça belirtilmesi gerekiyor, ben yuva yapmam."

Beta kaşlarını çatıyor. "Yuvalama, taşıyıcı anneliğin en önemli yönlerinden biridir."

"Ben yuva yapmam."

Heather'ın sesi yanımdan küçük ve sessiz geliyor. "Sorun değil. Bir şekilde halledeceğim."

"Pekâlâ. Acil bir durum ortaya çıkarsa, bu konuda yardımcı olmak için gönüllü olacağım," diyor beta hologramın üzerinde bir kaydırma hareketiyle. "İşte... Yuvalanmayı geçtim."

"Herhangi bir sınırlama var mı?"

Omega'ya bir göz atıyor ama Omega başını sallayınca havaya . "Ben de öyle düşünmüştüm. Heather çok dinamiktir. Onu bir fahişe gibi becer ve ona iyi bir omega olduğunu söyle, o da sana her şeyi yapmana izin verecektir."

Yeni bir sıcaklık dalgası pullarımın üzerinde dalgalanıyor. *Herhangi bir şey.* Artı, yarım iş ve tam ücret. Bu lanet şeyi gerçekten imzalamayı ve hemen ardından omega'yı kapıp onun dinamizmini test etmeyi düşünüyorum.

"Şimdi, hazır bulunmak zorunda olacağınız tıbbi randevular var," diyor. "Sadece birkaç tane. Taramalar, doğum ünitesine bir ziyaret... bunun gibi şeyler."

"O kadar da kötü değil."

"Hiç de değil, sözleşmeyi bu gece işleme koyabilirim." Üç kaydırma daha DNA imza alanını ortaya çıkarıyor. "Yani departmanınız yarından itibaren buna uymakla yükümlü olacak. Bildiğiniz gibi, omegalar Nasıla'da, ama özellikle de bu gibi acil durumlarda en yüksek önceliğe sahiptir."

Burnumu bir saniyeliğine üniformamın yakasına bastırıyorum ve nefes alıyorum, sadece omega'nın tatlılığı karıştırmadan bunu bir kez daha düşünmek için. Yarı zamanlı çalışıyorum. Tam ücret alıyorum. Onu sertçe ve sık sık beceriyorum. Birkaç randevuya giderim ve buraya taşınmam gerekmez. Yavru buraya geldiğinde, sigarayı patlatıyorum.

Kulağa oldukça sağlam geliyor.

Endişelenecek bir şey yok.

Tüm bunların ne kadar çılgınca olduğunun farkına varmadan önce başparmağımı bilek telsizindeki okuyucuya bastırıyorum. "Pekâlâ, DNA'mı al." "Harika. Omega zaten haftalar önce imzalamıştı," diyor ve kapıya doğru döner. "Doğruca aşağı inip sisteme gireceğim. Belki siz devam etmek istersiniz ve... bilirsiniz..."

Kaybolduğu anda dönüp yavaşça omega'ya doğru yürüyorum. Sözleşmeyi imzaladığım an tatlılığı daha da arttı. Sıcaktan farklı, daha güçlü. O kadar çekici ki, koltuktan kalkarken karnını desteklemesi beni gerektiği kadar korkutmuyor. Aslında beni hiç korkutmuyor.

Çenesini kavıyorum, o gece kulağımda çok güzel inleyen alt dudağını okşuyorum. "İyi misin?"

Başını sallıyor, o yeşil gözleri bana parıldıyor. "Bunu yaptığınız için teşekkür ederim."

"Ortamı tekrar canlandırmaya ne dersin?" Saçlarını bir arada tutan şeye ulaşana kadar bir pençemi kafa derisinin üzerinde gezdiriyorum, yumuşak tellerin düşmesine izin vermek için çekip çıkarıyorum. "Benimle konuşmak mı istiyorsun Heather Erwin? O zaman konuşalım."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

OceanofPDF.com

HEATHER

h. Benim. Tanrım.

Belki de daha önce internette azgın bir sürtük gibi davranmalıydım, çünkü bu bana gerçek bir vekil alfa kazandırdı. Biri ile Zümrüt yeşili pulları, uzun keskin alfa sivri uçları, oyun kurucu gibi omuzları ve şimdiye kadar gördüğüm en yumuşak soluk sarı gözleri vardı.

Üniformadan bahsetmiyorum bile!

Üniformalara ve siyah kumaşın kaslı göğsüne oturup kalçalarına doğru daralmasına bayılıyorum. Kollarını sıvamış, koltuk altları benim baldırlarım kadar kalın. Kolları iri elleriyle bitiyor, ellerinden birini yanağıma götürüyor ve pençelerinin uçlarının tenime çok hoş bir şekilde baskı yapmasına izin veriyor.

Saçlarımı okşuyor, başımın arkasını kavırıyor ve beni kendine doğru çekiyor, tam o sırada kulağıma eğilip fısıldıyor: "Omega yardım hattı, acil durumunuz nedir?"

Nefesinin kulak mememe ve hemen arkasındaki ince deriye çarpmasıyla ürperiyorum. "I..."

"Birdenbire çok utangaç oldun, ha?" Kulak mememi nazıkçe emiyor, ardından dudaklarıyla hemen arkasına yetenekli bir öpücük konduruyor ki bu da bana daha önce bir Terran'la birlikte olduğunu gösteriyor. "Üç gece önce kulağımın dibinde inlerken, sırlıslıkla amcığının şapırdamasına izin verirken çok sessizdin. Hadi omega, bana neye ihtiyacın olduğunu söyle. Duymak istiyorum. Kendini tutma."

Tüm vücudum bastırılmış bir ihtiyaçla gümbürdüyor ve alfa feromonları hızla yıpranan engellememin üzerine hoş bir pus bırakıyor. "Beni becermene ihtiyacım var, alfa, ve beni kalın düğümünle doldur."

"Evet, senin muhtaç küçük amcığının istediği de bu, değil mi?" Ellerimi tutup onları düzleştiren, evet, ama gerçekten yumuşatmayan alfa sivri uçlarına doğru yönlendirirken göğsünden alçak bir homurtu yükseliyor. "Hiç bir Saimai-avian meleziyle birlikte oldun mu?"

Başımı salladım. "Hayır, ama bir Terran'la birlikte olduğunu söyleyebilirim. Am diyorsun ve öpüşüyorsun."

"Ve bunu iyi yapıyorum." Dudakları benimkilerle birleşmeden önce çene çizgimi okşuyor. Beni öpüyor, aç ve talepkâr, dizlerini biraz daha bükerken ağzımın içinde inliyor ve parmaklarımı keşif için sivri uçlarına doğru yönlendiriyor. "Senin için düzleşecekler, ama seni delmemek için sadece uç kısımlarında yumuşayacaklar."

"Anladım." O yeşilimsi yarı saydam millerden birini kavırıyor, yumuşayan ucunu hissedene kadar boyunca ilerliyorum. "Farklı olan başka bir şey var mı?"

"Bunu halledeceğiz, omega." Bana kirli bir sırıtış ve bu da içimdeki merakı alevlendiriyor. "Bilmeni isterim ki oldukça baskın olabilirim. Çok şey talep eder, emreder ve yönetirim, ama senden tek bir kelime duyduğumda kendimi kontrol altına alırım, sorun değil."

Ama beni arkada bırakıp kendi başımın çaresine bakmak yerine liderliği üstlenen bir alfa tam da ihtiyacım olan şey. "Görevlimi duyduunuz; ben çok dinamik biriyim."

"Bunu birazdan değerlendireceğim," diyor sinsi bir sırıtışla ve ellerimi siyah yakalı gömleğinin üst düğmesine götürüyor. "Çıkar şunu."

Ses tonundaki emir karşısında nasıl inlediğimi, kendimden emin bir şekilde doğrudan ihtiyacım olan şeye nasıl gittiğini engelleyemiyorum. "Evet, alfa."

Verdiğim yanıt beni koruma hissiyle saran, korkularımı, şüphelerimi ve endişelerimi kovan hafif bir mırıltı kazandırıyor. Evet, tam da ihtiyacım olan şey bu.

Birbiri ardına gömleğinin düğmelerini açıyorum, bilenmiş göğsünü, derin kesilmiş karın kaslarını ve pantolonunun bel bandının arkasında kaybolan kalçalarının yanındaki belirgin kas oluklarını ortaya çıkarıyorum. Uzun boylu ve zayıf, pek çok alfa gibi iri yarı değil.

Ellerini benimkilerin üzerine koyuyor, kaslarına bastırıyor ve tepelerinde ve vadilerinde gezinmelerine izin veriyor. "dokun. Küçük ellerini her yerimde istiyorum, omega."

Işık doğru vurduğunda pullarında aslında pembe yansımalar var. *Çok güzel.*

Küçük sert meme uçlarından kaya gibi sert beline kadar onu hissettikçe, amım beklentiyle daha da sıkılıyor. Kahretsin, mükemmel bir şekli var. Olgunluk çağında bir alfa.

Beni aniden gelin gibi kucağına alıp parçalanmış yuvama götürdüğünde nefesim kesiliyor. "Beni yuvanda istediğini söyle, omega."

". Özür dilerim, çok dağınık."

Vahşi battaniye yığınının bakarken uyarı niteliğinde bir hırıltıyla "Olman gerektiği gibi," diyor ama bu hırıltı saldırganlıktan çok azarlama içeriyor. "Yarın her şey düzelecek."

Evet, efendim! "Söz veriyorum."

Beni yuvama yerleştiriyor, içeri girerken beni ortaya doğru yönlendiriyor, sonra pantolonunun ceplerini yokluyor ve çıkık göbeğime bakıyor. "Doğum kontrolünün burada bir sorun olmadığı açık."

Birdenbire elbisemin üzerine hala taktığım o seksi olmayan, kahverengi göbek bandının farkına varıyorum ve sıcak utanç her cilt kusuruna, kalçalarımındaki her çatlak izine, gece yarısı aşermelerinden kaynaklanan her ek kiloya yayılıyor. Ya onu kapatırsam? Ya o-

Ben daha paniğe kapılamadan mırıltısı odaya yayılıyor ve kaslarımı gevşetiyor. "Benim gibi omegalar için mırıldanarak bir servet kazanabilirsin."

"Genelde bu kadar cömert davranmam." Gömleğini çıkarırken başını sallıyor, yuvadan dışarı atmadan önce sivri uçlarından aşağı kaymasına izin veriyor. "Ama kokun orada biraz acılaştı, bu yüzden... Sanırım hormonlardan kaynaklanıyor. Her neyse..." Pantolonunun cebinden küçük plastik bir kutu çıkarıyor. *Diş muhafızı*. "Dediğim gibi, hiç ısırma dürtüm olmadı. Bunu dışarıda bırakabiliriz ya da takabiliriz; karar sizin."

Beni her an ısırabilecek bir alfa tarafından azdırılma düşüncesi meme uçlarımı sertleştiriyor, beni dürüst bir kadın yapıyor ve tüm bunlar. "Kızacağınızı düşünüyor musun? Yani..."

Bakışları elimi karnıma doğru sallayışımı takip ettiğinde, elimi ve sikinin uzun, kalın *hatlarının* üzerine koyarak sertliğini hissetmeme izin veriyor. "Sık

beni, omega. Senin için ne kadar zor olduğumu hisset. Mmm... evet, tıpkı "Söyleneni yaptığımda , onu hissediyorum, bu melezde farklı olabilecek şey fark etmiyorum, ama orada olmalı ve beni meraklandırıyor. "Kahretsin, kokunun bana ne yaptığı hakkında hiçbir fikrin yok. Buraya adım attığım andan beri döl damlatıyorum. Yarı yarıya azgınlığım

zaten omega, ama düzenli olarak rutine girdiğim için oldukça tutarlı, kontrollü ve berrak kalıyorum."

Bu ifade, bir omega kıskançlığının alevlenmesiyle birlikte geliyor. Ben kendime bebeğim doğana kadar kalacak bir taşıyıcı anne buldum, onu büyütmemeye yardım edecek bir eş değil. Bu adamın çok talep görmesi sadece kalitesini gösteriyor.

Yine de kokum bana ihanet ediyor, çünkü alfa bir kez daha mırıldanıyor ve parmaklarımı pantolonundaki şişkin tepesinin bulunduğu nemli noktaya getiriyor. "Şimdiden sahiplenmeye mi başladın, omega, hmm? Pantolonumu aç ve bir süreliğine sadece sana ait olanı çıkar. Ve dış koruması konusunda bana bir cevap versen iyi edersin yoksa bu kararı senin yerine ben veririm."

Kahretsin, koku alma duyuları her şeyi yakalıyor, değil mi? "Olmamasını tercih ederim."

"Ben de öyle. Seni baştan sona öpmeme izin veriyor." Bunu hemen yapıyor, ağzımı yalayıp yutuyor, dilini içeri sokup benimkiyle oynuyor. Tadı *serapo* gibi, elleri göbek bandımın üzerinde gezinirken dış etlerime tatlı tatlı yayılan bal benzeri bir sıvı. "Taram, bana yardım et, bu şey de ne? Kurşun geçirmez yeleğimden daha fazla kayışı var." İlk tepkim bir utanç kıvılcımı oluyor ama dudaklarının benimkinin yanında sırtıttığını hissedene kadar. "Sakin ol. Benim için tatlı kal, omega. Sadece çıkar şunu."

Gülümsemesine katılarak göbek bandını çıkarıyorum ve yuvadan dışarı atıyorum. Bu kadar kolay, bu kadar karmaşık olmamasına bayılıyorum. "Bunların hiçbirini seni rahatsız etmiyor mu? Seni rahatsız etmiyor mu?"

"Biraz bile değil, kulağa ne kadar garip gelse de." Alfa elbisemi başımın üzerinden çekiyor ve sütyenimi çıkarıp dolgun, parlak, dolgun göğüslerimin ortaya çıkmasına izin vermeden önce bakışları sadece karnımı sıyrıyor. "Kokunla ilgili bir şey."

Göğüslerimi avuçlayıp hafifçe kaldırdığında, onları yoğurduğunda, zaten sert olan meme uçlarımı okşadığında derin bir nefes alıyorum. "Çok mu farklı?"

"Uh-huh. Şimdi söyle bana, benim için hazır mısın, omega?" Eliyle meme uçlarımdan birini ağzının aç emişine doğru kaldırırken eğilerek yaklaşıyor. Eli kalçalarımın arasında geziniyor, sıırıslık külotumu bulmadan önce onları birbirinden ayırıyor. "Tanrım, com'da kendini bu kadar mı ıslattın, hmm? Benim için güzelce kayganlaştın, Heather."

İnleyerek bacaklarımı daha da açıyorum, parmaklarının külotumu kenara itip amımın etrafında dolaşmasını ve kolayca içeri dalmasını seviyorum. "Bu hiç adil değil."

benim adımlı biliyorsun ama ben seninkini bilmiyorum, sence de öyle değil mi? Özellikle de bir süre birlikte olacağımız için."

"Davin," diyor öpücükler arasında ağzımın kenarına sürtünerek. "Ama böyle olduğumuzda bana alfa diyeceksin. Bacaklarını aç ve benim için kendine dokun, omega. O parmakları içine sok."

Uzanarak karnımın etrafına uzanıyorum ve alfanın emirlerini memnuniyetle yerine getiriyorum. İki parmağımı amıma daldırıyorum, klitimi daire içine almadan önce cömert kayganlığımla kendimi ıslatıyorum, gözlerimin kapanmasına izin veriyorum.

"Uh-uh. Bana bak, omega." Davin çenemden çekiştirerek bakışlarını onunkine getiriyor ve üzerime eğilip alnını alnıma bastırıyor. "Ben söylemedikçe gözlerini kapatamazsın. Eğer kapatırsan, o güzel ağzını düğümleirim. Şimdi o parmaklarını sırlıklam amında gezdir ve bana kayganlığını yedir."

Ses tonundaki emirle, içindeki sarhoş edici baskınlıkla inleyerek, mümkün olduğunca çok kayganlaştırıcı topluyorum. Köpikle kaplı parmaklarımı aramıza soktuğum anda onları yutuyor, dilini parmaklarımın etrafında döndürürken, kayganlığımla emip yutarken iniltime ortak oluyor.

"Çok güzel." Yanımda uzanıyor ve elini bacaklarımın arasına götürerek, dokunuşu için daha geniş olana kadar iç uyluklarımı okşuyor. "İlk aradığın gece benim hırıltılarımınla mı kendinden geçtin?"

Gözlerim utançla kapanma tehlikesi geçirdiği anda göğsünden uyarıcı bir hırıltı yükseliyor, ben de bakışlarını tutuyorum. "Evet."

"Ne kadar çaresiz küçük bir omega, düğümüm için ağlıyor." Parmakları içimde kayıyor, içeri ve dışarı pompalıyor, beni makaslıyor, tüm bunlar olurken başparmağı klitorisimin üzerinde geziniyor. "Seni boşaltmamı ister misin?"

İnliyorum, sert itişlerinin altında kıvranıyorum. "Evet."

"*Lütfen* de, *alfa*, *gelmemi sağla*." Affetmeyen bakışları gözlerimi kapatmaya iznim olmadığını hatırlatıyor. "Görevliniz dinamik olduğunuzu söyledi. Göster bana. Benim için başını eğ, omega. Seni becermem için bana yalvarırken boynunun kenarındaki nabzın atışını görmek istiyorum."

Başımı yana çeviriyorum, zihnim ısırılma, düğümleme, korunma ihtiyacıyla bulanıklaşıyor. "Lütfen, alfa, sik beni."

"İşte iyi bir küçük omega." Övgüsüne tek bir mırıltı eşlik ediyor, parmaklarının içime daha sert girmesiyle çelişiyor ve klitorisimin serbest kalmanın eşiğinde zonklamasına izin veriyor. Ani hırıltısı beni uçurumun kenarına gönderiyor ve zevk klitorisimin etrafında patlayıp dışarı doğru fışkırırken tüm vücudumu kavrayan kasılmalara neden oluyor. "*Kahretsin*, bu kadar muhtaç mısın, omega?"

Benim hırıltım mı gelmeni sağladı? Hey... bana bak. Alfana söyleyecek bir şeyin yok mu? Seni böyle hissettirdiği için?"

Gözlerimi açık tutmak için mücadele ediyorum ama bakışlarını tutuyorum, orgazmımın kalıntıları çekilirken küçük pantolonumu emiyorum. "Beni boşalttığın için teşekkür ederim, alfa."

"Taram, bana yardım et, çok güzel boyun eğiyorsun. Düğümüm için kayganlaşan muhtaç amcığınla bana çok güzel yalvar." Daha önce hiç duymadığım bir mırıltı odada, hafifçe birkaç kez perdesini değiştiriyor, Davin bana bir gülümseme sunarken kaslarımdaki tüm gerginliği yumuşatıyor. "Eğer seni çok zorya da aşağılayıcı olduğunu düşündüğün bir şey söylersem bana söyle, ben de biraz geri çekileyim. Bu kadar basit. Tamam mı?"

Bakışlarını tutuyorum, tıpkı benden istediği gibi. "Geri çekilmeni istediğimi sanmıyorum."

Üst dudağı bir an için orantısız bir sırtışa dönüşüyor, gözleri cesur karşısında sanki bunu test etmek için ilham almış gibi kızarıyor. "Senin yüzünden pantolonumu berbat ettim, kendimi dölle sırlıklam ve kaygan hale getirdim. Çıkar şunları."

Bana tam olarak ne yapmam gerektiğini söylediğinde içimdeki her şey uğulduyor, bu yüzden kendimi yukarı itiyorum, pantolonunu açıyorum, aşağı çekiyorum ve-

Lanet olsun, bunlar...?

"Beni ağzına al ve emerek temizle, omega." Davin pençelerini saçlarıma daldırmadan önce pantolonunu tekmeliyor, zorlayıcı olmayan ama bir davetten daha katı bir çekiştirme yapıyor. "Bu dikenlerin ve çıtçıtların diline verdiği hissi seveceksin, söz veriyorum."

Yüzlerce küçük, yumuşak yeşil sivri uç, kalın, şişkin şaftını, o ağır şeyin her kan pompasıyla nabız attığı ve kalktığı her yerde sıralıyor. *Menoalarında* bile -siki dibindeki dokunaç benzeri uzantılarda- var.

Damarlarım heyecandan zonklayarak Davin'in bacaklarının arasına tırmanıyorum, yüzümü indirirken güçlü kalçalarından destek alıyorum. Dilimi sikinin dibine yerleştirdiğimde *menileri* boğazıma sürtünerek beni gıdıklıyor. Yavaş, durgun bir hareketle, dilimin ucunu şaftı boyunca yukarı doğru gezdiriyorum.

"Siktir!" Dilim, oldukça sert ama aynı zamanda yeterince yumuşak olan bir dizi çivisine her bastığında saçlarımı sıkıca kavırıyor. "Bu benim iyi omega'm. Dudaklarını tacımın etrafına koy. Tohumumu ondan em."

Tacı dölle parlıyor, yarıktaki beyaz bir leke ve alttaki geniş parlamaya yapışan bir ip var. Oradan başlıyorum, ağzımı sikinin etrafına kapatmadan önce tepesine kadar alıştırıyorum, yarıktan lezzetli sıvıdan geriye ne kaldıysa emiyorum.

Davin avuçlarımın altında titriyor. Kendini dirseklerinin üzerine itiyor ve dudaklarını aralayarak bana bakıyor, kabarak ağır nefesler veriyor. Gerçekten de kızgınlık içinde, değil mi? Ama kontrollü, sikini boğazımın arkasına gelene kadar yutmamın, dölllerinin düzenli akışını yutmamın, dilimi o muhteşem sivri uçların etrafında döndürmemin tadını çıkarıyor.

Bir süre sonra "Yeter," diye homurdanıyor ve saçımı çekerek ağzımı sikinden ayırıyor. "Hâlâ düğümümü istiyor musun, omega?"

"İhtiyacım var," diye mırıldanırken kendimi yan tarafıma bırakıyorum.

Arkama geçti, hiç vakit kaybetmeden kolunu kalçama doladı, bacağıma kaldırdı ve bir iniltiyle içeri itti. "Kahretsin, omega, sikimi emmek sana bunu mu yapıyor? Seni o kadar ıslatıyor ki alfa sikimi tek bir hamlede içine alıyorsun?"

İç duvarlarım boyunca dalgalanan tüm dikenleri, sivri uçları ve çıkıntılarıyla, beni var olduğunu bilmediğim bir zevke doğru masaj yapıyor ve kızdırıyor. "Becer beni, alfa! Buna ihtiyacım var. Hem de çok ihtiyacım var!"

Pençeleri kalçama saplanan Davin, *menüsküslerinin* klitorisimle oynamasına ve kıcımlı okşamasına izin veren derin, sert itişlerle içime girip çıkarken, çivili şaftı beni doğrudan yeni bir orgazmın dalgalarına sürüyor. "Boşaldığında gözlerini benden ayırma, omega. Hadi, bırak amın sikimin etrafında kenetlensin. Gel. Gel!"

Klitorisimi sertleştiren komut mu yoksa topuzlu *menüsküslerinin* zonklayan şey boyunca nasıl kaydığını bilmiyorum, ama tekrar boşaldığımda neredeyse acıyor. Çok erken, çok yoğun. Ama bedenim, kaslarımı geren ve ciğerlerimi ele geçiren başka bir kasılma dalgasıyla ihtiyacı olanı alıyor. Nefesimi tutuyorum, sadece sert bir şekilde boşalırken küçük bir çığlıkla hepsini serbest bırakmak için.

"İşte bu... Gözlerini benden ayırma, omega." Davin gözlerimi tutsak almış, sırtarak onun önünde nasıl dağıldığımı izlerken, eli kalçamdan belime doğru tırmanırken ağır ağır nefes alıyor. "Bu iyi miydi?"

Başımı sallıyorum, iniltilerimi bastırıyorum. "Düğümle beni."

Beni uyarmak için dişlerini gösteriyor ve başımı çevirip boynumu ona doğru kaldırmamı sağlıyor. "Bunu tekrar dene, omega."

Yüce Tanrım, yemin ederim, nabzımın boynumda attığını hissediyorum. "Lütfen, alfa, düğümle beni. Düğümüne ihtiyacım var. Lütfen!"

"Çok daha iyi." Pençeleri belime batıyor - canımı acıtacak kadar değil ama içime doğru iterken beni yerinde tuttuğundan emin olmak için. *Menüsküslerinin* amımın içinde kaymasına izin veriyor, beni düğümlemeye çalışıyor, sadece alaycı bir hırıltıyla geri çekiliyor. "Bu gece bana yaşattığın çile göz önüne alındığında, sanırım sen benimkini hak etmeden önce biraz daha eğlenmeyi hak ediyorum- Oh, lanet olsun!" Sanki onu yakmışım gibi elini belimden çekip alıyor ve gözlerini dikmiş olduğu noktaya bakıyor. "O da neydi öyle?"

"Ne?" Kalçaları tamamen durduğunda neredeyse sızlanacaktım ki belime baktım, göbeğimin yanından küçük bir topuğun çıktığını ve derimi gerdiğini gördüm. "Bir şey yok. Sadece bebek. Devam et Alfa, lütfen."

"Doğru, bebek..." Yavaşça tekrar içime doğru sallanıyor ama bu en iyi ihtimalle gönülsüzce oluyor. "Yavruya zarar veremem, değil mi?"

"Hayır, yok!" Onu temin ederim. "Sadece... O iyi. Devam et!"

Yapıyor, yavaşça, bir o yana bir bu yana itiyor, ama... Hâlâ sert mi? "Bana bir dakika ver."

Ona bir dakika veriyorum; cehennem, ona iki dakika veriyorum. Birkaç dakika boyunca, kıvrılmış bir çift çorabın sertliğine sahip bir şeyi içime sokmaya çalıştığını hissettikten sonra, göğsümdeki batma hissinden kendimi uzaklaştırmak için dudaklarıma işkence ediyorum. Tanrım, bu çok garip...

"Özür dilerim," diyor iç çekerek ve kalçaları bir kez daha duraklıyor. "Yemin ederim böyle bir şey... Daha önce hiç başıma gelmemişti."

Muhtemelen daha önce hiçbir bebek seks sırasında ona yumruk atmamıştır, bu yüzden onu suçlayamam. "Sorun değil. Bu deneyimi atlattıktan sonra tekrar deneyebiliriz. Bazı erkekleri korkutabildiğini biliyorum."

Tam çekilirken omzumu öpüyor ve bir elini amıma götürerek klitorisimle alay ediyor. "Buna ne dersin? Seninle oynamama, tadına bakmama, amındaki kayganlığı emmeme izin ver."

Bu beni sadece bir düğüm için daha çaresiz hale getirecek ve herhangi bir nedenle ikinci kez düğümsüz kalırsam bu bir felakete dönüşecek. "Aslında şu an için kendimi oldukça sakın hissediyorum. Hiçbir şeyi aceleye getirmeye gerek yok."

Uzun bir nefes veriyor, çıplak yorgan kılıflarımın ve yastıklarımın etrafına bakıyor, sonra başını sallıyor ve kıyafetlerini alıp yuvamdan çıkıyor. "Pekâlâ. Yarın daha iyi olacağıma söz veriyorum."

Yarın mı?

Göğsüm biraz ağrıyor. Doğru, gece kalmayacak - sözleşme de bunu gerektirmiyor. Sadece başımı sallayıp gülümsüyorum.

"Gerçekten özür dilerim. Bu beni hazırlıksız yakaladı," diyor benimki kadar zayıf görünen bir gülümsemeyle, ama kaşlarını çatmasından onun da beklediği şeyin bu olmadığını anlayabiliyorum. "Yarın görüşür müüz?"

Sadece biraz daha gülümsedim. "Yarın."

"Tamam..." Gözleri bir kez daha yuvamın üzerinde geziniyor, ama sonunda dilini şapırdatıyor ve arkasını dönüyor. "İyi geceler."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

OceanofPDF.com

DAVIN

Sir eşek çalışma odamın kapısını yumruklayıp duruyor ama ben yatağıma dönüp battaniyeyi başıma çekiyorum ve onu görmezden geliyorum. Tatildeyim. Sayılır. Her kimse siktirip gidebilir.

Sonunda gürültü kesiliyor. Gözlerim bir kez daha ağırlaşıyor ve ben-
"Yatakta ne halt ediyorsun?!"

Ani bir havlamayla ayağa fırlıyorum, Rhen'e gözlerimi kırptıştırırken omuzlarımdaki sivri uçlar dimdik duruyor. "Neden buradasın? Sana acil durumlar için kapı kodunu vermiştim!"

"Acil bir durum olduğunu sanıyordum!" diye hırlıyor, kollarını üniformalı göğsünün önünde kavuşturarak. "On beş dakikadır o kapıyı yumrukluyorum, seni arıyorum, seni devriyeye çıkarmak için bekliyorum. Neden vardiyamız için hazır değilsin?"

Muhtemelen dün gece yeni çalışma saatlerimle ilgili mesajı aldılar ama ortağıma söylemeyi unuttular. "Tatildeyim."

"Tatil mi?"

"Sayılır. Sana söylemedikleri için üzgünüm." Kahretsin, bu yastıklar her zamankinden iyi hissettiriyor, şimdi kendimi onlara geri düşmeme izin veriyorum. "Şimdi defol git, Rhen."

Yakınlarda bir yerde bir uğultu var. "Neden aniden tatile çıktın?"

Pfft, sanki ona söyleyecekmişim gibi.

"Elli'ye selamımı söyle." "Seni arayacaklar."

"Hmm?" Telsizime göz kırptıyorum, kulağımın arkasındaki implantla bağlantısını kestiğimden beri sessiz düğmesi hâlâ kırmızı renkte yanıyor. Demek bu yüzden

vızıldıyordu. Tek bir dokunuşla aramayı kabul ediyorum ve o şey yeniden bağlanıyor. "Alo?"

"Kinash Davin?" diye soruyor bir erkek.

Kollarımı uzatıyorum. "Evet. Bu kim?"

"Bu omega asistanı Yada."

Doğru, büyük kırmızı beta. "Sorun nedir?"

"Birincisi, şu anda nerede olduğun," diyor iç çekerek. "Heather beni aradı ve sana birkaç kez ulaşmaya çalıştığını söyledi. Seni *A Nest Full of Purrs*'da bekliyormuş, ben de o hazırlanırken sana ulaşabileceğimi söyledim. Trafiğe takılıp takılmadığına bakarım belki?"

"Neyle dolu bir yuva?"

"*A Nest Full of Purrs*," diye tekrarlıyor, sanki ilk söylediğinden daha anlamlı olması gerekiyormuş gibi. "Kuzey yakasındaki hamilelik ve doğum için omega merkezi mi?"

"Özür dilerim, ben..." Burada o kadar kayboldum ki başım dönüyor. "Tam olarak neden orada olayım ki?"

"Çünkü sözleşme gereği omega'ya hamilelikle ilgili tıbbi randevularında, eş adayları için haftalık alfa-omega antrenmanında, alfalar için haftalık doğum öncesi masaj dersinde ve günlük doğum derslerinde eşlik etmek zorundasın." demeden önce uzun bir sessizlik anı yaşandı.

"Günlük... Doğum dersleri de neyin nesi? Öğretecek ne var ki? Nasıl girdilerse öyle çıkarlar diye düşünmüştüm." Boğazım düğümleniyor ve Rhen'in başını nasıl eğdiğinin tamamen farkına varıyorum. "Dün gece benden beklenen bir şey olmadığını söylemiştin!"

"Hayır, sözleşmenin doğal olarak beklenmeyecek bir şey içermediğini söyledim," diyor ve bu gözümün seğirmesine neden oluyor. "Yedi hafta tatil yapacağını, devletten para alıp... ne bileyim, uyuyacağını, video oyunları oynayacağını, birkaç kez düğüm atacağını ve sonra alışverişe gideceğini beklemiyordun herhalde?"

Ben de tam bunu bekliyordum.

Bunu ona haykırabileceğimden değil, damarlarımda dolaşan öfke yüzünden dikenlerim ne kadar ağrırsa ağrısın. Rhen'in yavaş ama emin adımlarla aptal bir sırtışa bürünmesi, kendimi üç kat daha aptal hissetmeme neden olurken değil.

"Pekala..." Güzel. Yani... Dün gece ne imzaladığımı gözden geçirmem gerekiyor, ama kesinlikle bu kadar karmaşık olamaz. "Tüm bu hamilelik olaylarında pek rahat olmadığımı varsayarsak, hatta muhtemelen

Bu konuda hiç iyi değilim, gerçekten. Bugün bu işi reddedersem ve zaten geç kalacağım açıksa... bu ne kadar büyük bir mesele?"

Beta alay ediyor. "Sanırım bu değişir." "Neye göre?"

"Kayıtlı bir destek alfası olmaktan ne kadar keyif aldığın üzerine," diyor ve tüm kanımın uzuvlarımdan çekilmesine izin veriyor. "Omega konseyi vekil sözleşmelerini çok ciddiye alır. Eğer bunu ihlal edersen, kaydını kalıcı olarak iptal ederler. Bu da sözleşmenin on birinci sayfasında yazıyor."

Lanet olsun.

Ruhsatımı kaybetmemin imkanı yok. Bir daha asla bir Omega'nın yanına yaklaşmama izin vermezler. İşimi kaybederim! Emekli maaşımı!

"Şaka yapıyorum," diyorum. "Trafığe takıldım. Benim için onu ara ve hemen orada olacağımı söyle."

Kapatıyorum.

Rhen kulaktan kulağa sırtıyor. "Lütfen bana vekil alfa olmak için kaydolmadığını söyle."

Yataktan kalktım ve taze çamaşır sepetinden en yakın gömleği aldım. "Ben yaptım."

"Omega çaresiz olmalı..."

Bir pantolonun içine atlıyorum ve parmaklarımı *moririsimin* içinde gezdiriyorum. "Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor?"

"Oh, ama," diyor alay ederek. "Biliyorsun..."

"Aslına bakarsan, bilmiyorum." Aceleyle banyoya gidiyorum, diş fırçama ağzıma sokuyorum, sonra köpüğün etrafında konuşurken ona bakıyorum. "Enli'hen mey."

"Davin, oyun kumandanın pillerinden başka bir şey değiştirmiyorsun ve burası ile Loop 15 arasındaki her yuvayı sallamaktan başka bir şey yapmıyorsun. Senin gibi bir alfa, hamile bir omega'nın yakınında bile olmamalı."

"Benim gibi bir alfa mı?" Lavaboya tükürüyorum, yüzüme bir avuç su sıçratıyorum, sonra o mırıltı ve yuva yerini aramak için iletişim cihazımı etkinleştiriyorum. "Fark ettin mi bilmiyorum ama omegalar beni oldukça meşgul ediyor."

"Hamile bir omegaya bakmak için düğümünüzden biraz daha fazlası gerekir, bilirsiniz," diyor, muhtemelen Elli hamile olduğu için tecrübeli. "Güvenliğe, istikrara, rutine, güvenceye, yuvaya, mırlamaya ihtiyaçları var."

Yuvalama... "Hiç şikayetim olmadı."

"Çünkü onları dinlemek için asla burada kalmıyorsun," diyor ama neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yok. "Sürtüşme olduğu anda çekip gidiyorsun."

"Kahretsin, oraya zamanında yetişmemin imkânı yok. Bu trafikte olmaz."

"Drone'a binin," diyor Rhen ve çenesini kapıya doğru uzatıyor. "Sirenleri açacağız ve servis şeritlerini kullanacağız."

"Teşekkürler." Omzunu okşadım ve onunla birlikte kapıdan çıktım. İyi yaşı Rhen. Doğru nedenlerle yanlış seçimler yapma konusunda ona her zaman güvenilebilir.

Kendimi onun siyah hizmet dronuna bıraktığım an, o aptal sözleşmenin hologramını açıyorum, göz attığım her sayfada midem daha da sıkışıyor. "Oh, bu lanet beta beni iyi yakaladı. Doğal olarak beklenmeyecek hiçbir şey içermiyor, kıcımın kenarı."

Rhen oturduktan sonra füzyon panellerini etkinleştirir, servis şeridine iner ve siren sesiyle birlikte şerit boyunca koşar. "Ne betası?"

"Şu arkadaşın. Yada."

"Arkadaş mı?" Dişlerini gıcırdatıyor. "Sanırım iyi bir adam, ama o beta kesinlikle benim arkadaşım değil." Daha fazla diş gıcırdatıyor, ama bu sefer daha yüksek sesle. "O lanet olası bir yuva yıkıcı."

Taram, bana yardım et, bu sözleşmenin gerçek bir güzergahı var. "Yuva bozan nedir?"

"Omega'nın yuvasına yaklaşmasına izin verme," diye aniden hırlıyor sivri uçları. "Her şeye dokunacak, küçük beta ellerini ait olmadıkları yerlere sokacak. Pis kokusuyla yuvamı bozacak!"

"Yuvanız, ha?" Şimdi dişlerim gıcırdatıyor, beklenen hizmetlerimin ana hatlarını okurken pullarım kabarıyor. "Şimdi bu doğum dersini vermem gerekiyor. Vardiyamdan sonra onunla altı saat geçirmemi istiyorlar. Yarın, saat yedi buçukta, doğum öncesi masaj dersim var, sonra bir partner egzersizi. Doğum dersi. Vardiyamdan sonra, onunla altı saat daha. Ertesi gün, şifacıda bir tarama. Doğum dersi. İş. Onunla altı saat."

"Ne bekliyordun ki?" Rhen omuz silkerek soruyor. "Taşıyıcı anne olmak bir tatil değil."

"Kapa çeneni, Rhen."

Kulaklarımda kalp atışları, koridor boyunca üçüncü sınıfa doğru koşuyorum.

Heather çok kızacak.

H Bu mırıltı ve yuva mekânı kabarık yastıklar, çiçekli kokular, yumuşak ışıklandırma ve yumuşak müzikten oluşuyor. Bir de doğumların çarpıtılmış, gerçeküstü resimleri, sanki duvarlardaki fotoğraflar

zaten yeterince ürkütücüydü.

Saati bir kez daha kontrol ettikten sonra kapıyı çekip açıyorum ve alfa ve omegaların açık hasır yuvalarda oturduğu geniş odaya giriyorum. Bu rahatsızlıktan dolayı herkes bana kaşlarını çatıyor... Heather hariç herkes.

Parlayan gözleri benimkileri yakaladığında, sanki yirmi dakika geç kalmamışım gibi yüzü aydınlanıyor. Beyaz yastıkların arasında küçük ve yalnız bir şekilde oturuyor, şort ve dökümlü sarı bir tunik giymiş, eli dün gece olduğu gibi karnını çevreliyor.

"Trafik olur ama lütfen zamanında gelmeye çalışın," diyor yanımda yürüyen Saimai omega, pulları koyu mor. "Burada, *A Nest Full of Purrs*'da sakın, güvenli ve besleyici bir ortam yaratmaya çalışıyoruz. Her türlü kesinti birçok omega için oldukça üzücü olabilir."

"Özür dilerim. Bir daha olmayacak." Yuvaların arasında sinsice dolaşırken, bir tür yavru hırsızıymışım gibi hırlayan alfaların yanından geçip Heather'ın yuvasına tırmanırken başımı yaklaşık düzine kez eğiyorum. "Çok özür dilerim. Çılgın trafik." "Evet, sabahları çok kötü olabiliyor... Ah, lanet olsun, çok üzgünüm.

Hormonlar yüzünden." Bana bakarken yanağından süzülen tek bir damla gözyaşı göğsümde bir şeylerin kıvrılmasına neden oluyor, ama elinin tersiyle ve kıkırdayarak gözyaşını çabucak siliyor. "Beni terk etmek yerine geldiğin için çok mutluyum."

Nefesimi tuttuğum için kaburgalarım ağrıyor. Geç kaldığım için kızmak yerine burada olduğuma sevinmesi, alfalar konusundaki standartlarını sorgulamama neden oluyor. Bu yavrunun babası böyle mi yaptı? Onu öylece terk mi etti?

"Tabii ki geldim." Ne de olsa tüm geleceğim bu lanet sözleşmeye bağlı. "Bunu telafi edeceğim, söz veriyorum. En iyisi için bir etiket alana kadar buradan ayrılmayacağım..." Omega eğitmenine doğru döndüm. "Ne yapmam gerekiyor?"

Ellerini cüppeli göğsünün önünde birleştirerek yuvamıza yaklaşıyor. "Mırla."

Pfft, çok kolay.

O anda *avajam* titreşiyor ve Heather'la aramızdaki küçük boşluğa yumuşak ve kontrollü bir şekilde dökülüyor. Bunun için biraz daha çaba harcadım,

yatıştırıcı sesin yükselip alçalmasına izin vererek, bir armoniyi bir araya getir-
"Hayır, hayır, hayır. Omega için değil." Eğitim yüzünde bir gülümsemeyle Heather'ın karnını işaret ediyor. "Yavru için."

Mırıldanırken boğuluyorum. "?"

"Birçok araştırma, alfanın mırılamasının sadece hamile omega üzerinde değil, aynı zamanda doğmamış yavrusu üzerinde de olumlu bir etkisi olduğunu destekliyor."

O benim çocuğum değil. "Uh-huh."

"Heather, hayatım, lütfen uzan ve bize harika karnını göster." Eğitim yuvaya doğru eğilir ve Heather'ın şimdi yan yattığı açıkta kalan karnına yakın bölgeyi okşar. "Rahat ol, alfa. . Yavruya mırıltını hediye et ve neler olacağını izle."

Vücudumdaki her bir kas geriliyor. Bunu yapmak istemiyorum. Ama kaydımı, işimi ve hayatımı korumayı çok istiyorum, bu yüzden uzanıyorum.

Heather'ın yuvarlak karnına mırıldanırken yüzümün birkaç santim uzakta olmasının tuhaf olmadığını söylemek yalan olur. Ama hiçbir şey olmuyor, ya da.

Ama bu da beni öldürmeyecek, bu yüzden devam ediyorum ve şimdi odada yankılanan mırıltıların kakofonisine katılıyorum. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Elbette." Heather *moririsimi* çekiştirip kafa derime hoş bir karıncalanma gönderdiğinde, utangaç gülümsemesine bakıyorum. "Ayrıldılar, ben de düşümü çabucak sıktım."

Bu çok tatlı. "Teşekkürler."

Bakışlarım bir kez daha karnının etrafında nasıl döndüğüne takılıyor. Bu alışkanlığı her zaman dikkatimi çekiyor ve göğsümün altında garip bir çarpıntı uyandırıyor. Bu Terranlara özgü bir şey mi? Hamilelikten kalma bir şey mi? Annem de bana hamileyken böyle mi yapardı?

Karnına ve göbeğinin nasıl hafifçe yükselmiş görüldüğüne bakmaya devam ediyorum. "Bu yavrunun babası nerede?"

"Bilmiyorum," diyor. "Bebeği doğurmaya karar verdiğimi beri ondan haber almadım. Tam olarak... planlı değildi."

Sivri uçlarım bunun üzerine biraz kayıyor. Tanrılar benim pek de sorumluluk sahibi biri olmadığımı biliyor ama ben bile yavruma hamile bir omegayı taşıyıcı anneyle bunu yaşaması için bırakmazdım ve kesinlikle yalnız bırakmazdım.

"O," diye . "Erkek bir alfa mı?"

"Uh-huh. Adı Kalır." Kalır.

"Saimai melezi mi?"

"Evet, babası Saimai." Uzun ve ağır bir duraksamanın ardından ekliyor: "Sekiz ay önce benim RSA'mdı. Ateşim beklediğimden daha erken ve daha sert düştü, ikimizin de beynini fena halde kızarttı. Muhtemelen yanlışlıkla doğum kontrolünü atladi. Ne yazık ki ne bir bağ kurmak istedi ne de kendini bir çocuk için hazır hissetti. Yani... işte buradayız."

Dişlerim birbirine sürtünüyor. Babam, bağlı olduğu eşi öldükten dakikalar sonra kollarına bıraktıkları küçük yeşil yavru için kesinlikle hazır hissetmiyordu, ama yine de beni büyüttü. Başardığı kadarıyla...

"Bir alfa olmadan bu kadar ilerlemek zor olmalı," diyorum mırıldanarak, gözlerim karnında titreşen garip bir dalgalanmaya takılıyor. "Omega hamilelikleri hakkında pek bilgim yok ama duyduğuma göre- Taram, yine oluyor!"

Tam orada, burnumdan üç santim ötede, o küçük alfa Heather'ın karnının sağ tarafına bastırıyor. Hayır... sol tarafına. Tekrar sağ tarafa. Her şey sanki orada yuvarlanıyormuş gibi kayıyor, hareket ediyor ve titreşiyor.

Sivri uçlarım hafifçe kalkıyor, aniden tabanları kaşınıyor. , bu ürkütücü... ama aynı zamanda çok, çok *ilginç*!

"Görünüşe göre mırlaman onu uyandırdı." Heather'ın gülümsemesi karnına bakarken ıslıl ıslıl oluyor ve ağzımın kenarlarının biraz yukarı doğru çekildiğini hissediyorum. "Dokunabilirsin. Yani... eğer istersen."

Kaslarım gerildi.

Gerçekten

gerilmemeliyim.

Bu benim çocuğum değil.

Bundan sonra oyunumu hızlandırmak zorunda mıyım? Tabii ki, ama bu küçük adam ve ben net bir anlayışa sahip olmalıyız. O dışarı çıktığında ve Heather iyi olduğunda, ben gidiyorum- Aman Tanrım! Omega'nın bir uzvunu dışarı çıkarması canını yakmış olmalı.

Gözlerim Heather'ın karnını bulduğunda mırıltım kayboluyor ve yüzümdeki endişeyi görmüş olmalı çünkü kıkırdıyor ve "Sorun değil. Sadece içeride alfalık yapıyor, oranın kendi bölgesi olduğunu bildiğimden emin olmak istiyor."

İçgüdüsel olarak boğazımda bir hırıltı oluşuyor, ama onu ısıırıyorum. Eğer bu benimle bağ kurmadığının bir işareti değilse, o zaman ne olduğunu bilmiyorum. Küçük bir okşama bunu değiştirmez mi?

Parmaklarım kaskatı, yavaşça bir el ya da ayak olması gereken şeye uzanıyorum, ama elimi o noktaya indirdiğim anda geri çekiliyor. "Nereye gitti bu?"

"Bilmiyorum." Heather omuz silkiyor, saniyeler, bir dakika, iki dakika boyunca kaşlarını çatarak bize bakıyor. "Hmm, sanırım tekrar uyumaya karar verdi."

Bir şekilde omuzlarım ağırlaştı. Dokunmak ve hissetmek için cesaretimi toplamam birkaç dakikamı ve bir gram terimi aldı... ve o uyumaya geri mi dönüyor? Ne küçük bir pislik.

Heather sanki onu hareket ettirmeye çalışıyormuş gibi iki parmağını karnının orasına burasına hafifçe bastırıyor. "Belki tekrar mırıldanırsan?"

Ya da hırlarım, çünkü... o küçük alfanın benimle oynama cüreti. , doğmamış bir yavruyla kavgaya başlarsam beni dışarı atarlar.

Sivri uçlarımın köklerini çabucak kaşıyorum, bu sinir bozucu kaşıntıyı yatıştırıyorum, sonra elimi Heather'ın karnına geri koyuyorum. Yüzüm ondan sadece bir inç uzakta olana kadar yaklaşıyorum, oktavlar boyunca mırıldanıyorum, elimi kaydırıyorum-

Aman Tanrım. İşte orada, avucumun içine doğru itiyor. Ne kadar çok baskı uygularsam, o kadar çok karşı koyuyor gibi görünüyor. *Benimle savaşıyor*. Tamamen içgüdüsel bir tepkiyle dudaklarımdan hafif bir hırıltı dökülüyor ve o küçük pislik doğrudan avucuma tekme atıyor!

Elimin onun hareketlerini takip etmesine izin vererek sırtıtıyorum. "Evet, o kesinlikle alfa."

BÖLÜM 6

OceanofPDF.com

HEATHER

■ Sarı bornozumun kemerini sıkıyor, sonra Yada'nın tabağına bir kaşık İsveç köftesi daha atıyorum. "Gerçekten gelmesini hiç beklemiyordum."

"Ve ruhsatını kaybetme riskini mi alsın? Asla." Başını sallayarak Vardiyası bittiği için mutfağımdaki adada oturup yemeğini yiyor. "Beni beslediğin için teşekkürler."

"Bir RSA'yı benim için vekil bir sözleşmeye hapsettiğiniz için teşekkürler." Bu sözler bile tek başına dilimin kıvrılmasına neden oluyor. "Davin'in o şeyi imzaladığında hormonlarının biraz bozuk olduğu söylenebilir."

"Otuz iki yaşında, Heather, gördüğüm en istikrarlı testosteron seviyelerinden bazılarına sahip," diyor Yada, ithal yaban mersini sosuna yarım köfte batırarak alaycı bir şekilde. "Hormonları ve dinamikleri pek çok şey için suçlayabilirsin ama iki kez kulağını siktiğin omega ile sözleşme yapmak bunlardan biri değil."

Sanırım .

Bu beni daha iyi hissettirdi, ama sadece biraz. Bir alfayı yanıma almak istedim mi? Aslında, Kalir'in babası *onunla ilgilenmem* için ısrar ettiğinde, ona kibarca hayır dedim, kapıyı gösterdim ve onsuz da iyi olacağımızı söyledim, çok teşekkür ederim.

Bu, kitapçıdan Omega Hamileyken Ne Beklemeli kitabını almadan önceydi. Bir alfası olmayan hamile omegalarda sık görülen sorunlarla ilgili bölüm yetmiş lanet sayfa uzunluğundaydı - tüm kitabın yüzde yirmisi!

Kafa karışıklığı, anksiyete, melankolik ataklar, gözyaşı kanallarında sürekli bir sızıntı. Bu, listelenen semptomların sadece küçük bir kısmı.

sürekli uyarılma ve doyumsuz bir cinsel dürtü. Söylentiye göre, dışarıda hamilelik ve doğumu tek başına geçiren bazı belalı omegalar var, ama ben bu grupta sayılmıyorum. Belki de çok zayıfımdır, bilmiyorum. Gerçek şu ki, bir alfaya ihtiyacım var. Davin'e ihtiyacım var.

Bir elimle karnımı tutup diğer elimle etrafında dönüyorum ama oğlum mışıl mışıl uyuyor. "Sanırım bugün doğum dersinde çok fazla heyecan yaşadım. Tepki vermeye başladığında Davin, hareketlerinin mırıltısının yönünü takip edip etmeyeceğini öğrenmeye kararlıydı."

Yada uzun bir iç çeker, boş tabağını alıp bulaşık makinesine koyarken çok düşüncelidir, sonra tabureyi tezgahın altına iter. "Hamile bir omega kadar güzel bir şey yoktur... belki emziren bir omega hariç."

Çoğu Saimai'den daha kısa olan yüzündeki kırmızı *moriri* fırçalıyorum. "Mia nasıl?"

"Bilemiyorum." Omuz silkiyor ama hareketi yavaş ve ağır. "Onu kontrol etmeyeli uzun zaman oldu. Ne zaman kontrol etsem sessizliğe bürünüyorum ve ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Aklıma gelen çoğu şey son derece uygunsuz. 'Hey, benimle evlenmek ister misin?' gibi."

Tanrım, bir zamanlar sadece birkaç dens ötede baktığı kadına aşık olma şekli çok sevimli bir şey. "Belki de onu görmeye gidip biraz yumuşatmalısın?"

"Hey, Mia, aldığım horoz kılıfını görmek ve bana gerçekten reklamı yapıldığı gibi gerçek bir düğüm gibi hissettirip hissettirmediğini söylemek ister misin?" Yada bana sırtıttı. "Bu daha mı iyi?"

"Çok daha iyi." Ona gözlerimi deviriyorum, sonra dikkatim telsizimin ışığına yöneliyor. "Bu... Davin arıyor."

"Evet, senin audioporn'un için etrafta olmak istemiyorum..." Yada diyor ve hemen kapıya yöneliyor.

Kulak mesafesinden uzaklaştığında aramayı etkinleştiriyorum ve çalışma odamın dahili hoparlörleri cızırdıyor. "Evet?"

"O küçük alfa sonunda sakinleşti mi?"

Sesinin tonu yükselince kulaklarım diken diken oldu, sanki... gerçekten merak ediyormuş gibi? "Sana hâlâ takla attığını söylersem, bu geceyi atlayacak mısın?"

"Daha çok, sonunda teslim olup uykuya geri dönene kadar ona hırlamak gibi," diyor yumuşak bir kıkırdamayla. "Yola çıkıyorum, omega. Beş dakika içinde orada olurum. Ve, um... Halka açık bir drone'dayım."

Kaşlarımı çattım. "Tamam..."

"Yani ellerim serbest."

Görünüşe göre meme uçlarım beynimden daha hızlı kavlıyor, çünkü sertleşiyorlar. "Ah... eğer bir şeye tutunmuyorsan, yanlış yapıyorsun demektir."

Yarı boğuk bir inilti ve bir düğme patlaması sesine karşılık klitorisimin bir kez zonklamasına neden oluyor. "Benim için kendine dokun, omega."

Bacaklarımı birbirine kenetliyorum, ama yine de iç uyluğumdan aşağı bir damla kayganlık akıyor. "Bunu gerçekten tekrar mı yapıyoruz?"

"Sen başlattın, Heather Erwin." Gülüyor ama bu kahkaha başka bir uzun inlemenin altında boğuluyor. "Ne giyiyorsun?"

"Hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama sadece bornozum var. Duştan yeni çıktım."

"Çıkar şunu." Birkaç saniye hiçbir şey söylemeyince isteğini tekrarlıyor. "Burası *evet, alfa* diyeceğin ve sana söylediğim gibi yapacağın yer."

Beklentiyle titreyen parmaklarımla kemeri çözüyorum ve her şeyin yere doğru kaymasına izin veriyorum. "Evet, alfa."

Mırıltısı çalışma odamda yankılanıyor, duvarlarda yankılanıyor ve içime işliyor, ruhumun derinliklerine. "Şu sefil yuvanı tamir ettin mi?"

"Ben yaptım."

"Güzel," diye mırıldanıyor ve bedenim onun övgüsü karşısında ağırlaşıyor. "Yuvana tırman."

Bana söyleneni yapıyorum, ellerimi battaniyedeki kırıksıklıklar üzerinde gezdiriyorum, milyonlarca yastığı alfam için mükemmel açılarda düzenliyorum. "Sertleştin mi?"

"Zonkluyor ve sıırıslıklam." Hoparlörler onun ağır, kontrollü nefes alışını, birbirine sürtünen kumaşların ritmik sesini, tenin tene hafifçe çarpışını yükseltiyor. Tanrım, mastürbasyon mu yapıyor? "Bana kapının şifresini ver."

"Neden-" Hırlaması omurgamı dikleştiriyor ve başım lanet olası odada bile olmayan bir alfayı yatıştırmak için yana doğru eğiliyor. "Sıfır-üç-yedi-beta."

Hiç mırıldanmıyor ve sadece bu uzun ceza bile amımı sulandırıyor. "Sana bir emir vermek üzereyim, omega. Dinliyor musun?"

Kalçalarımı yuvarlıyorum, beni ne kadar kötü çalıştırdığıyla kelimenin tam anlamıyla havayı gıcırdatıyorum. "Uh-huh."

"Yuvana uzan. Gözlerini kapat. Ben söyleyene kadar onları açma, omega. Bunu bana tekrarla ki anladığımı bileyim."

Yan yatıp gözlerimi kapattığımda bacaklarımın arasında sıcaklık tırmanıyor, nabız gibi atıyor, zonkluyor. "Sen söyleyene kadar gözlerimi açmayacağım."

Yine mırıltı yok, övgü yok. "Sana bir şey getirdim, Omega." "Ne-"

Tıklayın.

Hayal kırıklığı içinde inleyerek karnımın etrafına ve bacaklarımın arasına uzanıyorum, parmaklarımı amımın üzerinde gezdiriyorum. Heyecan dalgaları içimde dolaşüyor ve dışarıda bir vızıltı duyduğumda daha da hızlanıyor. Bu o mu?

Giriş panelimdeki bip sesi evet diyor. Kapı açılıyor, sonra kapanıyor. Arkamdan ağır ayak sesleri geliyor, pençelerinin karo zeminime vuruşunun tak tak sesiyle birlikte.

Bir fermuarın açılması, düğmelerin patlaması, kumaşın yere düşmesi... o alfa tüm çıplak ihtişamıyla yuvamın dışında bir yerde duruyor. Dün gece her şey çok hızlı gelişti ve onun düpedüz güzel olduğu gerçeğini tam olarak takdir edemedim. Ya gözlerimi birazcık açarsam? Sadece birazcık-

Tıslaması bu fikri daha tam olarak ortaya çıkmadan durduruyor ama onun dışında sessiz kalıyor. Yuvam kalçamın altında biraz sallanırken dudaklarından tek bir kelime bile çıkmıyor. Vücut ısını hissedebiliyorum. Şu anda tam arkamda, değil mi?

Sessizliğin her geçen saniyesinde nabzım kulaklarımda daha yüksek sesle atıyor ve beni gözlerimi açmaya zorluyor. "Ne yapıyorsun?"

"Fanteziyi genişletmek." Bir an, sesi üstümde bir yerden geliyor, sonra fısıltısı aniden kulağımı çınlatıyor ve arkasındaki ince tüylerin yükselmesine neden oluyor. "İlk aradığın gece, benim sesimle kendini tatmin ettin mi?"

Gergin enerji dalgaları tüm vücuduma yayılıyor ve derimin altında çok hoş bir vızıltıya neden oluyor. "Evet."

"Dudaklarımın vücudunda nasıl hissettireceğini hayal ettin mi? Bunu yaptıklarında?" Dudakları boynumun kenarına bastırıyor, sert meme ucumu aralarına almadan önce göğsüme doğru aç bir iz bırakarak öpüyor. "Konuş benimle, omega. Bana ne hayal ettiğini anlat."

Kıçım geri itiyor ama sadece boş hava var. "Nasıl... iç kalçalarımı öpüyorsun."

Battaniyeler yer değiştiriyor, sonra eli dizimi nazikçe diğerinden ayırıyor ve bacaklarım ayrılırken biraz daha sırtüstü dönmemi sağlıyor. İçimi öpüyor

dudaklarıyla yılan çizgileri çizmeden önce deriyi nazıkçe emdi. Önce birini, sonra diğerini.

"Bunu nasıl yapacağımı hayal ettin mi?" Dilinin geniş kısmı aniden amıma baskı yapıyor, yavaşça, gürültülü höpürtülerle ıslak girişimi yavaşça yalıyor. "Seni nasıl yiyeceğimi, hmm? O ıslak amını temizlemek mi? Kendini tekrar kirletene kadar küçük klitorisini emmek mi?"

Sesindeki çakıl taşı sırtımdan aşağı bir ürperti gönderiyor. "Evet."

"Dağınık seviyorum," diye fısıldıyor amıma doğru. "Ve gözlerini kapalı tutman hoşuma gidiyor. Ne kadar iyi bir kızsın. Onları bir süre daha bu şekilde tutacak kadar bana güveniyor musun?"

Elim belimden kayıyor ve onun uzun, pürüzsüz, cömert mırıltısıyla arkama geçerek vücudumun daha da eğilmesine neden oluyor. "Evet."

Ağzı klitorisimin üzerine eğiliyor, küçük bir vakum yaratana kadar emiyor, ancak dilinin ucu klitorisimin etrafında dönerken bile bunu nasıl sürdürdüğü konusunda hiçbir şey yok. Küçük tomurcuğun hafifçe kaldırılması, muhtemelen kaputundan çıkarılması, dilinin çizdiği o sıcak dairelere maruz kalması delicesine yoğun.

Klitorisim deli gibi çırpınıyor, daha hızlı ve daha hızlı, ta ki hiçbir uyarı olmadan hızlı ve sert bir şekilde boşalana kadar. Bir patlama gibi, tüm vücuduma küçük patlama dalgaları gönderiyor. Göğüslerimin etine batıyor, meme uçlarımı ağrıyan noktalara dönüştürüyorlar.

Davin kıpırdanıyor, vücut ısını ve göğsümde ve karnımda hissediyorum. "Dün her şeyi berbat ettiğim için sana iyi bir şey borçlu olduğumu düşündüm."

Orgazmımın artçı sarsıntılarına karşı gözlerimi kapalı tutuyorum. "Bana getirdiğin şey bu mu?"

"Hayır, aslında bunca zamandır tek elimle tutuyordum," diyor. "Bir avucumu tepeme bastırdım, mümkün olduğunca çok boşalmayı tutmaya çalıştım, tek bir damlanın bile shaftımdan aşağı sızmasına izin vermedim."

Bu düşünce karşısında dudaklarımı yaladım. "Ne zaman?" "Bana nerede istediğini söylediğinde."

Bacaklarımın arası harika hissettirirdi ama daha fazla kayganlaştırıcıya ihtiyacım yok. Bu yüzden ağzımı açtım ve dilimi dışarı çıkardım.

"Ben de bunu umuyordum." Biraz daha yer değiştirdikten sonra, *menoalarının* uçları yanağımın ve çenemin üzerinde kıpırdanıp kıvranıyor ve taşıdıkları o küçük çıkıntılar ve sivri uçlar masaj gibi hissettiriyor. Benim odaklandığım şey bu değil,

Yine de. Hayır, sikinin dilime bastırıyor, ama parmak ucunu yakınımda hissedebiliyorum, sanki küçük yarığın üzerinde tutuyormuş gibi. "Buna hazır mısın? Muhtemelen çok fazla."

"Umarım öyledir."

"Aç gözlerini, omega. Bana bak. böyle. Beni tadarken bana bakmanı istiyorum." Parmaklarını tacından çekerek ilk dölün ağzımın köşesine çarpmasına izin veriyor. Yarıyı yanağımdan aşağı akarken, diğer yarıyı ağzıma tatlı ve lezzetli bir şekilde damlıyor. "Kahretsin, o garip yeşil gözlerin beni nasıl içtiğinle cam gibi olurken ne kadar güzel görüldüğün hakkında hiçbir fikrin yok. Dökmeyeceksin, değil mi?"

"Uh-uh," Boğazımdan aşağı akan dölle neredeyse gargara yapıyorum, yutkunmamı ve yutmamı sağlıyor.

Dünden farklı, daha kalın ve kremi. Bilmesem hormonları değişiyor derdim. Bir omega'nın ateşi sırasında alfalarda olduğu gibi dölünü besleyici hale getiriyor, evet, ama aynı zamanda hamilelik sırasında da.

Döllerini uyarılmış bir Saimai alfasının doğal akışına karıştığında, tepesini ağzıma alıyorum. Bir *patlamayla* sikini bırakmadan önce dilimi parlamanın etrafında gezdiriyorum, ancak geride kalan ve hevesli *menoalarında* yakalamak için aşağı doğru akan köpüklü beyaz şeye yardım edemiyorum.

"Kendine engel , omega, değil mi?" Sıcak, pullu eli çenemi kavırıyor ve bakışlarımı gülümsemesine doğru kaldırıyor. "Beni mahvetmek *zorundasın*, değil mi?"

"Muhtemelen."

"Pekâlâ, dün gece neredeydik?" Arkama geçip uzanıyor, elini belime koyduğunda dokunuşunda bir saniye bile tereddüt etmiyor. Tacı girişimi dürtüyor, sadece Davin'in kendini içime batırması için, kalın horozunun baskısının beni yavaş, durgun bir vuruşta yaymasına izin veriyor. "Damlayan ve dağınık, tam istediğim gibi."

Dudaklarımdan bir nefes kopuyor ama kısa sürede uzun bir iniltiye dönüşüyor, bedenim içimden geçen muazzam zevkin altında ısınıyor. "Düğümüne ihtiyacım var... alfa, lütfen."

"Sakin ol, omega." Davin içime girip çıkıyor, tamamen oturana kadar derine itiyor, sonra kalçalarını döndürerek klitorisime içeriden çok hoş bir baskı uygulayarak geri çekiyor. Parmakları saçlarımı okşuyor, saç tellerimi tarıyor, yüzümü çevirip arkama bakmam için beni cesaretlendiriyor.

ona. "Bu gece düğümümü alacaksın; bunun için endişelenme. Dün seni memnuniyetsiz bıraktığımı biliyorum, bu yüzden seninle zaman geçirmeden önce seni birkaç kez düğümleyeceğime söz veriyorum."

Evet. Evet, ihtiyacım olan şey bu.

Parmaklarımı yuvamın battaniyelerine sokarak, itişlerine karşı koyuyorum *ve menüsküslerinin* amıma girmesine izin veriyorum. Diğer alfalardan farklı - klitorisimi uyaran, girişimi ovuşturan, duvarlarım boyunca sıyrılan o küçük yumrularla daha yoğun.

"Beni çok iyi alıyorsun, omega," diye inliyor Davin arkamdan, parmaklarının omzumu okşamadan önce saçlarımdan çözülmesine izin veriyor, ağır göğsümü avuçluyor, sonra kalçamı kavramak için belim boyunca ilerliyor. "Çok ıslak. Sikimin etrafı çok sıkı. Düğümümü istiyor musun, omega?"

Geri itiyorum, kıkımını onun sert vücuduna bastırıyorum, küçük kıpır kıpır salkımına olabildiğince yakın duruyorum. "Evet."

Bir sonraki hamlesinde gözleri benimkileri buluyor ve içime her batışında gözlerinin etrafında küçük kaşlar oluşuyor. Bir süre şehvetli bir tempoda yuvarlanıyor, içime muhteşem ürpertiler gönderiyor, omzumu, ensemin, kulağımın arkasındaki hassas deriyi öperken beni çıldırtıcı bir zevke sokmak için zaman ayırıyor.

Sırtımı kamburlaştırıyorum, içim kadar onu daha derine çekiyorum. O da bunu hissediyor; ısırmalar ve öpücükler arasında boynuma doğru inlemesinden, içime daha sert girmesinden anlayabiliyorum.

Görüşüm bulutlandığında ve klitorisimin etrafında bir ısı dalgası başladığında, arkama uzanıyorum ve parmaklarımı *moririsine* sokup sıkıca kavriyorum. "Düğüm!"

Şakağıma bir öpücük kondurdu. "Tekrar dene."

"Düğüm," diye inliyorum, tam orgazmım vücudumdaki her sinir ucunda karıncalanırken. "Lütfen, alfa."

"Aferin kızıma." Kalçalarını son bir hareketle bana doğru yaklaştırıyor ve içimdeki basınç arttıkça ısınan pullarının arka tarafıma yumuşak bir şekilde bastırmasına izin veriyor. "İşte bu, omega. Düğümümü al. Etrafını sık ve beni içinde tut- Ah... kahretsin. Geliyorum."

Kalın çıkıntının talebi, içime fişkırttığı her sperm ipiyle iç duvarlarımda zonklıyor ve göğsümde sıcak bir karıncalanma gönderen bir dolgunluk hissi sağlıyor.

Sert meme uçlarımda etrafında bir yerde sönüp gittiğinde, geride bir dışımda hiçbir şey kalmıyor... evet, huzur. Kaslarım gevşiyor ve gözlerim dönüyor

Ağır. Yuvamda bir alfabla birlikteyim.

Güvenli. Korumalı.

"Her Şey yolunda mı?" Davin başımın tepesine bir öpücük konduruyor ve beni o rahatlatıcı sesle kucaklayarak mırlamaya başlıyor. "Kokun çok... Bilmiyorum. Tatlı ama yumuşak."

"Her Şey mükemmel."

"Bu kitaplar omega hamileliği hakkında mı?"

"Hm?" Başımı kaldırıyorum, odanın karşısındaki kitaplığı işaret ettiğini görmeden önce görüşümdeki ışıltıyı yavaşça kırıpıtırıyorum. "Omega Gebelik. Saimai Melezleri. Yavrunuzun İlk Yılı. Alfa ve Yavru. Hepsi bende var."

"Bazılarını ödünç alabilir miyim? Birkaç günlüğüne yine çağrı merkezinde olacağım ve okumak için her zaman vaktim var," diyor ve sonra daha sessiz bir Şekilde, "Kişisel hayatımda hiç hamile bir omega ile birlikte olmadım, biliyorsun, bu yüzden okusam iyi olur."

Hay sikeyim. Bu kadar nezaket göstermesi neredeyse kalbimi eritiyor. "Kız kardeşin yok mu?"

"Ben tekim." "Annem ben doğduğumda beni terk etmiş." diye eklemekten önce bir an tereddüt ediyor.

"Seni terk mi etti?" Tam karnım ağırırken omzumun üzerinden ona bakıyorum. "Yani... yeni doğan bebeğini bırakıp gitti mi?"

"Hayır, elbette değil," diyor ve elini kaldırıp omuzlarındaki dikenlerin köklerini kaçıyor. "Yani, beni doğururken vefat etti."

Yani onu terk etmedi. Yine de midemdeki o boşluk geçmiyor çünkü... neden böyle bir ifade kullandı ki? O kadın onu isteyerek terk etmedi.

"Özür dilerim," diyorum ve başımı tekrar eğerek gözlerimin kapanmasına izin veriyorum. "Ama evet, istediğin kitabı alabilirsin. Okumak istemeni takdir ediyorum."

Bilek telsizini karıştırıyor. "Bir noktada uyuyakalırsak diye bir alarm koyacağım, böylece ne zaman ayrılacağımı bileceğim."

"İstediğin kadar kalabilirsin."

Başıma bir öpücük daha kondurdu. "Bunu konuşmuştuk, Heather Erwin. Ben kalmıyorum."

Evet. Bunu unutmasam iyi olur.

BÖLÜM 7

OceanofPDF.com

DAVIN

■ Kalir'in çocuk odasının kapısında durup Heather'ın en küçük kumaş parçalarını nasıl katladığını izliyorum. Eğer çocuğun vücudunu ve kollarını örtüyorsa, bu bir tulumdur. Bacakları da örtmüyorsa, o zaman bir uyku tulumu. Ama bekleyin!

Eğer o pijama ayakları kapatıyorsa? O zaman ona footie diyor! Ve karışıklığı tamamlamak için, tüm bu şeyleri bir arada kapsıyorsa, o bir kundaktır.

İç çekerek saate bakıyorum, sonra bir pençemi çerçeveye vuruyorum. İyi ki omegalarımız var, yoksa bu küçük adamı bir battaniyeye sarar ve günü bitirirdim...

Heather bana bakarken parmaklarının arasında minyatür boyutlarda bir başka yeni doğan giysisi parçası tutuyor. "Görüntülemeye geç kaldığı için üzgünüm. İşe gitmen gerekiyorsa sorun değil, biliyorsun. Şifacının yanlış adrese gitmesi senin suçun değil."

"Ofisime gitmeden önce yemekhanede öğle yemeği yemeyi planlamıştım ama yakında kapanacaklar. Başka bir yerden bir şeyler almak için yeterli zamanım olacağından şüpheliyim."

"Bu kolay bir çözüm." Son tulum da katlanıp alt değiştirme masasının altındaki rafa yerleştirildikten sonra Heather yanımdan geçip mutfığa doğru ilerlerken beni takip etmemi işaret ediyor. "Sevmediğin bir yemek var mı? Alerjin var mı?"

Başımı sallıyorum ve kıcımlı mutfak adasındaki taburelerden birine yerleştiriyorum. "Konu yemek olduğunda karmaşık değilimdir. Her şey olur."

Bir tencere alıyor, içine su dolduruyor ve toprak ocağın üzerine koyuyor. "Bana pek çok konuda oldukça rahatmışsın gibi geliyor. Sadece... bir omega yuvasına tırmanıp yapıyorsunuz, bir yere geç kalıyorsunuz, ama

Hemen içeri dalın ve şifacı randevusunu geciktirdiğinde telaşlanmayın."

Pençelerimi sivri uçlarımda gezdiriyor, omuzlarımda dibinde her geçen gün daha da kötüleşen o sinir bozucu kaşıntıyı kaşıyorum. Bu bana alfa dinamiğime ulaşmadan hemen önce ikinci kez tüy döktüğüm zamanı hatırlattı. Eğlenceli bir zaman değildi, özellikle de bana miras kalan tüy rengiyle...

"Çoğu stres kendi kendine oluşur ve hiçbir şeyi çözmez," diyorum. "Öyleyse neden zahmet ediyorsunuz?"

Gülümseyerek kilerinden ve buzdolabından birkaç şey alıyor. Erişteler kaynarken, başka bir tencerede havayı adını koyamadığım bir kokuyla dolduran bir şey kızartıyor - iç açıcı ve hafif keskin. Bir eliyle yemek kaşığını karıştırırken diğer eliyle karnının etrafında dönüyor.

Avuçlarının nasıl dönüp dolaştığını, yeşil hamile elbisesinin altında büyüyen yavruyu nasıl okşadığını izliyorum. Gözlerim hareketi takip ettikçe göğsüm daha çok titriyor. *Ne kadar garip bir tepki.*

Bana bir bardak su uzattığında bir yudum alıyorum ve karnını işaret ediyorum. "Bunu neden yapıyorsun? Hep tutuyorsun, ovuyorsun, okşuyorsun."

Omuz silkip erişteleri süzerken bile bu hareket devam ediyor. "Güzel soru. Sanırım bu içgüdüsel bir şey, zorlayıcı bir dürtü gibi. Belki de karnımı korumak içindir? Ona orada olduğumu göstermek için? Onunla bağ kurmak için mi? Onu sevdiğimi söylemek için?"

Onu sevdiğini... "Bu bir Terran şeyi mi? Yoksa anne adaylarına özgü bir şey mi?"

"Doğum sınıfındaki Saimai omegalarından bazılarının karınlarını okşadıklarını gördüm. Aslında, sanırım bir bölüm gördüm... Hmm..." Ocağın ateşini söndürüyor, çekmecedeki çok sayıdaki hamilelik kitaplarından birini çıkarıyor ve sayfaları çeviriyor. "Şimdi beni meraklandırдың. Neden göbeğimizin etrafında dönüyoruz? Neden... Ah! İşte orada!" Kitabın kenarından bana attığı o şakacı gülümseme büyüleyici olmaktan başka bir şey değil. "Cevaba hazır mısın?"

Mutfak ışıklarının gözlerindeki yeşilin birçok tonunu nasıl ortaya çıkardığını gözlemlerken yanaklarımda şiştiğini hissediyorum. "Meraktan ölüyorum."

"Bu, hamile bir omega ile doğmamış yavrusu arasında konuşulmayan bir sevgi dilidir, ömür boyu paylaşacakları bağ aracılığıyla iletişim kurmanın en ilkel yoludur" diyor ve göğsümdeki çarpıntı hızlanıyor, yoğunlaşıyor. "Her okşayış, annenin alfasına verdiği sessiz bir sözdür, böylece büyüdüğünde bir omega'ya geri .

Siz değersiniz. Korunuyorsunuz. El üstünde tutuluyorsunuz. Seviliyorsunuz. Benimsin. Bunlar sonsuza dek dinamikler arasında dönüp duran alfa ve omega'nın duygusal sütunlarıdır." Bu sözlerin kafamda yankılanması dışında uzun bir sessizlik anı var. "Sen iyi misin?"

İrkiliyorum, boğazımı temizliyorum ve başımı sallıyorum. "Evet, tabii."

"Şiirsel. Hoşuma gitti." Kitabı arkasındaki tezgâha fırlatıyor, bir tabak alıyor ve üzerine krem si sarı bir sos döküp karıştırmadan önce erişteyle doldurmaya başlıyor. "Voila! Gece yarısı aşermelerinin, düşük maaş çeklerinin, yürümeye başlayan çocukların ruh hallerinin ve her yerdeki annelerin akıl sağlığının kurtarıcısı. Pastırma parçacıklı peynirli makarna."

Bana uzattığı tabağı ve çatalı alıp önüme koyuyorum. "Teşekkür ederim. Minnettarım."

Bu hareket bir dereceye kadar sivri uçlarımın düzleşmesine ve kaslarımın gevşemesine neden oluyor. Çoğu zaman yemekhanede yemek yerim. Evdeyken, dışarıdan yemek alıyorum. Peki ya babamla yaşadığım zamanlar? Hazırladığı yemekleri ısıtma talimatlarıyla birlikte mutfağa bırakırdı. Acı gerçek şu ki, hiç kimse benim için gerçekten yemek pişirmedi.

Şimdiye kadar.

"Özel bir şey değil," diyor Heather havaya küçümseyici bir vuruş yaparak. "Ama hızlıdır ve vardiyalı bitene kadar seni idare eder. İstersen akşamları benimle yemek yiyebilirsin. İstasyonla burası arasında boğazına bir şeyler tıkmaya gerek yok."

Çatalı doldurup dudaklarıma götürüyorum, adını koyamadığım ama ağzımı sulandıran tuhaf kokuları içime çekiyorum. Bir an için göğsümdeki karıncalanma teklifini düşünmeme neden oluyor ama... hayır.

Heather çok sevimli ve şu ana kadar onunla vakit geçirmek çok kolay, ama böyle ev gibi olmak? Benim için yemek yapması? Birlikte yemek yememiz, sanki bu bir sözleşmeden daha fazlasıymış gibi? Kesinlikle hayır.

Lanet olsun, bu çok lezzetli!

"Mmm..." Yemeği ağzıma götürürken çatalımı tabağa doğrultuyorum, doyurucu etin ve çok zengin ve krem si bir şeyin tadından başka bir şey kalmayana kadar tadını çıkarıyorum. "Bu çok güzel!"

Tezgâhına yaslanmış, sırtarak ve kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. "Yemek davetimle ilgili fikrini mi değiştirdin?"

"Belki." Yani... iyi bir yemeğin ne zararı olabilir ki? Dişlerimi omzuna geçirme isteği uyandıracığından şüpheliyim. "Nadiren evde yemek yiyebiliyorum-

Rhen ve Elli'nin bazen hafta sonları beni davet etmeleri dışında."

"Rhen ve Elli?"

"Ortağım ve onun bağlı eşi." Tanrım, bu yemeği mideye indirme düpedüz barbarca, ama yemeğe doyamıyorum ve Heather da bundan hoşlanıyormuş gibi gülümsemeye devam ediyor. "Bu arada Elli bir Terran. Ve hamile."

"Ciddi misin? Onunla tanışmayı çok isterim!"

"Eminim o da seninle tanışmak isterdi." Sözlerimden irkildim. Neden arkadaşlarımı bir sözleşmeyle tanıştırayım ki? Bu felaket için bir reçete. "Yani... şu anda hamilelik ve çalışma odalarını yenilemekle oldukça meşguller. Ve, um... ve-"

"Şifacı Taju ininize girmek istiyor," diye anons ediyor hoparlör.

Aman Tanrım, teşekkürler! "Tarama zamanı, hmm? Gergin misin?"

"Heyecanlıyım!" Heather, omega kompleksinin atriyumuna bağlanan iç kapıya doğru dönüyor. "Sanırım daha önce hiç genç taraması görmedin?"

Çatalımı bırakıp ayağa kalktığımda tabağı yalamamak için kendime çok hakim olmam gerekiyor. "Hayır."

"Bu gezegendeki teknoloji inanılmaz ve omegalar için sağlık hizmetleri birinci sınıf. O taramayı gördüğünde çıldıracaksın." Kapıyı açar. "Şifacı Taju, geldiğiniz için teşekkürler."

"Adres karışıklığı için özür dilerim." Siyah pullu bir erkek beta, elinde küçük kırmızı bir metal küreden başka bir şey taşımadan çalışma odasına giriyor. Beni fark edince başını eğdi. "Ah, işte gururlu alfa baba. Son taramada burada olduğunu hatırlamıyorum."

Heather'ın bakışları bana , sonra boğazını temizleyip tekrar şifacıya bakıyor. "Aslında, o-"

"Taramayı nerede yapmamı istersin Heather?" Taju, şifacı gri cübbesi arkasında dalgalanarak yuvaya doğru adım atmaya başlamışken soruyor. "Yine yuvanda mı? Geçen seferki gibi mi? Yanlış hatırlamıyorsam son ikisini orada yapmıştık?"

"Oh, um, eğer senin için uygunsa."

"Seni en çok ne rahat ettirecekse." Taju onu yuvasına götürürken kendisi de kenarda oturuyor ve büyük, ağır şeyi biraz sallıyor. "Lütfen sırt üstü uzanın, ama solunuza doğru kaymaktan da çekinmeyin."

Kanın düzgün akmasını sağlamalısın." Gözlerini kısarak bana bakıyor. "Lütfen yuvasındaki omega'na katılır mısın? Küçük bir hırıltı ya da mırıltıyla bugün ilginç bir hareket görebiliriz."

O benim omega'm değil, ama ben bile şu anda bunu belirtmenin beni bir eşek gibi göstereceğini anlıyorum, bu yüzden isteksizce yuvaya tırmanıyorum. Kendimi Heather'ın arkasında konumlandırıyorum, bacaklar katlanmış, Taju'nun nasıl uzandığını ve küreyi karnına nasıl yerleştirdiğini izliyorum.

Bileğinin bir hareketiyle daha açık çizgilerle bulanıklaştırılmış koyu yeşil boşluklardan oluşan bir hologram yaratıyor. Heather'ın karnının tam üzerinde, yüzümden sadece bir adım ötede duruyor ve altında bir kontrol paneli var.

"Şunu ayarlayalım, hmm?" Taju holografik kontrol düğmelerinin etrafındaki havaya dokunur, bu da bu teknolojinin verdiği elektromanyetik geri bildirimle havanın hafifçe çatırdamasına neden olur. "Ah, işte orada."

Midem bulanıyor.

Yakınlaştıkça, bu boşluklar ve çizgiler daha yüksek ölçekli çıkıntılara, güdük bir buruna, somurtan bir ağza, bir gözün üzerine sürtünen beş küçük parmağa dönüşüyor. Taram, yardım et... Bu bir insan! Tamamen şekillenmiş, minik bir Saimai melezi. Ve kesinlikle erkek.

Heather elini kucağıma koyuyor. "Büyüleyici, değil mi?"

"Büyüleyici mi? Oyunlar bu grafiklerle gelseydi, bir daha asla koltuğumdan kalkmazdım. Bu kadar... bitmiş görünmesini beklemiyordum."

"Oh, bir süredir işi bitti. Şimdi tek yapması gereken daha da büyümek. Grafiklere gelince..." Taju bir düğmeye basar. "İşlenene kadar bekleyin."

Hologram keskinleşip pullarının arasındaki her çukuru ortaya çıkardığında ağzım açık kalıyor. Ama içimde beklenmedik, kesinlikle uygunsuz bir sevinç patlamasına neden olan şey renk kaplaması çünkü... bu küçük adam bana benziyor.

Ki bu çok saçma.

Çünkü o benim değil.

Ama öyle olabilmiş gibi görünüyor. O koyu yeşil pullarla mı? Etrafında parmak uzunluğunda yüzen eşit derecede yeşil *moriris*? İnanılmaz derecede yakışıklı olduğundan bahsetmiyorum bile, doğal olarak bunu da benden almış olmalı. *Besbelli*.

Eğer benim
olsaydı. Ki değil.

"Her şey mükemmel görünüyor, Heather." Taju ona gülümsüyor, sonra bana bakıyor. "Görünüşe göre yavrunuz pullarınızı miras almış."

O benim çocuğum değil.

Dilimin üzerinde durduğuna yemin edebilirim ama aval aval bakmakla meşgulüm, tüm bunların korkutucu gerçekçiliğine kendimi kaptırmışım. "Bu teknoloji ne zamandır var? Bu kadar gerçekçi görünmelerini sağlamak için mi?"

"Oh, iyi bir otuz beş yıl."

Yani annemin bana hamile olduğu zamanlara denk geliyor ve bu gerçek içimde adını koyamadığım ama göğsümü sıkan bir sürü duyguyu harekete geçiriyor. Onu hiç göremedim ama... o beni gördü mü? Bu şekilde mi? Heather'ın şu an yaptığı gibi bana gülümsedi mi? Pullarımı beğendi mi? Yüzümü? Yakışıklı olduğumu düşünüyor muydu?

Dikkatim Heather'ın kürenin oturduğu yerin hemen yanında karnını nasıl okşadığına kayıyor. Bu bir hamile omega olayı, yani büyük ihtimalle annem de beni karnında taşıırken aynısını yapmıştır.

Oda benden uzaklaşıyor gibi görünüyor, geride bu yuva, omega ve doğmamış yavrudan başka bir şey bırakmıyor. Garip, sanki hiç tanık olmadığım bir geçmişe bakıyormuşum gibi sadece ona bakıyorum. Peki ya annem benimle böyle konuştuysa, dokunuşu ne söylüyordu? Sen değerli misin, Davin? Korunuyorsun, el üstünde tutuluyorsun ve seviliyorsun?

Göğsümdeki sıkışma şiddetleniyor. O kadar acı verici bir hal alıyor ki, irkiliyorum ve yumruğumu göğsüme bastırıyorum.

Heather dikkatle bana bakarken betanın genişleyen burun deliklerinden aldığı koku her neyse, güven verici bir gülümsemeye yol açıyor. "Doğum yaklaştığında tüm alfalar korkar. Bu doğaldır."

Oh, korkuyorum, değil mi? *Pfft...* saçmalık. Korkacak neyim var ki?

"Üzgünüm, işe gitmem gerekiyor." Heather'ın alnına bir öpücük konduruyorum ve yuvadan çıkıyorum. "Sonra görüşürüz."

"Sonra," diyor, parlayan gözleri olması gerektiği gibi oğluna sabitlenmiş.

"Sana yavrunun kaydını yapacağım," diye sesleniyor şifacı arkasından.

Be

n. "O benim yavrum değil," diye mırıldanıyorum. Ama kesinlikle öyle görünüyor...

BÖLÜM 8

OceanofPDF.com

HEATHER

"A Lphas," diyor doğum eğitmeni, yuvalarımızdan oluşan çemberin ortasında volta attığı odada. "Doğum sırasında, omega bebeğinize sürekli mırıltılar sağlamakla yükümlüsünüz. Bu daha az ağrı, daha kolay genişleme ve ıkınma aşamasına doğru daha hızlı ilerleme ile ilişkilidir. Eğer bugün bu odadan sesiniz kısık bir şekilde ıkmıyorsanız, yanlış yapıyorsunuz demektir!"

"Ya da sadece bir kuş melezi olabilirsin," diye yüksek sesle ekliyor Davin yumuşak mırıltısıyla, sınıf yuvamızda bağdaş kurmuş oturuyor, siyah üniformasını çoktan giymiş ve önünde yarı çömelmiş, yarı diz çökmüş halime sırtıyor. "Nasılım, omega? Daha aılmadın mı?"

"Tanrım, umarım değildir!" Kıkırdıyorum ve kalçalarımı yarı şişirilmि bir egzersiz topunun zarafetiyle dndryorum, bu da gri hamile pantolonumun elastik bandının çıkıntılı karnımın altında boğulmasına neden oluyor. "Yine de mırıltını seviyorum."

Bana göz kırıyor. "Bütün omegalar yapar."

"Alakgnlllğnle birlikte," diyorum abartılı bir i çekişle, ama bu onun sırtışını daha da ukalalaştırıyor. "Pekâlâ. Madem kadınlar arasında bu kadar poplersin, neden bağlı bir eşin yok?"

"şey, kendilerini bir ısırik için sunacak kadar açık sözlü olan birkaç omega vardı, ama..." Omuz silkiyor ve sırtışı yavaş ama emin adımlarla kayboluyor. "Bağlı olduğu eşi öldüğünde bir alfaya ne olduğunu hiç gördün mü?"

Başımı sallıyorum.

"İzledim," diyor. "Bütün ocukluğum boyunca izledim. Size söyleyeyim, hiç hoş değil. Testosteronları düşüyor, sivri uçları artık sertleşmiyor ve pulları griye dönüyor. Babamı haftada iki kez ziyaret ediyorum, ne konuşacağımı asla bilemiyorum."

rapor edecek bir şeyim olmadığı sürece. Günleri hep aynıdır. İşe gidiyor, eve geliyor, sonra uyumadan önce projektörünün önünde ağır çekimde akşam yemeğini yiyor. Her gün. Tek bir gün. Gün."

"Neden onu dışarı çıkarmıyoruz? Eğlenceli bir şeyler yapalım mı?"

"Onu dışarı çıkarmam ya da dışarıyı ona getirmem fark etmiyor" diyor. "Arkadaşı olmadan her şey ona anlamsız geliyor. On üç yıl kadar önce taşındığımda daha da kötüleşti, ama ben... artık dayanamadım. Durgunluk, atalet."

Sesindeki acıyla kalbim biraz sıkışıyor. Bu yüzden mi bağlanmadı? Sonunun babası gibi olmasından korktuğu için mi bu riski almaktansa eşsiz kalmayı tercih ediyor?

"Nasila'da büyümedim, bu yüzden çok fazla eş bağını başında görmedim." Eğitimcinin işaretiyle dört ayak üzerine kalkıyorum ve Davin pozisyon alıyor. "Sanırım doğru insanla bir yıl geçirmeyi, onu bu şekilde hiç tanımadan bir ömür geçirmeye tercih ederim."

"Hm..." Davin'in elleri bir saniyeliğine kalçalarımın altına kalıyor ama leğen kemiğimi sıkarak yavaşça baskı uygularken başka bir şey söylemiyor. "Son doğum öncesi masaj dersinde bana bunu öğrettiler. Doğru yapıyor muyum? Bu nasıl bir his?"

Karşı basıncın ağrıyan kaslarımı rahatlatmasını severek bir inilti çıkarıyorum. "İnanılmaz. Yemin ederim, bütün hafta boyunca leğen kemiğimi ezmekten başka bir şey yapmadı."

"İlgi çekici biri."

Ben de ona ters ters baktım. "Bakın ödünç aldığı bebek kitabını kim okumuş!"

Bana attığı o çocuksu sırıtiş oldukça seksi ve yanaklarındaki pulların arasında bir miktar pembe olduğunu söyleyebilirim. "Evet, bu sözleşme bittiğinde bana beş yıldızlı bir not bıraksan iyi olur."

Sanki zaten yeterince yokmuş gibi. Biliyorum çünkü onun mükemmel RSA profilini kontrol ettim ve dürüst olmak gerekirse, bunun nereden geldiğini anlıyorum. Son on iki gün boyunca Davin ne zaman ihtiyacım olsa, nasıl ihtiyacım olursa olsun beni düğümledi. Sadece bu değil, aynı zamanda cömert bir aşık, her zaman üzerime iniyor, birden çok kez boşalmamı sağlıyor, ona ne istediğimi söylemem için beni cesaretlendiriyor. Dikkatli, baskın ve tutkulu.

Ayrıca kalben bekar ve bu çok utanç verici. Artık her randevuya düzenli olarak gelmesiyle mi? Bebek eşyalarını toplamama yardım ediyor? Bebek kitaplarını *okuyor* mu? O bir bakıcı.

Ama tutulmak istemeyen biri...

Eğitmen yuvamızın yanından geçip Davin'e başıyla onay verdikten sonra odayı dolaşmaya devam ediyor. "Alfalar, omega'nızı doğum için zayıflamaya teşvik etmek için rahatlatıcı mırıltılar ve talepkar hırıltılar arasında gidip gelmeniz gereken bir zaman gelir. Eğer eşiniz ya da partneriniz bir alfa bekliyorsa bu özellikle önemlidir; alfalar doğduklarında tartıya kolayca iki ya da daha fazla kilo ekleyebilirler."

Boğazım kurudu. "Ah, böyle şeyler söylediğinde, sanırım onun hiç ortaya çıkmasını istemiyorum."

Davin kıkırdadığında, eğitmen devam etmeden önce ona susturucu bir bakış atıyor, "Alfalar, bir sonraki alıştırmada en iyi hırıltınızı çıkarmanızı istiyorum. Eğer omega'nız kayganlıktan pantolonunu ıslatmıyor ve içindekileri dışarı çıkarmıyorsa, *yanlış* yapıyorsunuz demektir."

"Kahretsin, burası temel *kül* eğitimi kadar cesaret verici," diye mırıldanıyor Davin. "Pekâlâ, işte başlıyoruz..."

Hırıltısı içimde gümbürdüyor, klitorisimi o kadar sert sallıyor ki, içimden bir damla kayganlığın fişkırdığını ve iç uyluklarımdan aşağı aktığını hissediyorum. Etrafımızdaki alfalardan daha fazla hırıltı geliyor, en az iki omega inlerken camlar çerçevelerinde takırdıyor.

Ama başka bir ses var. Yüksek,
kısa bir *phhhrt*.

Refleks olarak kığım sıkılıyor ve sıcaklık kulak memelerime yükseliyor. Aman Tanrım. Bu...? O ben miydim? Aslında aylardır kığımın görmedim çünkü artık böyle kıvıramıyorum, bu yüzden o şeyin zaman zaman neyin peşinde olduğundan emin olamıyorum. Ben yapmış olabilirim ama.

Hayır. O ben değildim.
Nereden bilebilirim ki?

Çünkü geriye dönüp baktığımda Davin'in gözbebeklerinin yanımızdaki yuvayı nasıl takip ettiğini görüyorum. Dudakları soluk yeşil bir çizgi halinde bastırılmış, yanaklarındaki pullar pembemsi bir renk alıyor, sarı gözleri yaşlarla parlıyor... kahkahalarla patlamak üzere.

Yemin ederim, kendi sırtışıma ısırırken göğsümden gelen ilk hıçkırıkları bastırmak için çok uğraşıyorum. "Sakın gülmeye kalkma."

Çok geç.

Davin önce titriyor, sonra kabarıyor, sonra da kendini yanımdaki yuvaya bırakıyor, ama en azından kızarmış yüzünü battaniyeye gömme nezaketini gösteriyor ve sadece gülmüyor. Oh hayır. Kahkahalar atıyor, homurdanıyor ve ağlıyor.

"Sh-sh-shh..." Onu susturmaya çalışıyorum ama azarlamam düdüklü tencereden çıkan tıslama sesi gibi tüm odada yankılanıyor. "Kapa çeneni, Davin."

"Oh, Taram... Oh tanrım... burası çok komik. Heather, biz... biz..." Sıkılmış dudaklarından homurdanan bir ses çıkar. Ya da burun deliklerinden. Büyük olasılıkla kulakları, belimi tutup beni yanına çekerken nasıl sallandığını gerçekten söyleyemem, fısıldayarak gülmeden önce, "Yanlıı yapıyoruz, Heather!"

Şimdi gülmek zorundayım ve ne hakkında olduğunu bile bilmiyorum, çünkü hiçbir anlam ifade etmiyor. "Ne?"

"Belki farkında değilsin ama muhtemelen az önce osurmayan tek omega sensin, yani belli ki boktan bir iş çıkarmışım. Ya da yeterince boktan değil. Neyse, endişelenme..." Saçlarıma doğru hırladığında dudakları hâlâ kahkahayla titriyor ve bunu bir öpücükle birleştirirken aynı anda elini karnıma bastırıyor. "Peki ya şimdi?"

"Kes şunu." Lanet olsun ona, gözlerim yaşlardan o kadar bulanık ki eline vurduğumu bile kaçırıyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Taşıyıcı annelik. Bırak hepsini, omega!" Elini bir kez daha karnıma hafifçe bastırırken, kahkahası sonunda . Geriye parlak bir gülümseme kalıyor, gözlerimin içine bakıyor ve sonra başını eğiyor. "Beni kötü gösteriyorsun."

Parmaklarımı *morislerinin* arasından geçiriyorum ve bağımlılık yaratan gülümsemesini daha iyi görebilmek için parmaklarımı yüzünden kaldırıyorum. "Bugün Davin için çıkartma yok."

"Yine de mesanene tekme atmasını sağlayabilirim. Bu pantolonunu gayet güzel ıslatır." Göz kırparak aşağı doğru kayıyor ve hırlamadan önce burnunun ucunun karnıma nasıl sürtündüğünü hissediyorum. Hafif bir ses ama oğlumun kaydığını hissetmeme yetiyor. "Benimle savaş, küçüğüm. Bu hırıltının cevapsız kalmasına izin veremeyeceğini biliyorum."

Kalir meydan okumayı kabul ettiğinde biraz zıplıyorum, neyse ki mesanemi rahat bırakıyorum, ama birkaç kung-fu-kombosu midemde dalgalanıyor ve kumaşın dans etmesine izin veriyor.

"Burada bir uzman gibi konuşmaya çalışmıyorum ama içimden bir ses bununla çok uğraşacağınızı söylüyor." Davin'in gözbebeklerinin dikkatle hareketleri takip etmesi iç açıcı. Bir el, ayak ya da popo yanağı nereye çıkarsa elinin oraya bastırması. "O baskın biri."

Bir an için Davin'in Kalir'i nasıl izlediğini görmek için kendime izin veriyorum. "Muhtemelen hırlayarak dışarı çıkacaktır."

"Muhtemelen."

Davin tekrar yanıma uzandı, ikimiz de etrafımızdaki herkesin nefes alma teknikleri uygulamasından etkilenmemiştik. Şu anda burada kendi küçük baloncuğumuzun içindeyiz. Yakında patlayacak ama o zamana kadar tadını çıkaracağım.

Davin'in *moririsini* okşamaya devam ettiğimde, başının avuçlarımda ağırlaşmasına izin veriyor, sanki dokunuşumun içine gömülmesine izin veriyor. "Korkuyor musun?"

"Dehşete düştüm."

"Olma." Eli karnımda geziniyor, hamile tuniğimin dolaşıyor. "Geldiğinde orada olacağım Heather, o çıkana ya da *avajam* kanayana kadar mırıldanacağım."

Bu acıttığı kadar rahatlatıyor da, bu yüzden ona çok kolay gelen o gülümsemelerden birini taklit etmeye çalışıyorum. "Teşekkür ederim. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Ölçekli bir oluşturun. "Ama..."

"Hayır ama."

"Oh, kesinlikle bir *ama* kokusu alıyorum. Kelime oyunu yapmak istemedim." Burnuna bir dokunuş. "Benden saklayabileceğin pek bir şey yok, omega."

"Koku alma duyunuz bir Saimai'de daha güçlü, değil mi?"

Başını çok da belli etmeden sağımızdaki yuvaya doğru uzatırken gözlerini deviriyor. "On dakika öncesine kadar sahip olmak için harika bir şey."

Gülmem üzerine eğitmen bize doğru bir azar gönderiyor ama umurumda değil. O zamandan beri hiç bu kadar gülmemiştım... daha doğrusu o pozitif hamilelik testini elime aldığımdan beri.

"Ama..." *Moririslerinden* biriyle oynayarak, parmaklarımdan o pürüzsüz, minik pullarda gezinmesine izin vererek başlıyorum. "Yada'yı duydun. Saimai alfaları biyolojik olarak kendilerinden olmayan bir alfa yavrusunu nadiren kabul eder. Bu durumda ben ne yapacağım? Eve gidip onu alfalara alışkın olmayan bir ortamda mı büyütmeliyim? Dinamiklerin arasında büyüebilmesi için burada kalmalı ama muhtemelen hayatımın geri kalanında yalnız mı kalmalıyım?"

"Hmm, onunla Dünya'ya geri dönersen ortaya çıkabilecek sorunları hiç düşünmemiştim." Gözleri bir ya da iki saniyelik bir sessizlik için dudaklarıma kayıyor, sonra göbeğimi okşamaya devam ederken benimkilerle buluşmak için kalkıyorlar. "Eminim doğru alfayı bulacaksın Heather."

Göğsüm biraz kalkıyor çünkü sesinde tereddüt yok, şüphe yok. "Bu noktada, yanlış olanı kabul etmeye hazırım."

Başını sallarken dişlerinin arasından bir tıslama sesi geliyor ve yüzüne çok ciddi bir ifade yerleşiyor. "Omega, alfalar konusundaki standartlarını cidden yeniden değerlendirmen gerekiyor."

"Davin, ben yirmi sekiz yaşında omega bekâr bir anneyim. Göğüslerimin bir randevu sırasında sızma riski ortadan kalktığında muhtemelen otuz yaşında olacağım."

"Ayrıca şimdiye kadar gördüğüm en büyüleyici gözlere sahipsin," diyor ve kaşımı okşayış şekli, oğlum olmadığından emin olduğum karnımda uğursuz bir takla attırıyor. "Sevgi dolu ve şefkatlisin, ki bunlar hemen hemen her alfa için çekici özelliklerdir."

Sözlerini içime çekiyorum ve yüzünü inceliyorum, pullarının alt katmanının derinliklerinde saklanan pembe benekleri. "Ve?"

Gülümsüyor. "Oh, yani daha fazla şey listelememi mi istiyorsun?" "Uh-huh."

"mı bekliyorsun?" "Utanmadan."

"Pekala, bu konuda yardımcı olabilirim," diyor. "Bence siz çok güzel bir kadınsınız. Bir de yemeklerinizin kelimenin tam anlamıyla bu dünyanın dışında lezzetli olduğu gerçeği var. etmemi ister misin?" Başımı salladığımda, üst dudağında endişeli bir gülümseme. "Belli ki gazın yok, yani bu oldukça büyük bir şey."

Elimi ağzına bastırıyorum, dudaklarının avucuma incelip sertleştiğini hissediyorum. "Fikrimi değiştirdim. Bence yemek pişirme becerilerimde durmalıyız." "Demek istediğim..." diye mırıldanıyor elime karşı, sonra

yavaşça

Parmaklarını benimkilerle iç içe geçiriyor ve aramıza indiriyor. "Alfalar için standartlarını biraz daha yükselt. Buraya kadar bir alfa olmadan gelebilecek kadar güçlüydünüz. İkinizi de sevecek kadar güçlü, dinamiklerine güvenen bir alfadan daha azına razı olmayın. Size istediğinizi verecek. Sizi mutlu eden şeyi."

Bu kelimeler derinlere iniyor ve garip bir enerji ortaya çıkarıyor, sanki gerçekten yeterince güçlü olduğuma inanmak istiyormuşum gibi. "Yapabilir misin? Kendini senin olmayan bir alfa gence bağlayabilir misin?"

Sadece soruyu düşünmekle kalmayıp belki de cevaptan korkuyormuş gibi üst dudağına işkence etmesi garip ama sonunda sadece gülümsüyor ve oturuyor. "Gitme zamanı, omega."

BÖLÜM 9

OceanofPDF.com

DAVIN

"F uck yeah!"

Bağırışım masalarındaki herkesi ürkütüyor. Umurumda değil. Beni baskın listesine geri koymalarının zamanı gelmişti. Eğer bu Beşe kadar her şey bitmiş olur, ben de altıda Heather'ın evinde olurum.

Rhen odasından çıkar ve ellerini havaya kaldırır. "İstasyonun öbür ucunda ne diye bağıırıyorsun?"

Duvardaki görev panosuna dokunuyorum, sonra kendi masama dönüyorum. "Az önce yük gemisi baskını için isimleri . Bilin bakalım kim ?"

Tahtaya doğru yürüyor, satırları tarıyor, sonra sırtarak odama giriyor. "Bil bakalım kim yok? Harika. Şimdi öğleden sonramı Elli ile yuva kurmak."

Bir alfanın yuva yapma dürtüsünü asla anlayamayacağım, muhtemelen hiçbir yuvada umursayacak kadar uzun süre kalmayı planlamadığım için. "Aferin sana."

"Birazdan onu arayacağım," diyor ve çerçeveye yaslanıyor. "Bakalım akşam yemeği için eve bir şeyler getirmemi isteyecek mi, böylece- Kahretsin, Alfa ve Yavrusu bu mu?"

Omzumun üzerinden Heather'dan ödünç aldığım iki kitabın rafta durduğu yere bakıyorum. "Uh-huh."

"Ne için?"

"Dekorasyon amaçlı. Ne kadar aptalca bir soru bu?" Alaycı bir ifadeyle, Heather'ın çift antrenmanımızdan sonra buraya gelmeden önce bana verdiği küçük kutuya uzanıyorum. "Hamilelik ve doğumla ilgili bir şeyler okuyorum." Mavi dudaklarında tuhaf, orantısız bir gülümseme belirdiğinde, sinirli bir huff çekiyorum. "Ne?"

"Ben bir şey söylemedim." Yine de kollarını göğsünün önünde kavuştururken ağzının kenarları yukarı kalkıyor. "O nasıl?"

Tatlı ve şefkatli, ama bu cevap sadece onun olduğundan daha fazla sırtmasına neden olacak. "Kim?"

"Omega."

"Ah..." Kutuyu açıyorum ve ağzım Heather'ın tarçınlı rulo dediği şeyin tatlı kokusuyla hemen sulanıyor. İşe götürmem için bunları hazırlamasına bayılıyorum. "Karmaşık değil. Trafikte sıkışıp kalmadıkça ve işemesi gerekmedikçe, o zaman beni deli ediyor."

"Evet, sürekli işlemek..." Rhen bana doğru bir terazi sırtı kaldırıyor. "Ev yapımı ikramlar da sözleşmenin bir parçası mı?"

Tabii ki bana sataşmak zorunda. "Kapa çeneni, Rhen."

"Sadece merak ettim." Omuz silkiyor, ikimiz de bunun sadece bir sözleşme olmasına rağmen büyük bir mesele haline getirmeye çalıştığını bilmemize rağmen çok masum davranıyor. "Omega'n sana iyi bakıyor gibi görünüyor."

Tarçınlı rulodan bir ısırık alıyorum, çok lezzetli olduğu için inlememek için kendimi zor tutuyorum. "O benim omega'm değil. Bu bir sözleşme. Başka bir şey değil."

"Ben de Elli için kendime böyle demiştim. Şimdi bize bakın, kendi yuvamızı onarıyor, yuvamızı küçük omega kızımız için hazırlıyoruz."

"Aradaki fark, senin bir eş istemen, oysa-" Beynim az önce ne dediğini anladığında, yüzüme kocaman bir gülümseme getirerek kelimelerimi yarıda kesti. "Az önce omega kız mı dedin?"

Başını sallıyor. "Şifacılar dün bir tarama sırasında bunu doğruladı."

"Tebrikler kardeşim." Göğsüm onun adına sevinçle genişliyor. "Umduğun şey buydu, değil mi?"

"Evet, her alfa babanın bakmak için bir omega yavrusuna ihtiyacı vardır, değil mi? Peki ya senin yavrun? Alfa mı? Omega mı?"

"Ha! Alfa. Taramaya gerek yok çünkü öyle yumruklar atıyor ki- Oh, ne yaptığını anladım, seni lanet olası pislik." Ama beni kandırmış olması, az önce Kalir'den bahsederken göğsümün karıncalanmaya başlaması kadar endişe verici değil. "O benim çocuğum değil."

Taram, bana sırtmasından nefret ediyorum ama dudaklarını çiğnemeye çalışması daha da kötü. "Ya onun üzerine basarsan?"

Terazim kılanıyor. "Yapmayacağım."

"Nereden biliyorsun? Kız kardeşim, yanlışlıkla bir yavrunun üzerine basan bir alfa tanıyor. Taşıyıcı annelik sözleşmesi sona erdiğinde, ondan ayrılmayı kendine yedirememiş. O da kaldı ve tahmin edin ne oldu?" Ben kaldığımda

Rhen bunu doğal olarak benim umursamadığım şekilde yorumladı. "Aile hayatına aşık oldu. Sonra da Omega'ya. Artık birbirlerine bağlılar."

Tanrım, sustur onu. "Bağlanmak istemiyorum."

"Neden?" diye soruyor. "Neden bu kadar korkuyorsun?"

"Ben hiçbir şeyden korkmuyorum, Rhen. Sadece lanet bir bağ istemiyorum." Omurgamdaki dikenler kalkıyor. Harika. Şimdi o lanet kaşıntı geri geldi, hem de eskisinden daha beter. "Ben de o gencin üzerine basmayacağım. O benim değil ve dinamiğim bunun oldukça farkında. Bazen ona hırladığım bile oluyor."

"Sen... ona hırlıyor musun?" En uzun, en şüpheli dört saniyelik sessizlik geçti ve sonra, "İlginç."

Kaslarım gerildi. "Ne kadar ilginç?" "Sayfa yetmiş iki. Yoksa yetmiş altı mı?"

"Ne?"

"Hayır, yetmiş iki olduğundan oldukça eminim. Araştırın." Çenesini kitaplığıma doğru uzattı. "Alfa ve Yavrusu. Oku onu!"

Midemin sertleşmesi bana bunu yapmamam gerektiğini söylüyor. Neden yapayım ki? Baskı yapmıyorum. Küçük güdük burnu, minik parmakları ve Heather'dan aldığı o büyüleyici yeşil gözleriyle o küçük pisliği sevmiyorum bile.

Baskı yapmıyorum.

Baskı yapmadığım için o lanet sayfayı okuyabilirim, bu yüzden aptal kitabı elime aldım. "Neden beni evlendirmeye bu kadar takıntılısın?" "Çünkü sen benim ortağım ve en iyi arkadaşımsın, seni lanet olası pislik. Ne kadar eğlenebileceğimizi hayal edin! Oyun buluşmaları ayarlayabilir, yavrularımız yeşil alanımızda oynarken soğuk *bir tampek* içebilir ya da birbirimizin yavrularına göz kulak olup omegalarımızı bir randevuya çıkarabiliriz."

"O benim omega'm değil," diye homurdanırken aceleyle yetmiş ikinci sayfayı çevirip yüksek sesle okumaya başladım. "Eğer yavrunuz bir alfaysa, rahimdeyken bile onu dinamizmine hazırlamayı bekleyin. Doğmamış bir alfa, babasının mırıltısını ya da hırıltısını algıladığında daha hareketli hale gelecek ve hızla meydan okuyacaktır; bu meydan okuma genellikle bir tekme, bir yumruk ya da bölgesel bir hak gösterisinde uzuvların gerilmesi şeklinde olur." Boğazım kurudu. *Oh, kahretsin.* "Birçok baba, çocuğun hırlama dürtüsünü saldırganlık olarak yanlış yorumluyor. Bu gerçeklerden daha uzak olamaz. Doğmamış alfa yavrunuza hırlamak, hakimiyet kurmada, dinamikleri öğretmede çok önemli bir rol oynar ve damgalamanın önemli bir parçasıdır."

Kitabı kapattım.

Bütün kan damarlarımı
terk ediyor. Oh. Lanet
olsun. Kahretsin.

Rhen, sanki bugün beni zihinsel bir çöküşe itmeye kararlıymış gibi, "Baskı deneyimi," diye bitiriyor. "Ne harika bir kitap! Bazen küçük Lilien'im Elli'ye zor anlar yaşatırken ona hırlıyorum. zaman durmasını sağlar."

Ani bir baş dönmesi nöbeti beni bir adım geriye itiyor ve ofisimin kayması ve bozulmasıyla neredeyse lanet olası rafa düşmeme neden oluyor. Bu gerçekleşiyor olamaz. Kesinlikle olmuyor.

"Ona birkaç kez hırladım, ne olmuş yani?" Bunun hiçbir anlamı yok. "Bir alfanın baskı yaptığına dair diğer işaretler nelerdir? Kızımın üstüne bahse girerim ki hiçbirisi bende yok."

"Şey, bir ... um..." Rhen bir an için suratını asıyor. "Alfa spermi daha kalın, daha besleyici hale gelir, tıpkı anneye enerji sağlamak için ısıtılmış bir omega ile birlikte olduğumuzda olduğu gibi."

". " Sanırım...

"Yabancılar omega, yavru veya yuvasına yaklaştığında artan saldırganlık."

Bu henüz tam olarak test edilmedi, yani... "Olmadı. Başka ne oldu?"

"Yuva yapma dürtüsü arttı," diyor. "Sınırdaki bir takıntıdan bahsediyorum. Sanki... ani patlamalar halinde geliyor, neredeyse bir rutin gibi ve yuvamızın küçük kızım için hazır olduğunu hissedene kadar bunu ortadan kaldıracak hiçbir şey yok."

"Artık *kesinlikle* baskı yapmadığımı biliyorum." Vay be... omuzlarımdan büyük bir yük kalktı, ben de dönüp kitabı rafa geri koydum. "Prensip olarak yuva yapmıyorum, ama aynı zamanda hayatım boyunca hiçbir zaman bir dürtünün ipucuna bile sahip olmadım."

"Taram ve oradaki tüm tanrılar." Bir soluk, bir alay, sonra bir homurtu. "Sen...!? Tüy mü döküyorsun?"

"Ne?" Arkamı dönüp gözlerimi ona dikiyorum ve boş kutuyu masama geri koyuyorum. "Sen neden bahsediyorsun?"

Sivri uçlarımı görebilmek için kendini bölmeden uzaklaştırması hoşuma gitmiyor. Alt dudağının sanki kahkaha atacakmış gibi titremesini daha da az seviyorum. "*Aman* Tanrım, tüy döküyorsun."

"Ben-" diye bir tıslama sesi çıkardım, sivri uçlarımı hissetme zahmetine bile girmedim çünkü o sadece benimle dalga geçiyor. "Tüy döküyorum. Neden deri değiştiriyor olabilirim? Melezler doğumdan sonra ve ergenlik döneminde deri değiştirir, senin için rastgele değil.

Eğlence. Bu da ne-" Omuzlarıma doğru uzanan elini tokatlayarak uzaklaştırıyorum. "Beni kızdırmaya başlıyorsun, Rhen."

"Hayır, ciddiye Davin. Alfa sivri uçlarının arasından bir şey çıkıyor. Neredeyse açık kırmızı sarmal tüyler gibi ya da... ya da... Tanrılar merhamet etsin, kırmızı değiller." Alt dudağı tutarak attığı kahkahayla titriyor ve *bu* kanımın yeniden donmasına neden oluyor. "Taram, senin tüylerin gerçekten...!"

Boğazım
düşümleniyor.
Lanet olsun. Tüy
döküyorum!

"Evet, Rhen, onlar pembe." Yumuşak çiçekli bir pembe ya da ince bir ufuk pambesi değil. Hayır... tüylerim parlak neon pambesi, beni lanet bir hedef tahtası haline getiriyor ve bu da her şey sallanana kadar masama bir tekme göndermeme neden oluyor. "Kahretsin!"

En azından Rhen o lanet kahkahasını yutacak kadar terbiyeli. "Neden deri değiştiriyorsun?"

"Nereden bilebilirim ki? Yetişkin melezlerin deri değiştirmemesi gerekir. Kahretsin, iki hafta önce dikenlerim kaşınmaya başladığında anlamalıydım." *İki hafta önce.* İki hafta önce bu sözleşmeyi imzaladığımda ve-

Aman Tanrım! "Kitabı al. Bak bakalım Saimai-avian melezleri ve deri değiştirme hakkında bir şey yazıyor mu?"

Rhen kitabı eline alıp dizini okurken ben de başımı çevirip sivri uçlarımı inceliyor, bir, iki, dört, yedi diye sayıyorum-

Nabzım kulaklarımın içinde atıyor, parmaklarımı sivri uçlarımda gezdirdiğimde çıkan her ek iğneyle daha da hızlanıyor. Kısmen kaplanmış tüylerden en az iki düzinesi aralarında büyüyor. Yakında bu kılıflardan çıkacak ve sertleşerek yeni dikenlere dönüşecekler.

Ama haftalarca omuzlarımdan ve omurgamdan fişkıran neon pembe tüylerle koşturana kadar değil!

Kinash'lardan biri odama vuruyor. "Burada neler oluyor?"

Kürek kemiklerim birbirine yapışıyor. "Burada hiçbir şey olmuyor."

"Davin'in tüyleri pembeleşiyor," diyor Rhen. "Ah, burada. Nadiren de olsa, bazı

Avian-Saimai alfaları üçüncü bir tüy dökümü yaşayabilir. Kur yapma tüy dökümü olarak adlandırılan bu dönemde, tüylerin en yumuşak olanları yeni bir tüy shaftı büyümesinden ortaya çıkacaktır. Alfa bunları omega yuvasını kaplamak için kullanacak, yavrusuna sıcaklık ve rahatlık sağlayacaktır.

ailesine koruma sağlamak için ek sivri uçlar halinde kalınlaşır. Kur yapma tüy dökümünün takıntılı bir dürtüyle birlikte gelmesi alışılmadık bir durum değildir."

"Sakın söyleme, Rhen." Göğsüm bir uyarı gibi titriyor. "Sakın *yuva* deme."

Sırıttıyor. "Yuva."

Boğazımdan bir hırıltı kopuyor.

İstenilen etkiyi yaratmıyor.

Her nasılsa, titreşim ilk şaftın açılmasına neden oluyor, pembe bir tüy serbest kalıyor ve göğsümün her gergin kabarışında sağ omzumda hafifçe sallanıyor.

Harika. Sadece harika.

Ergenlik döneminin tekrarı gibi. Ortaokulda pembe tüyleri olan iki yüz kiloluk bir alfa olmaktan daha kötü ne olabilir? *Kinash* istasyonunda pembe tüylü üç yüz kiloluk bir alfa olmak. *Baskın sırasında dikkat dağıtacak bir şeye mi ihtiyacımız var? Size halkımın dansını göstereyim ve lanet tüylerimi kabartayım.*

"Evet, şey... bu orada işe yaramayacak, Davin." Amirimiz odamda durmuş, kaşlarını çatarak tüylerime bakıyordu. "Bu tüy dökme işlemin bitene kadar çağrı merkezine geri döneceksin."

İç çekerek kendimi sandalyeme bırakıyorum ve Rhen hariç herkesin sonunda nasıl ayrıldığını izliyorum. "Bunun için kayıt olmadım."

Rhen'in çenesi sertleşir. "Bu doğa ve dinamik, Davin. Bundan kaçamazsın."

"Koşmak mı? Ben koşarım." Hiçbir şekilde baskı yapmayacağım. Ut-uh. "Bundan sonra daha dikkatli olmam gerekecek. Artık ona hırlamak yok; mırlamak yok."

Ve kesinlikle yuva yapmak *yok!*

BÖLÜM 10

OceanofPDF.com

HEATHER

■ Büyük boy gri bir gömlekle yuvamın ortasında bağdaş kurmuş oturuyorum, cildim gergin bir enerjiyle karıncalanıyor. Üst yorganın üzerinde, kum rengi Fas kafesini bariz bir şekilde kesen rahatsız edici bir kırıxıklık var desen.

Avucumu tekrar tekrar üzerinde gezdiriyorum, kumaş yeniden medeni bir şekle bürünürken kaslarımın nasıl gevşediğini hissediyorum. Daha iyi. Çok, çok daha iyi.

Ta ki yeni bir kırıxıklık başka bir yerdeki düzeni bozana kadar.

O karıncalanmalar intikam duygusuyla yeniden alevleniyor, tenim o kadar ısınıyor ki gözlerim bile yanmaya başlıyor. *Tamam, ağlama. Bu sadece kumaş.* "Den, hizmetçimi çağır!"

Üstümdeki hoparlörden Yada'nın sesi gelene kadar cızırtılar geliyor. "Neye ihtiyacın var, tatlım?"

"Şu anda o alfa döl şişesi için yeterince çaresizim. Lütfen, tam bir yuva krizi içindeyim. Bana yeni bir tane getirebilir misin? Bu kırıxıklıklar beni öldürüyor. Eğer onları okşayarak çıkaramazsam, kolalayarak çıkaracağım."

"Aslında az önce yemek yemek için dışarı çıktım," diyor. "Deneyebiliriz ama benim profesyonel görüşüme göre sen bunu çoktan aşmışsın. İhtiyacın olan şey seninle birlikte yuvalanacak bir alfa."

Davin'i benimle yuva yapmaya ikna etme şansım nedir? Sadece bu seferlik mi? Sıfır.

"Bak ne diyeceğim," dedim. "*Büyük* bir şişe döl karşılığında sana biraz gulaş vereceğim."

"Anlaştık. Hemen dönüp ofisimden bir tane alacağım ve olabildiğince çabuk getireceğim, tamam mı? Sıkı otur. Biraz daha yuva yap."

Yuva. Evet, yuva yapmalıyım.

Kumaşları okşuyorum, yastıkları kabartıyorum, ipek eşarpları ipler boyunca örüyorum, ama karnımdaki huzursuzluk büyük bir korku boşluğu gibi genişlemeye devam ediyor. Bu iş yürümüyor.

Dış kapım çalındı. "Benim. Davin."

"Kapıya gelemem!" Gelemezsin. Dur. Yuvalama. "Kodu kullan!"

Aman Tanrım. Tanrım, neden bu kadar çok kırıksıklık var? Kim geometrik desenli omega satar ki? Bu çok sorumsuzca! Bunu neden aldım ki?

"Ne yapıyorsun, Omega?"

Davin aniden yuvamın yanında durdu, farklı görünüyordu. Muhtemelen omuzlarında bir grup büyük, parlak pembe tüyün sallanmasından dolayıdır. Bu benim bazı sorular sormama neden olmalı. Bunun yerine yüzümün kızardığını hissediyorum ve içimde bir şey şu anda anlamadığım nedenlerden dolayı çok gururlanmış hissediyor, sanki az önce çiçek, çikolata ve Swarovski kolyeyle gelmiş gibi.

Kendimi yuvamın iplerine asarak elimi uzatıyorum ve parmak uçlarımla bir tüyün kabarık kanatlarında gezinmesine izin veriyorum. Midemdeki o çalkantılar sakinleşiyor. Ne kadar meraklı. "Çok güzeller."

Çok yumuşak. Buruşuk değil!

Çenesi geriliyor ve gömleğini çıkarmak için arkasını dönüyor, o tüyleri benden uzaklaştırışıyla göğsüme garip bir öfke saplanıyor. "Bu geçici bir şey. Yakında yok olacaklar, o yüzden görmezden gel."

Onlara bakıyorum. "Onları istiyorum."

Bu da nereden çıktı!?

"O tüylere fazlasıyla odaklanmış görünüyorsun." Pençesini siyah pantolonunun kemerine geçirmiş olan Davin kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Az önce sana bunu söyleten neydi?"

Güzel soru. "Hormonlar mı?"

"Melezlerin deri değiştirmesini bir kitapta mı okudun?" "Hatırladığım kadarıyla hayır."

"Siktir," diye mırıldanıyor ve sonra daha sessiz bir şekilde, dinamik tanıma, falan filan hakkında bir şeyler söylüyor. Alnındaki pulların arasında çizgiler oluşana kadar kaşlarını daha da çatıyor. Harika. Tam da ihtiyacım olan şey; daha fazla kırıksıklık. "Kokun çok acı, omega. Neler oluyor, hmm? Benden ne istiyorsun?"

Yani, eğer bu kadar doğrudan soruyorsa... "Benimle yuva yapmanı istiyorum.

Lütfen?"

Nefes alış veriş değişiyor, göğsü daha geniş ve daha hızlı genişliyor, tam o sırada omzundaki yeşil-şeffaf sivri uçtan yeni bir tüy çıkıyor ve büyüleyici bir zarafetle yavaşça açılıyor. "Omega, sözleşmeyi imzalamadan önce kendimi çok net ifade ettim. Ben yuva yapmam."

"Biliyorum." Yine de dört ayak üzerinde sürünerek şu anda durduğu yerin kenarına geliyor. Pantolonunu açıp sertleşmiş sikini kavırıyorum, o kalın şeyin dokunuşuyla kalkmasına bayılıyorum. "En azından döllerini sağabilir miyim? Kokunu yuvama yayabilir miyim?"

"Siktir... omega." Yumruğumu sıkarken başını geriye atıyor ve geniş göğsüne girip çıkan her düzensiz nefeste karnındaki kasların nasıl kasıldığını muhteşem bir şekilde görmemi sağlıyor. "Benden istediğin kadar sık, ama yuvanı işaretlemene yardım etmemi bekleme. Ben bunu yapmam."

Zevkle , parmaklarımın tokasını sikinin tabanı etrafında sıkıyorum. *Menisi* bileğime dolanmadan ya da tutuşumun altına girmeden önce, şaftı boyunca yukarı doğru hareket ettiriyorum, tepedeki yarıktan büyük bir döl kabarmasının çıkmasına ve elimin arkasından aşağı akmasına izin veriyorum.

Arkama uzanıyorum, o çirkin kırışıklıklara sürterek onları kumaştan çıkarıyorum. Bunu yaparken dilimi dışarı çıkarıp Davin'in sikinin etrafında gezdiriyorum. Dudaklarımı sikinin etrafında sıkıyorum ve diş etlerime çarpan sakızı yutarak aşağı doğru sallanıyorum.

"İşte bu. Mmm, çok iyi." Parmakları saçlarımın altına dalıyor, çekiştirmeden önce başımın arkasını kavırıyor ve onu boğazımın arkasına götürmem için beni zorluyor. "Ağzını düğümlemek ve doğrudan boğazından aşağı boşalmak istiyorum."

Geri çekiliyorum, o tıslayana kadar dişlerimi hafifçe tepesinde gezdiriyorum. "Peki ya sana izin verirsem? Benimle yuva yapar mıydın?"

Başını eğiyor ve o yumuşak sarı gözleriyle bana bakıyor. *Tereddüt ediyor.* Yapamayacağımı mı düşünüyor? Yoksa teklifimi mi değerlendiriyor? Eğer ikincisiyse, sanırım ilkini kanıtlamaktan zarar gelmez.

Ağzımı bir kez daha sikinin etrafına sarıyorum. Dudaklarım kalınlaşan sikinin üzerinde aşağı doğru kaydıkça daha çok geriliyorlar ama içimi doldurmasına bayılıyorum. *Menilerinin* yanaklarımda kadifemsi bir şekilde kaymasını, dudaklarımı çekiştirmesini, ağzımın içine gömülürken emişi kırmasını, dişlerimin arkasına kancalanmasını daha da çok seviyorum. İşte bu noktada bir omega'nın beceriye ihtiyaçı vardır.

Çenemi çözmeden düğümünü almamın imkanı yok. Ama ağzımı onun menüsküslerinin çıktığı yerin birkaç santim üzerinde tutarak

sikinin dibinde mi? Yine de iç içe geçecek ve birbirine düğümlenecektir, ancak sadece uçlarında. Çok az omega denemeye özen gösterir ve daha da az alfa bundan zevk alır.

Davin hiç yapmadı.

Titriyor, elini başımın üzerinde kaydırıyor, umutsuzca tutunacak bir yer arıyormuş gibi saçlarımı tekrar tekrar kavırıyor. "Tanrım... siktir! Siktir, bebeğim, ağzını düğümlememe izin verecek misin? Siktir, çok iyi hissediyorsun. Düğümümü yut, bebeğim. Boğazından aşağıya boşalacağım. İşte geliyor, omega. Hepsini iç!"

Ağzımı olabildiğince açıyorum ve geri çekiliyorum, *menoalarının* çözülme şekliyle orgazmını sabote ediyorum. "Sadece benimle yuva yaparsan."

Davin yüksek sesle hırlıyor. İçime bir ürperti gönderiyor ve bu ürperti bacaklarımın arasında bir zonklama olarak yerleşirken, o kalçalarını istemsiz bir şekilde havaya kaldırıyor. Bir an için onu fazla mı zorladım diye düşündüm. Kayıtlı alfalar bile kırılabilir.

Belki daha agresif bir örnek bunu yapardı ama o kendini iki ipe bağlıyor ve kabarması hızlı ama kontrollü nefeslere dönüşürken yuvamda bir sallantı yaratıyor. Tanrım, bu alfanın kendini kontrol etmesi övgüye değer.

"Bugün kendini biraz arsız , değil mi? Bu hoşuma gitti." Hızlı bir hareketle boynumu kavradı. Beni kendine doğru çekti, dişlerini çene kemiğime geçirdi ve fısıldamadan önce muhteşem bir saniye boyunca sıktı, "Senden düğümlmeyi daha eğlenceli hale getiriyor. İhtiyacın olan şey bu ve az önce benimle nasıl kirli oynadığın için onu kışına sokmayı düşünüyorum."

Beklentiyle ürperiyorum. Edepsiz konuşmada çok iyi ama tehdit etmede berbat. "İhtiyacım olan şey benimle yuva yapman."

Beni serbest bırakıyor, sadece eliyle tacını sıkıp sağması için. "Ben yuva *değil*."

Döl damlayan parmaklarını yastıkların üzerine nasıl sildiğine bakıyorum. Bu mu? Bu alfa yuvalama davranışı. "Zaten ."

Bakışları rahatsız edici eline takılıyor ve hemen onu geri alıp doğruldu ve bana baktı. "Ben yuva yapmam, Heather. Ayrıca işte oldukça zor bir gün geçirdim, bu yüzden lütfen bana bir iyilik yap ve beni yuva *yapmaya* çalışmaktan vazgeç ve sadece sözleşmemize sadık kal."

Omuzlarım çöktü.

Yuva kurmak *istediğinden* bu kadar emin olmasaydım bu çok daha kolay olurdu, ama sadece bir şeye takılmış durumda. Belki de yakınlaşmaktan korktuğu için yuva yapmak istemiyordur? O yuvayı gerçekten sevebileceğinden mi korkuyor?

Ama bir konuda haklı. Bir sözleşmemiz var ve onun şartlarına bağlı kalma hakkı var. Tıpkı benim de kendiminkine sadık kalmaya hakkım olduğu gibi.

"Özür dilerim, tamam mı? Sadece... yuva yapma isteğini kontrol altına almam için bana birkaç dakika ver," diyorum. "Yada her an buraya gelebilir."

Davin'in sivri uçları yükseliyor, iki yeni tüyle birlikte, çarpıcı gösterilerine doğru genişlemeden önce durgun bir şekilde açılıyor. "Beta mı?"

"Evet. Acil bir durum olursa yuva yapmama yardım edeceğini söyledi, hatırladın mı?"

Tuhaf, dişleri nasıl da gıcırıyor. "Bu hoşuma gitmiyor. Yuvana bu kadar yaklaşması. Ona dokunması." "O bir yuva bozucu." diye sessizce eklemekten önce alçak bir gümbürtü duyulur.

"Yuva bozan da neyin nesi?"

"Bilmiyorum," diyor, hayır, inliyor, yorganın üzerindeki kırıksıklıkları incelerken, üst dudağına işkence ederken ve iç çekerken birdenbire sınırlarını tamamen aşmış görünüyor. "Ama hoşuma gitmediğini biliyorum."

"Yorganı benimle birlikte düzeltmeye gönüllü mü oldun? Sadece bir çekiştirme." Tabii ki bakışlarını yuvamdan ayırıyor. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Bak, yuva yapmak istemiyor musun? Tamam. Bunu kabul edebilirim. Ama şu anda bir beta ile bile olsa yuva yapmaya *ihtiyacım* olduğunu kabul etmeni istiyorum."

"Tamam," diye dişlerini gıcırdatarak zorluyor, "ama önce o amcığa bir sürü dölümü boşaltacağım. Beni yuvana davet et."

"Hayır." Göğsü yüksek sesli bir hırıltıyla sarsıldığında, yorganı işaret ediyorum. "Eğer şimdi seni buraya alırsam, iri vücudun yuvamı daha da kırıştıracak!"

"Kırıksıklıklar..." Küçümseyici bir alay, sonra arkasını dönüyor, ancak yarı çıplak haliyle karşısındaki koltuğa öyle bir yığılıyor ki, kitaplar yandaki rafa *çarptırıyor*. "Ne felaket ama."

"Belli ki senin için değil, çünkü onları dışarı çıkarmaya hiç yardım etmiyorsun," diye karşılık veriyorum. "Sen sadece kendini yapılmış yuvanın içine atıyorsun. Üzerine kırıksıklıklar koyuyorsun!"

Öne doğru eğiliyor, sert siki seğiriyor ve sarsılıyor, siyah pantolonunun üzerine kalın sperm dizileri salgılıyor. "Bugünkü ruh halin her neyse, düğümüm onu düzeltecek. Davranışların büyük ölçüde düzelmeden önce tek bir kez boşalmana izin vereceğimi düşünme bile."

"Tamam, sakın ..." Yada tökezleyerek odama girdi. "Herkes betaların daha iyi alfalar olduğunu bilir, bu yüzden otuz iki onsluk pompalı şişeyi getirdim ve- Bu koku da ne?" Ayakları yuvamdan bir santim ötede kekeleyerek durdu. Bakışları yuvamdaki ağırlaşan, homurdanan alfaya takıldı.

Koltuk. İrkilir. "İyi akşamlar *Kinash* Davin, seni tekrar görmek güzel. Yarı çıplak. Ve tahrik olmuş. Bana bakıyorsun." Asistanım eğildi, beni ona doğru salladı ve fısıldadı, "Beni yine öldürtmeye mi çalışıyorsun? Çünkü beni öldürmek üzereymiş gibi kokuyor."

"Onunla bir anlaşmamız var," diyorum yüksek sesle ve Davin'e bakıyorum. "Alfa, benimle yuva yapacak mısın?"

Kulakları seğiriyor. "Yuva yapma isteğim yok."

O zaman muhtemelen yine tacını okşadığını, döllerini zavallı koltuğuma sildiğini hayal ediyorum. "Yada bana hemen yardım etse sorun olmaz değil mi?"

"Devam et."

Bu... izin gibi gelmedi.

Bir uyarı gibiydi. Sanki... devam et ve öğren. Devam et ve kışını düğümle. Devam et ve seni her bir kırıksıklığın üzerinden becereceğim ve bakmanı sağlayacağım.

"Pekâlâ, alfayı duydunuz." Diğer tarafa geçip yorganı tutuyorum. "Bana yardım et. Etek ucundan tut ve kırıksıklıkları hafifletmek için iyice çek."

"Siz omegalar benim ölümüm olacaksınız." Hasır çerçevedeki yatay yarıklardan beslenen en üstteki yorganın kenarını tutuyor ve fısıldıyor: "İşte buradayım, bir alfanın boşluğunu dolduruyorum... her zamanki gibi."

Davin bunu duymuş olmalı, çünkü sivri uçları bir santim daha kalkıyor, o kadar çok zehir damlıyor ki omuzlarında toplanıyor ve yeşil pullu göğsünden aşağı akıyor. Yapmayı reddettiği bir işi yapan biri için bu kadar heyecanlandığını görmek rahatsız edici derecede seksi.

Solan kırıksıklıklara gülümsüyorum. "Çok daha iyi!"

"Güzel. Eğer hayatına değer veriyorsan, beta, şimdi gitmeni öneririm." Davin'in tehdidi odanın içinde gürlüyor. "Çok fazla suç mahalli gördüm ve bu sığınağı da kolayca suç mahalli gibi gösterebilirim."

Eğer Yada'nın kuyruğunu kısırtıp kaçmasını bekliyorsa, o zaman bu betayı hafife alıyor demektir. Çünkü yardımcım doğruldu, uzun saniyeler boyunca alfaya, sonra da bana baktı. "Bana hâlâ ihtiyacın var mı?"

"Gerisini kendim halledebilirim, teşekkürler." Yada kapıdan çıktığında, Davin'in yoğun bakışları altında şişenin üzerindeki dağıtıcıyı yavaşça çeviriyorum. "Neredeyse bitti."

Davin ayağa kalkıyor, pantolonunu çıkarıyor ve yuvamın etrafında yavaşça adım atarak bir gösteri yapıyor, her bir ipi iterek yuvamın üzerinde hafifçe sallanıyor. "Bu da ne?"

"Alfa boşalması."

Donup kalıyor, gözleri bana dikilmeden önce şişeye gidiyor. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Hiç de bile." Bakışlarını tutuyorum ve dağıtıcıyı çeviriyorum. Tekrar çeviriyorum. "İşaretli bir yuva beni güvende hissettirir. Ve sen, alfa, işaretlemiyorsun."

Bana dönerek hasırın kenarından tutuyor ve alçak hırıltısının beni milyonlarca lezzetli yerimden okşamasına izin veriyor. "Heather, *sakin* o şişeyi açayım *deme*."

Bir kere çeviriyorum. İki kere.

Tıklayın.

Davin'in yuva kurma konusundaki duruşunun boşa gittiği an, burun deliklerinin alevlenmesi ve gözlerinin açılmasıyla başlar. Gerçek anlamda. Çünkü bir saniye sonra yuvamın içinde, şişeyi elimden kaptığı gibi odanın öbür ucuna, mutfak lavabosuna fırlatıyor.

"Yemin ederim karnındaki yavrum olmasaydı kışına uygun bir şaplak atardım!" diye homurdanıyor ve... *Bekle, az önce ne dedi!?* "İşaretlememi mi istiyorsun? Bu kadar mı?"

Zonklayan, öfkeli sikiinin yuvaya nasıl da bolca damladığını görünce inliyorum. "Evet!"

"Güzel yüzünle başlayacağım."

Benden önce ayağa kalkıyor, ellerimi tutuyor ve her ikisini de sikiinin etrafına sarıyor, içine giriyor, kırmızımsı yeşil tepesinin yüzümden birkaç santim dışarı çıkmasına izin veriyor.

Elleri benimkileri kavırıyor, *menoalarının* bir omega dokunuşuyla çevrenmesi için onları sıkıca yerinde tutuyor. Birbirine dolanıyor, örülüyor ve iç içe geçerek eklemlerime karşı düğümleniyor. Her an gelebilir. Bir düğüm tamamen oluştuğunda alfalar her zaman gelir.

"Gözlerini benden ayırma, omega." Gırtlaktan gelen iniltilerle örülü karanlık bir törpüden başka bir şey olmayan emri, bacaklarımın arasında sıcak bir ürperti yaratıyor. "O çarpıcı gözlerini açık tut. O kirpiklerden döllerimin damlamasını istiyorum. Mmm... siktir!"

Bir sonraki hamlesinde isteğini yerine getiriyor. Sıcak bir döl ipi yanağıma çarpıyor ve bir diğeri tam gözümün üstüne düşüyor. Dizlerinin üzerine çökmeden önce yüzümü dağıtıyor. Dilimin ulaştığı her yeri yalayarak temizliyorum.

Dilim onunkiyle buluşana kadar.

Davin'in ağız tam orada, benimkini yutuyor, aç bir öpücükle onun tadını aramızda paylaşıyoruz. Elleri gömleğimin eteklerini çekiştiriyor, sabırsızca başımın üzerinden çekip odaya fırlatıyor ve sonra göğsüme uzanıyor. Ben ağzının içinde inleyene kadar onları yoğuruyor. Bir eliyle ıslak yüzümü silerken, diğer eliyle de köprücük kemiğime, meme uçlarıma ve tüm göbeğime dölünü sürüyor, sonra da kalanını yuvama siliyor.

"Sikimi tut," diyor öpücüklerin arasında. "Beni düğümle. Evet, mmm, böyle. Beni boşalt."

Daha önce yaptığım gibi iki elimle sikini ovuyorum, *menüsküslerini* bir kez daha düğümlemeye zorluyorum. Hâlâ aynı istekle dolanıyorlar, parmak uçlarımdaki şişliğin zonkladığını hissedene kadar birbirlerine dolanıyorlar. Davin kükreyerek karnımın üzerine boşalıyor.

Tüm vücudu titreyerek ve göğsü kabararak avuç avuç topluyor ve yuvama sürüyor. İşaretliyor. Güvenli hale getiriyor. Beni rahatlatıyor. Ve sonra kollarım yorulana kadar her şeyi tekrar tekrar yapıyoruz.

Sırtımın harika, mükemmel yuvama gömülmesine izin verdim. Bir sonraki an üzerimdeydi, beni hafifçe yana kaydırды, içime itmeden önce karnımı biraz yoldan çıkardı. Üç vuruşta tekrar tamamen sertleşiyor ve klitorisime birbiri ardına muhteşem bir karıncalanma gönderiyor. Tanrım, bu alfa hareket edebiliyor!

Parmaklarımı sivri uçlarında gezdiriyorum, bir omega dokunuşunda olması gerektiği gibi hemen düzleşiyorlar. Ama başka bir şey de oluyor. Dokunduğum tüylerden bazıları o yarı saydam iğnelerden ayrılıp düşüyor, yavaşça süzülüp yuvamın orasına burasına yerleşiyor.

Davin yavaşça iç çekmeye dönüşen bir hırıltı çıkarıyor, sanki ne yapacağından tam olarak emin değilmiş gibi - en azından ilk başta değil. Ta ki beni dikkatlice dört ayak üzerine yatırana kadar.

"Sakin... tüylerime... dokunma," diye ısılıyor ve bu ısırik ona gerçek bir çabaya mal olmuş gibi görünüyor, sanki kızgınlık içindeymiş gibi ve ilk kez oldukça tutarsız.

Omzumun üzerinden bakıyorum, onu daha derine götürebilmek için ilk hamlesinde sırtımı kamburlaştırıyorum. "Ama ben onları yuvam için istiyorum. Onları bana ver!"

Bu bana bir hırıltı ve beni orgazmın eşiğine getiren birkaç sert itiş kazandırıyor... sadece yavaşlaması için. Beni daha önce cezalandırıyor, şüphesiz. Sorun değil; sormaya devam edeceğim.

Çünkü şu anki durumunda fark etmediği bir şey var. Her sert itişte birkaç tüy kopuyor. Yuvamın üzerine yağıyor, tüm kırıksıklıkları gömüyorlar.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 11

OceanofPDF.com

DAVIN

■ Heather'ın yuvasında pembe tüyler içinde boğulmak üzereyken uyandığımda her şeyi berbat ettiğimi biliyorum.

Bu beni çok , ama kalbim

Sanki hiçbir sorun yokmuş gibi. Sanki kendi kuralımı bozmamışım gibi. Hem de muhteşem bir şekilde, çünkü artık tek bir yastık bile görünmüyor. Tanrım, bir çeşit yuva yapma çılgınlığına mı düştüm? Kaç saat sürdü bu? Kaç tane tüy?

Telsizime bir göz atıyorum, ancak kayıp olduğunu görüyorum, sonra omzuma bakıyorum, bir dizi taze iğneden yavaşça çıkan birkaç tüy görünce boğazım daralıyor. "Heather?"

"Buradayım-" Sanki nefesini tutup uzun, kekeleyerek vermek istermiş gibi gergin bir ses çıkarıyor. "Tam buradayım."

Doğrulup yeniden yönümü bulmam bir anımı alıyor ve onu yuvasının kenarında diz çökmüş, iki ipe asılı ve sırtı bana dönük halde buluyorum. "Saat kaç?"

Bir nefes daha aldı ve sonra, "Muhtemelen on bir civarı" dedi.

"Gece mi?"

"Günaydın."

Bu beni ürkütüyor, sonra pencerelerden içeri süzülen güneşle çalışma odasının ne kadar aydınlık olduğunu fark ettiğimde bir tane daha. Harika. Yani iki kuralı çiğnedim. Sadece yuva yapmakla kalmadım; oh, hayır... gece de kaldım.

Parmaklarımı *moririslerimin* arasından geçirip yüzümden uzaklaştırıyorum. "On iki saat boyunca yuvada kaldığımı mı söylüyorsun?"

"Daha çok elli

gibi." "Ne?!"

"İki gün geçti Davin," diyor, göğsümde bir şimşek çakıyor ama kalbim... sarsılmıyor. "Tüylerini yuvanın dört bir yanına savurmaktan vazgeçmiyorsun. Oh, ve ortağın... işe gelmediğin için seni kontrol etmeye geldi. Senin için bir rutin çağıracağını söyledi. Sen ona hırladın ama o çok tatlı ve kibardı. Çok gülümsedi."

"Evet, eminim öyledir."

Rhen'in pembe tüylerden oluşan bir okyanusta nasıl çıplak ve şaşkın bir şekilde süründüğümü anlatarak tüm istasyonu eğlendirdiğine şüphe yok. Tanrım, bu sabah daha kötü olamazdı, eğer-

Heather'ın zorlukla verdiği nefeslerden biri daha kulaklarımı tırmalıyor ve mideme uğursuz bir çarpıntı gönderiyor. "Sen iyi misin?"

"Ben... emin değilim. Sanırım- Oh Tanrım!" Titreyen kollarının gerginliği altında omuzları geriliyor. Tekrar konuşması birkaç saniye alıyor. "Bu kasılmalar çok acıtıyor."

Yanına koşarken mırıltım refleks olarak alevleniyor. Alnındaki ince ter tabakasını fark edince avucumu karnına bastırıyorum. Sert ve öğretilmiş.

"Oh kahretsin." Şimdi kalbim atmaya başlıyor ve damarlarım adrenalinin etkisiyle ısınıyor. "Bu ne kadar zamandır devam ediyor?"

"Bütün hafta boyunca, ama sadece üç saat önce böyle acımaya başladı." "Sık sık mı? Ne kadar aralıklarla? On dakika mı? Beş mi?"

Yutkunuyorum. "İki mi?"

"Bilmiyorum," diye inliyor, teni benim hoşuma gitmeyecek kadar kül rengi. "Eminim bir şey yoktur; sadece Braxton-Hicks ya da onun gibi bir şey. En az iki hafta daha doğumu yok."

Ama aynı zamanda beni aptal yerine koymayı seven küçük, otoriter bir melez. "Den, sahadaki şifacıyı ara! Ne olur ne olmaz, Omega, tamam mı?"

"Tamam." Başını bana doğru çevirerek zayıf ama sıcak bir gülümseme sunuyor. "Eminim gerçekten laboratuvarda değilim- Ah..."

Gözleri açılıyor.

Burun deliklerim alevleniyor, tatlı bir şeyin kokusunu alıyorum ama bu ne kaygan ne de sıcak. Bu farklı bir şey, içgüdüsel bir tepkiyi tetikliyor ve dikenlerimi dikleştiriyor.

Heather bacaklarının arasına , ancak bir sonraki saniyede parlayan parmaklarını aramıza getiriyor. "Siktir."

Lanet olsun.

Suyu geldi.

Milyonlarca farklı duygu içime doluyor ve başımı döndürüyor. Pekâlâ, paniğe gerek yok. On yıllık bir *kinash* olarak sayısız baskın, çatışma ve sıyrıkla başa çıktım. Bu ne kadar zor olabilir ki?

"Sorun yok. Biz hallederiz." Başına bir öpücük konduruyorum ve yuvasından çıkıp çırılçıplak bir şekilde Kalir'in çocuk odasına koşarak doğum yuvasının çantasını alıyorum. "Kasılmalar başladığında bana söyle ki zaman tutabileyim!"

"Şimdi..." diye inliyor.

"Çalıştığımız gibi nefes al, tamam mı?" Elimde çantam, koşarak banyosuna giriyorum ve onun bu durum için hazırladığı kıyafetleri alıyorum. "Bunu şöyle yapacağız. Giyinmene yardım edeceğim, seni yuvadan çıkaracağım, sonra da drone'uma . Hemen dışarıda. Bizi oraya götüreceğim-"

"Şimdi."

"Şimdi ne olacak?" Aceleyle geri dönüyorum, omega'mı dört ayak üzerinde buluyorum, tüylere doğru o kadar sefilce homurdanıyor ki midem sıkışıyor. "Başka bir kasılma mı? Şimdiden mi?"

Kalbim boğazıma çarpıyor ve *avajamın* mırıltımın yumuşak perdesini tutmasını zorlaştırıyor. Bu... birbirine çok yakındı. Ne kadar yakındı? Kahretsin, saymayı unuttum. Ama çok yakındı!

Eşyalarıyla birlikte yuvamıza girerken pantolonumu kapıp giyiyorum, sonra da kollarımı ona dolayarak doğrulmasına yardım ediyorum. "Hadi seni giydirelim. Bana tutunabilir misin?"

"Davin!" Kollarını boynuma doluyor, tüm ağırlığını üzerime vererek beni neredeyse yere seriyor ve ölmek üzere olan bir hayvan gibi kulağıma homurdanıyor. "*Acıyor...*"

"Şşş..." Onu sıkıca kendime çekerken, mırıltılarımın gürültüsüyle topuklarımın üzerine çöküyorum. "Seni yakaladım. Giyinebilir misin sence?" Başını sallıyor, dökülmemiş gözyaşları ve korku dolu gözlerle bana bakıyor. "Tamam, sadece... şimdilik mırıltımı dinle, tamam mı?"

Kasılma azalıyor gibi görüldüğünde onu sakinleştirse de, kendimi kaybetmek üzereyim. Ne yapmam gerekiyor? Nerede o şifacı? Onu doğum yuvasına götürmek için zaman kaldı mı? Çok geç olabilir. Doğumu çok ilerlemişse ve onu yuva değiştirmeye zorlarsam, bu onu sıkıntıya sokabilir. Ama ya burada kalırsak ve komplikasyonlar olursa?

Bu kelime aklımdan çıkmıyor, görüşüm beneklenene, bozulana ve kaybolana kadar nefesimi sığlaştırıyor. Bu lanet bir karmaşa. Tanrım, bu sözleşmeyi neden imzaladım? Ne düşünüyordum ki? Bunu yapamam. Burada olmak bile istemiyorum!

Heather tırnaklarını pullarıma geçiriyor. "Benim için mırıla!"

Mırıltım daha da yükseliyor, onu elimden geldiğince sıkı tutarken oktavları yukarı ve aşağı titreştiriyor, kayaların arasında ileri geri vuran dalgalar gibi bizi hafifçe sallıyor. Bu sefer kasılma boyunca mırıldanıyor ve bu mırıldanma uzun bir nefes verişte kaybolmadan önce bir iniltiye dönüşüyor.

Gülümsemesini enseme hissedebiliyorum. "Beni mırıltına kaptırman çok iyiydi."

"Öyle mi?"

"Evet." Hafif kahkahası omzumda, başının tüylerimin arasında durduğu yerde titreşiyor. "Beni bununla yalnız bırakmadığın için teşekkürler Davin."

Göğsüm sıkışıyor ama derin, temiz bir nefesi ciğerlerime çekmeye zorluyorum. Yalnız bırakılmanın, umutsuzca ihtiyaç duyduğum birini kaybetmenin nasıl bir his olduğunu biliyorum.

Belki de Rhen haklıdır ve ben bu iş için en kötü alfabiyimdir. Bu çok kötü, çünkü ben aynı zamanda bu omega'nın sahip olduğu tek alfabiyim. Ve Heather'ı hayal kırıklığına uğrattıysam, ilk sorun işaretinde zihinsel olarak kontrol edersem lanetleneyeceğim.

"Sana orada olacağıma söz verdim Omega, değil mi? Ve bana öyle geliyor ki burada kalacağız." Kasılmaları muhtemelen iki dakika arayla oluyor ve şu anda onu hareket ettirmek çok riskli. "Den, omega'nın görevlisini çağır."

Betanin çağrıya cevap vermesi iki saniyeden az sürer. "Şifacı neredeyse geldi."

"Doğum yuvasını arayın," diyorum. "Sanırım doğum sancısı onu güvenli bir şekilde oraya götüremeyecek kadar ilerlemiş durumda. Onun yerine yavruyu buraya alacağız."

"İyi karar. Yuvaları değiştirmek doğumu geciktirebilir ya da başka sorunlara yol açabilir.

Onlara haber vereceğim ve bir doğum asistanı göndermelerini söyleyeceğim."

Gri cüppeli, mavi pullu burun delikleri amniyotik sıvı kokusuyla parlayan dişi bir beta odaya aceleyle girdiği anda hat kesiliyor. Refleks olarak sivri uçlarım havaya kalkıyor ama hırlamam onu yavaşlatıyor.

"Böyle aceleyle geldiğim için özür dilerim ama neler olduğunu koklayana kadar ne bekleyeceğimden pek emin değildim," diyor omuz silkerek, omuzlarındaki Saimai sivri uçları o kadar küçük ki neredeyse hiç görünmüyorlar. "Yuvaya gelmemin bir sakıncası var mı? Kabul ediyorum, benim odak noktam kazaları engellemek ama aslında bir doğum ünitesinde bir yıl geçirdim. Genişleme olup olmadığını kontrol etmek isterim."

Kulağa mantıklı geliyor ama bu zehirimden ve sırtımdan aşağı akmasını engellemiyor. Tamamen koruma modundayım. Bir tane daha

"Devam et." diye bağırdığımda odağımı betadan Heather'a kaydırmak için kasılma. *Devam et ve omega'mı çalmaya ya da yavrumu öldürmeye çalışırsan sana ne yapacağımı öğren.*

Bu... endişe verici bir düşünce. Ama orada ve onunla ne yapacağımı bilmiyorum. Strese bağlıymış gibi davranacağım.

Ben sallanıp Heather'ı başka bir kasılma boyunca mırıldanırken, beta kokusunu tüylerimin her yerine ve genişlemeyi kontrol ederken başka yerlere de sürüyor.

"Sekizden biraz fazla," diyor gülümseyerek. "Görünüşe göre birileri bir süredir emek harcıyor."

Heather boynuma doğru mırıldanarak, "Yalancı doğum olduğunu sanmıştım," dedi. "Mmm, Davin..."

"Şimdiden sallanıyorum." Ve mırıldanıyor, bizi nazıkçe bir yandan diğer yana hareket ettiriyor. "İşte, bu kadar. Harika gidiyorsun Heather. Çok uzun sürmez, o da çıkar."

"Onun dışarı çıkmasını istemiyorum!" diye ağlıyor.

Bu benden bir kıkırdama kopardı. Oh, tamam geliyor. Kendi şartlarıyla, hırlayarak ve kocaman bir siktir gitle, *hesaplamalarla ve hamilelik kitaplarıyla*. Bu gençten farklı bir şey beklemeli miydim?

Heather'ı ne kadar süre bu şekilde tuttuğumu bilmiyorum, sadece ara sıra kolları çok yorulduğunda uzanmasına veya çömelmesine yardım ediyorum. Bir saat mi? İki saat mi? Sırtımı ağrıtabilecek kadar uzun, ama bu ödenecek küçük bir bedel. En azından sızlanıp ağlamasına kıyasla. Sanki bunu ona ben yapmışım gibi bana küfrediyor. Ve sanki bunu ona ben yapmışım gibi, kendimi bir ya da iki kez özür dilerken yakalıyorum.

Bir noktada beta şifacı ortadan kayboluyor ve onun yerine dişi bir omega bize katılıyor. Ona uygun bir şekilde hırladıktan, tısladıktan ve havladıktan sonra -işkence ve ölüm tehditleri altında *devam etmesini* söylüyorum- oksijeni, genişlemeyi tarıyor ve bana ne zaman hırlamam gerektiğini söylüyor.

Şu anda yaptığı gibi, beyaz cübbesiyle yuvada yanımızda bağdaş kurmuş oturuyor, kırmızı gözleri Heather'ın karnına sabitlenmiş. "Şimdi, alfa. Hırla!"

Bir elimle omega'mı tutarken, diğer elimi omurgasına sürüyorum ve saçlarına doğru hırlıyorum. Gürültülü değil, derin ve uzun bir hırıltı, onun içgüdülerini harekete geçiriyor.

"İt, Heather," diye emrediyor omega bir alfa otoritesiyle. "İt ve bir, iki, üç, dört, beş, altı, yedi boyunca bırakma! Çok

iyi!" Heather'ın arkasına bakmak için kayıyor, sonra bana sırtıyor. "Taçlandırıyor."

"Bunu duydun mu bebeğim?" Özümden çok parlak bir şey yayılıyor ve Heather'ın alnına bir öpücük konduruyorum, yüzündeki nemli saçları siliyorum ve acısını dindirmek için mırıldanıyorum. "Çok iyi gidiyorsun, omega. Çok uzun sürmeyecek ve onu kucağına alacaksın, değil mi?"

Hiçbir şey söylemiyor, sadece inliyor, ağlıyor ve *moririsimin* içine salyalarını akıtıyor, ama sorun değil.

"Alfa, kendini başka bir hırlamaya hazırla."

Derin bir nefes alıp mırıltımın kaybolmasına izin verdiğimde vücudumdaki her sinir ucu karıncalanıyor. Görevlinin sertçe başını sallamasıyla, Heather'ın ıkmaması için verdiği komutla, omzumda titreşen derin boğazlı iniltiyle ve omega'mın baldırlarına damlayan ani sıçramayla homurdanıyorum.

"Başı çıktı!" diye anons ediyor doğum asistanı. "Birkaç derin nefes al, Heather. Bir sonrakinde ıkmamak yok. Ama ondan sonrakinde...? Omuzlarını çıkarabilmemiz için iki kat daha sert ıkmmanı istiyorum. Tanrım, ne kadar yakışıklı!"

Doğal olmayan bir gurur duygusu omurgamı sarıyor ve daha dik oturmamı sağlıyor. "Bunu yapabilirsin, Omega. Biz hallederiz."

Heather'a asistanın daha önce bana uzattığı bardağın pipetini uzatıyorum ama aklı başka yerde. Sarsılıyor, titriyor ve inliyor, kollarını boynuma daha sıkı doluyor, bir kasılma boyunca kabarıyor.

Görevli bana bir kez daha onay veriyor, kadın şimdi Heather'ın arkasında konumlanmış, elleriyle orada ne yaptığını bilmek bile istemiyorum. "Alfa..."

Başımı sallıyorum ve alnımı Heather'inkine bastırıyorum. "Büyük bir hırıltı, omega.

Büyük bir itiş. Hazır mısın?"

Heather'ın dudaklarından kahkaha ile ağlama arası bir şey dökülürken başını sallıyor ve yüzlerimizin arasındaki boşluğa doğru kabarıyor. "Hayır."

"Ha, çok komiksin. Hırlamamı istemiyor muydun, Heather Erwin? İşte geliyor. Üç, iki, bir-"

Omega'mın yanaklarında küçük kırmızı damarlar oluşurken dudaklarını sıkıyor ve o büyüleyici yeşil gözleriyle bana bakıyor. Ani nefesi, sıvıların fişkırması, havadaki tatlılığın saldırısı boyunca benimkileri esir alıyorlar.

Üç yaşamın birleşimi gibi gelen bir saniye boyunca her şey çok sessizleşiyor, damarlarımdaki kan duruluyor. Ta ki, ıslak bir gargara ile minik bir ses önce vıraklıyor, sonra ağlıyor.

Ve bu çığlık - o tiz, beynimi parçalayan çığlık - ezici bir coşkuyla neredeyse midemi bulandırıyor. "Bunu duydun mu?"

"Evet," diyor Heather zayıf bir kahkahayla, yanakları gözyaşlarıyla ıslanmış ve ben sadece onunkiler olduğunu varsayıyorum.

"Sağlıklı, güçlü ve *gürültülü* bir alfa," diyor doğum görevlisi. "Şu yakışıklı yüze bakar mısınız!"

Heather sonunda bitkin bir halde yan yatarken, pençelerimin köklerinde gergin enerji titreşimleri vızıldıyor. Vücudumdaki her bir içgüdü bana yavrumuzu almamı söylüyor. Ama pulları yumuşak, yarı saydam bir yeşil olan bu küçük yaratığa uzandığım anda görevli elini kaldırıyor.

"Dosyamda senin taşıyıcı anne olduğun yazıyor," diye fısıldıyor Kalir'in buruşmuş yüzünü bir bezle ovarken ve etrafına yeşil bir battaniye sararken, ama Heather bunların hiçbirini fark etmemiş gibi görünüyor. "Mırlamak, hırlamak, ten tene temas, birbirimizin kokusunu paylaşmak... Bunların hepsi bu yavruyu etkilemenin yolları. Sadece farkında olmanı istiyorum."

Kaslarım sertleşiyor ve ona sarılmayı çok istediğim için mi yoksa kendimi tutmayı çok istediğim için mi bilmiyorum. "Tamam."

"Bebeğim nerede?" Heather şaşkın şaşkın etrafına bakıyor, kokusu acılaşıyor. "Bebeğimi istiyorum."

"Elbette, omega. Ne güzel bir alfa oğlun var." Kordon kesildikten sonra omega Kalir'i Heather'ın göğsüne yatırıyor. "Eğer meme ucunu ararsa, onu emzirmeye çalışabilirsin. Eğer izin vererseniz kendi kendine emekleyebilir. Biraz dinlenelim, sonra sizi temizleriz."

Yaklaşık bir saat boyunca yuvada ikisinin yanında oturup Heather'ın Kalir'i nasıl emzirmeye çalıştığını izliyorum. Emziriyor ama sadece kısa süreliğine. Belki de çok yorgundu. Sonunda sessizleşiyor ve uykusu geliyor ve asistan onu küçük yuva ekine koyuyor. Heather'ın banyoya gitmesine yardım ediyor ve beni bu küçük şeyle geride bırakıyor.

Bakışlarımın kısa *moririsi*, bana odaklanmak isteyip de odaklanamayan koyu yeşil gözleri ve minik pulları üzerinde gezinmesine izin vererek yaklaşıyorum. "Pekâlâ, seninle bir konuşma yapmamız gerekiyor, alfadan alfaya." Sanki sesimi tanıyormuş gibi yüzü buruşuyor. "Evet, ben senin dövuştüğün adamım. Ama şu şey... Ben senin baban değilim. Sen ve ben için bir a net

Anlayışla karşılıyorum. Üç gün daha buralarda kalıp senin ve annenin iyi olduğundan emin olacağım. Sonra gideceğim."

Taram, bana yardım et, yüzü daha da buruşuyor. Hiçbir uyarı vermiyor. Hıçkırık yok, tekme yok, hiçbir şey yok. O küçük alfa doğrudan feryat etmeye başlıyor, öyle çaresiz bir ses ki dikenlerimi dikleştiriyor.

"Heather!" Odanın öbür ucundan sesleniyorum. "Um... ağlıyor." Cevap yok.

Yavrunun üzerine eğiliyorum ve onun kokusunda, bu yakınlıkta içimdeki huzursuz enerjiyi sakinleştiren bir şey var. Mırlamam aramızdaki havayı kendi hesabına yankılandırıyor. Her neyse. Bir mırıltı beni impri-

Oh, ağlamayı kesti! Bu

çok şirin.

Mırıldanmayı

bıraktım.

Ağlamaya

başladı.

Bu beni kızdırmalı ama sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. "Demek gösteriyi senin yönettiğini düşünüyorsun, ha?"

Onu görevlinin yaptığı gibi bir elimle başının altından, diğer elimle poposunun altından tutup yuvasından çıkarıyorum ve çıplak göğsüme yaslıyorum. O minicik alfa göğüs kaslarımın arasına sokulmuşken, uzanıyorum ve mırıldanıyorum.

"Buna alışma." Pençemi güdük burnunda gezdirip gözlerinin nasıl ağırlaştığını izliyorum. "Üç gün sonra gideceğim."

Ayrılma düşüncesiyle kalbim göğsümde sıkışıyor. Bu garip bir his ve hiçbir referansım yok. Sadece insanın gitmek istemediğinde böyle hissettiğini varsayabilirim...

BÖLÜM 12

OceanofPDF.com

HEATHER

S alir'in çocuk odasının penceresinden içeri süzülen ılık ışıkla çevrili koltukta oturuyor, emen güzel oğlumu kucaklıyorum. "Neredeyse bitti. Artık gerçekten içmiyor, bu yüzden

"Sadece pes edip tekrar uykuya dalmasını bekliyorum."

Yine de buna karşı koyuyor, sadece meme ucunu tekrar çılgınca emmek için kendini uyandırıyor. Anlaşılan o ki emzirmek, medyada gösterildiği kadar doğal bir beceri değil. Henüz pes etmedim, ancak şu anda ağrıyan meme uçlarımı korumak için günde en az üç şişe pompalanmış süt alıyor.

"Acele etme." Davin yanımdaki duvara yaslanmış, elleri koyu gri eşofmanının ceplerinde, bana göz kırptıyor ama kendine özgü gülümsemesi ya da sırıtışı olmadan tuhaf görünüyor. "Fazladan on dakika için senden para alacaklarını sanmıyorum."

On dakika.

Şifacıdan Kalir ve benim kendi başımıza kalabilecek kadar sağlıklı ve güçlü olduğumuza dair yeşil ışık alalı bu kadar oldu. On dakika önce sözleşmemiz resmen feshedildi ve Davin benim vekilimden yorgun gözlerle bize bakan bir alfaya dönüştü.

"İnanılmazdın, biliyorsun." Sadece doğum sırasında değil, son üç gün bez değiştirirken, duş alabilmem için Kalir'i sallarken ve sıkılmayayım diye gece beslenmelerinde hep yanımda uyanık kalırken de. "Bunu sensiz yapamazdım."

"Sekiz ay boyunca bensiz de gayet iyi idare ettin," diyor. "Sandığından daha güçlüsün Heather ve bunu gayet iyi yapmaya devam edeceksin."

Onsuz.

Bu düşünceyle kalbim daha da ağırlaşıyor ve bakışlarım tekrar Kalir'e kayıyor. Parmak uzunluğundaki *moririsleri*, gün geçtikçe daha doygun görünen yeşil pulları ve omuzlarını kaplayan minik alfa sivri uçlarıyla ne kadar da güzel. Saimai genleri çok güçlü ama fiziksel farklılıklarımıza rağmen onda garip olan hiçbir şey yok.

O mükemmel.

Çekirdeğim enerjiyle karıncalanıyor.

Benim mükemmel, dikenli kertenkele oğlum, pembe tüyler arasında baş döndürücü bir şekilde doğdu. İki kilo ağırlığında. Epidural olmadan. Hâlâ işerken beş yöne birden işiyor muyum? Evet, evet, yapıyorum. Ama böyle bir mucizeyi büyötmeyi ve doğurmayı başardıysam, o zaman iyi olacağımı biliyorum. Kalir ve ben iyi olacağız, tek başımıza bile.

Alt dudağından son bir damla süt süzöldüğünde, gözleri kapalı ve nefes alıp vermesi yavaşladığında, şişeyi yanımdaki masanın üzerine koyuyorum. "Önümüzdeki iki saat boyunca bu kadar yeter."

Ayağı kalktığıım anda Davin kendini duvardan uzaklaştırıyor. "Gitmeden önce onu bir kez daha tutmamın sakıncası var mı?"

"Tabii ki hayır." Kalir'i yavaşça Davin'in kollarının arasına bırakıyorum ve bu görüntünün kalbimin daha hızlı çarpmasına neden olduğunu görmezden gelmeye çalışıyorum. "Aslında gitmeden önce sana vermek istediğim bir şey var. Mutfakta. Hoşça kal demeden önce hemen alıp geleyim."

Boş şişeyi mutfağı götürüp temizlenmesi ve sterilize edilmesi gereken diğer şişenin yanına koyuyorum. Mutfak çekmecesinden bir hafta önce sipariş ettiğim küçük kupayı alıyorum. Dairesel gümüş bir disk, kenarları Davin'inkine benzeyen alfa çivilerle süslenmiş, beyaz mermer bir blok üzerinde duruyor.

Bir elimde kupa, diğer elimde şekerleme kutusu, çocuk odasına doğru yürüyorum ama içeriden gelen mırıltılarla adımlarım yavaşlıyor. Kapının pervazına yaslanıp Davin'in Kalir'i göğsüne bastırarak oğlumun kulağına fısıldamasını izlerken kalbim çok acıyor.

Ne dediğini duyamıyorum ama Davin'in nefes alış verişinin zorlaşmasından nazık ve anlamlı olduğunu anlıyorum. Burnunu o bebek *moririslere* sokuyor, onları kokluyor, gözlerini kapatıyor. Bu onun için zor mu? Ayrılmak mı?

Yanımda bir alfa olmasını beklemediğim için alfaların baskı yapması hakkında pek bir şey okumadım. Görünüşe bakılırsa, alfaların yavrularına zarar vermesini önlemek için gerekli bir şeymiş.

Kendi alfa yavrularına karşı agresif tepki vermek ve omega akrabalarıyla ensesti önlemek için. Ayrıca koruyucu içgüdülerini harekete geçirerek onları yavruya yakın durmaya teşvik eder.

Buralarda takılmak için.

Onları izledikçe boğazım daha da daralıyor. Düşünüyorum da, Davin Kalir doğduğundan beri bize tutkal gibi yapıştı. Her gece yuvada kalıyor, sadece tuvalete gitmek ya da bize yemek getirmek için yuvadan ayrılıyor. Kalmak için bir dürtü mü hissediyor? Belki de.

"Onu yuva ekine koymalı mıyım?"

Kalbim sıkışıyor.

Belki de değil... "Lütfen."

Yuvanın ortasına kolay erişim için tutturulmuş file bir sepetten başka bir şey olmayan yuva eklentisine yerleştirmeden önce uyuyan oğlumu sallayarak ve susturarak yanımdan geçiyor. Nasıla'da kreş diye bir şey yok, çünkü aileler ergenlik çağına gelene kadar yuvalarda birlikte uyuyor.

Davin, Kalir'in alnına son bir öpücük kondurduktan sonra yuvadan çıkıp bana dönüyor ve kupayı işaret ediyor. "Bu benim için mi?"

"En iyi vekil alfa," gümüş diski okudum ve ödülü ona uzattım. "Bunu nihai çıkartma olarak düşünün."

Sonunda bana o büyüleyici gülümsemelerinden birini veriyor ve hatta kupayı alırken biraz kıkırdıyor, bakışları bana yerleşmeden önce onu inceliyor. "Sanırım bu beş yıldızlı bir derece olacak, ha?"

"Elimden gelse on tane verirdim. Oh, ve sen duş alırken sana bunları yaptım..."

Kutuyu diğer eline aldığı anda kalın bir yudum boğazından aşağı akıyor. "Tarçınlı çörek mi?"

"Tabii ki."

"Onları seviyorum." Yüzü bir düzine ifadeye bürünüyor ama hiçbir gülümseme değil. Onun yerine gözleri benimkileri buluyor ve pullarının arasındaki o kaş çatma çizgileri ona hiç benzemiyor. "Şey, um... Sanırım ben sadece..."

Başka bir şey gelmeyince kollarımı son bir kez ona doluyorum ve başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Tekrar teşekkür ederim-"

Beni derin ve içten öpüyor, beni çok hazırlıksız yakalıyor ve dudaklarımı hareket ettirdiğimde, seğiren dudaklarından bir alay çıkarken başını sallayarak geri çekiyor. "Özür dilerim, bu... şey... alışkanlıktı. Sanırım ben sadece..." O juts

Çenesini kapıya doğru çeviriyor, tam o tarafa doğru koşarken. "Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın."

Kapı üç saniye sonra kilitlendi ve beni ağzım açık bir şekilde geride bıraktı. Öpücüğünü istemediğimi mi sanıyordu? Ama ya beni gerçekten sadece alışkanlıktan dolayı öptüyse? Kontratların bunu yapmanın bir yolu vardır -beklenen ve istenen arasındaki çizgileri bulanıklaştırmak.

Sanırım bu doğal, kaburgalarımın altından başlayan bir çimdik gibi. Ne de olsa Davin ve ben neredeyse ayı birlikte geçirdik ve bu sadece beni sıcaktan kurtarmak için değildi. Birlikte yedik, birlikte güldük, birlikte film izledik. Tam anlamıyla benim uzaylı erkek arkadaşım.

Az önce çıkıp gidene kadar.

Muhtemelen çalışma odam bir süre garip gelecek, kokusu burada olmayacak, vardiyasından sonra kapımı çaldığını duymayacağım. Bu pek düşündüğüm bir şey değil. Önemli değil. Davin gitti ve-

Kapım çalındı. "Benim."

Kalbim göğsümde dans ediyor, şüphesiz beni hayal kırıklığına hazırlıyor. Muhtemelen bir şey unutmuştur, ben de gidip kapıyı açıyorum.

"Özür dilerim, sadece..." İçeri girip kapıyı kapattı ve dudaklarını ayırarak birkaç dayanılmaz saniye boyunca bana baktı ve sonunda "Şimdi gidersem iyi olacağından emin misin?" dedi.

Bu sıkışma yoğunlaşıyor ve tereddüt ediyorum çünkü nezaketen mi, samimi bir endişeyle mi yoksa tamamen başka bir nedenle mi sorduğunu anlayamıyorum. *Kalmak istediği için mi?*

Bu soru beni olması gerekenden daha fazla heyecanlandırıyor, çünkü onun gitmesini istemiyorum - akli başında hiçbir omega bunu yapmaz. Davin harika bir alfa, zorba olmadan baskın, gerektiğinde ciddi ama asla gülümseme ve kahkahadan uzak değil ve Kalir'e karşı düpedüz sevgi dolu.

Ama o da kendi tercihiyle bir , peki ya bu sadece endişeden kaynaklanıyorsa? Ya da alışkanlık? Baskı mı? Dört haftalık bir sözleşme benim aklımı ve kalbimi karıştırdıysa, onunkini de karıştırmış olabilir. Sorun şu ki, istikrara ve kesinliğe her zamankinden daha çok ihtiyacım var. Kendim için, evet, ama en çok Kalir için.

Davin'in bakışlarını tutuyorum ama uzanıp gözlerinin altındaki pullarda oluşan koyu yeşil halkaları parmaklıyorum. "Şüphelerin mi var?"

Omuz silkiyor, artık deri değiştirmeyi bıraktığı için omuzları daha geniş ve o şaftlar yeni sivri uçlara dönüşüyor. "Hâlâ kanaman var."

"Bu normal."

Bir an için üst dudağına işkence ediyor. "Hâlâ karnına kramp giriyor."

"Bu da normal."

"Tamam, peki..." Yeşilimsi dudaklarında orantısız bir sırıtış belirirken gözlerini deviriyor, gözlerinde hiç kızgınlık yok ama bir miktar neşe var. "Bir de kabızlığın var..."

Isı kulak memelerime hücum ediyor ve yanaklarımın şiştiğini hissediyorum. "Affedersiniz, neyim?"

Dudaklarının her hareketini abartarak daha yakına eğiliyor. "Con-stee-pai-shun."

O kadar çok gülüyorum ki, kollarımı yeniden dümdüz olan karnıma sarmak zorunda kalıyorum. "Evet, seni ilk seferinde duydum."

"Benimle birlikte gülmene bayılıyorum." Gözleri dudaklarıma kayarken sırıtışı kayboluyor ve boş ellerinden biri ortama dolanarak beni kendine çekiyor. "Peki ya henüz gitmek istemediğimi söylesem? Bir süre daha kalmama izin verir miydin?"

Henüz değil mi?

Bir *süre* daha mı?

İçimdeki omega *evet diye ciyaklıyor* ama o kaltak bizi bekar bir anne haline getiren kişi, bu yüzden yetişkinlerle ilgili konularda oy hakkı yok. "Hayır."

Davin başını hafifçe geriye doğru eğiyor. "Ben... bu cevabı beklemiyordum."

Hayır, tabii ki hayır. Davin hayatında hiç bir omega tarafından geri çevrilmediyse şaşırmam. Genelde işler ciddileşmeden önce ilişkiyi bitiren o olur, değil mi?

"Oyalandığın her gün, biz bunu sürdürdükçe Kalir'in üzerinde daha fazla iz bırakacaksın," diye açıklıyorum. "İşler zorlaştığında ne olacak? Çünkü bir hafta, iki hafta, bir ay içinde çekip gidersen, tek yaptığın üçümüz için işleri daha da zorlaştırmak olur."

Alay ederek bir elini çenesine götürüyor, sonra elimi tutup göğsüne götürüyor. "Bunca zaman kaldım, değil mi?"

"Bir sözleşme sırasında," diyorum ve bakışlarını tutuyorum. "Hayatında kaç kez bunun ötesine geçtin?" Dudakları aralanıyor ama ağzından bir şey çıkmayınca tırnaklarımı göğsüne geçiriyorum. "Beni yanlış anlama Davin; harikası ama bağlılık sorunları kokuyorsun."

Üst dudağında bir seğirme. "Bunu şu anda benden ayrıldığı belli olan kişi söylüyor."

Bu yüzüme bir sırtış getirdi. "Sadece alfa standartlarımı yükseltmeye çalışıyorum."

"Olması gerektiği gibi," diyor yavaşça başını sallayarak ve karnıma, bacaklarımı güçsüzleştiren bir karıncalanma gönderiyor. "O zaman şuna ne dersin, omega? Hayatımda ilk defa gitmek istemiyorum. Nokta. Ama belli bir bağlılığa ihtiyacın var ve bunu anlıyorum. Ve üçümüzün ne olabileceğini öğrenmek istediğimi sana kanıtlamak için mükemmel bir jest biliyorum."

O sırtışı geri döndü, ona sırtırken midemde bir şeyler kıpır kıpır oluyor. "Şimdi beni meraklandırın."

"Yapacağım..." Ona yaslanana kadar sırtımın küçük kısmından çekiştiriyor, ağzını şakağıma indiriyor ve fısıldamadan önce beni oradan öpüyor, "oyun konsolumu getir. Projektörüne bağlayacağım."

Kendimi tutmaya çalıştığım o kıkırdamayla karnım bir kez daha ağrıyor ama dudaklarımın arasından hıçkırarak geçiyor. "Ne?"

"Benim evim oyun konsolumun olduğu yerdir, omega," diyor ve gülümsemesini kulak mememde hissedebiliyor, sesinin tonundaki neşeyi duyabiliyorum. "Bu nihai bağlılık. Sanki sana ruhumu, on yıllık kayıtlı oyunlarımla birlikte, sahip olman ve tutman için teslim ediyorum."

Tanrım, o kadar gülüyorum ki kalçalarımı sıkmak zorundayım yoksa altıma işeyeceğim. Bunu her zaman nasıl yapabiliyor? Beni güldürmeyi? Hayatıma hafiflik getirmeyi? Oyun konsollarının kulağa seksi gelmesini?

"Tamam, ama bir şartım var."

Davin alnını benimkine bastırıyor ve yumuşak sarı gözleriyle bana bakıyor. "O da ne?"

"İkinci bir kumanda getirin."

Sanki ruh eşini bulmuş gibi sırtışı en parlak gülümsemeye dönüşüyor. "Anlaştık."

BÖLÜM 13

OceanofPDF.com

DAVIN

■ Rhen'in servis dronumuzu açma sesiyle *irkilerek* uyanıyorum, gözlerim yanıyor ve başım çarpıyor. Yanıp sönen mavi bir ışık dikkatimi telsizime çekiyor. Bir omega beni RSA olarak talep ediyor. Tekrar.

Tek bir kaydırmayla kapatıyorum, gerçi muhtemelen profilimi yoksa gelmeye devam edecekler. "İhtiyacınız olanı aldınız mı?"

Rhen homurdanarak cevap veriyor, sürücü koltuğuna çöküyor ve füzyon panellerini çalıştırmak için düğmeye basıyor. "Bugün vardiyamız sırasında seni üçüncü kez uyuklarken yakalıyorum."

"Vardiyamız üç dakika önce sona erdi," diyorum aramızdaki kontrol modülünün hologramlarına dokunarak. "Kalır bütün gece ağladı. Kolik."

"Kitaplarda yazdığı kadar yorucu mu? Yeni doğmuş bir bebeğe bakmak?" "Daha kötü."

"," diyor kıkırdayarak ve havalanıyor. "Seni yine Heather'ın inine bırakmamı ister misin?"

Tam göreve döndüğümünden beri her gün yaptığı bir şey, henüz bir açıklama yapmamış olsa da onu çok eğlendiriyor. "Aslında, beni sekizinci döngüdeki alfa yerleşkesine bırakmanı istiyorum."

"Babanın evi mi?"

"Uh-huh. Bu bir sorun mu? Eğer Elli'ye gitmek istiyorsan, beni bir sonraki drone istasyonuna bırakman yeterli."

Sinyali verdi ve bizi ağır yük vagonlarının arasına sıkıştırarak alt şeritlerden birine indi. "Sizi ben götüreceğim."

"Olan biten her şey yüzünden bir süre onu kontrol edemedim." Önce iki gün boyunca deli gibi yuvada kaldım, sonra Kalır geldi ve

Şimdi yorgun ve bitkin bir şekilde işime gidip geliyorum. "Onu aramayı denedim ama açmıyor."

"Baban kaç yaşında? Elli küsur mu?" Başımı salladığımda Rhen alay ediyor. "Eminim karnını doyurabilir ve bir ya da iki hafta boyunca ölmekten kurtulabilir."

Midemde huzursuz bir çalkantı var ama bunu görmezden geliyorum. Uyuyakalmışım ve kahvaltıyı atlamışım, yani sadece açlık. Eminim ininde bir yerlerde yatmıyor, düzenli olarak stokladığım yemeklerden birini ısıtacak motivasyonu bulamadığı için ölüyordur.

Rhen bana yandan bir bakış fırlatıyor. "Tanrım, gerçekten kilo almışsın, değil mi?"

"Dikenler yüzünden." Sol omzuma bakıyorum, neredeyse Rhen kadar geniş görünmeme neden olan yeni setin üzerinden geçiyorum - ve o büyük bir orospu çocuğu. "İki yavru daha yapıp tüy dökmeye başlarsam nasıl görüneceklerini hayal edebiliyor musun?"

"Eğer iki yavru daha yaparsan."

Bir ay önce beni dehşete düşürecek bir düşünce, ama şimdi? "Hakkını vermelisin, Heather ve Kalir'le çok iyi bir iş çıkardım. Aksini söylemeye cüret edersen kupamla suratına yumruğu yersin."

Çok iyiydim, tekrar yapabilirim.

Teknik olarak. Belki de.

Rhen'in dudakları bir sırtışla kıvrılır. "İki *tane* daha. Sanki ilkinin sen yapmışsın gibi görünüyor."

"Heather sanki doğum sırasında ilkinin ben yapmışım gibi konuştu, sanki ıknırken nefesini tutmaması gerekiyormuş gibi ana dilinde bana küfretti."

Rhen uzun saniyeler boyunca sessiz kalır. "Nasıl bir his? Bir gencin üzerine basmak?"

Midem artık kasılmıyor bile; tam olarak böyle olmamış gibi davranmayı çoktan geçtim. "Bu garip, kardeşim. Yorgun olduğu için ağlayan ama aynı zamanda uyumayı reddeden küçük bir alfa var. Altına öyle bir sıcıyor ki, tulumunun boynundan çıkıp *moririsine* yapışıyor. Gürültücü, otoriter ve talepkâr... ve ben onun için kesinlikle adam öldürürdüm."

"Pişman mısın?" Rhen sorar ve sekizinci döngünün çıkışına doğru çeker. "Yani, bu bir kazaydı, değil mi? Baskı yapmak istememiştin."

"Bu bir kaza değildi, belli bir noktadan sonra değil. Elbette işin içinde bir dinamik vardı ama... Bilmiyorum." Kaşlarımı çatarak pencereden dışarı bakıyorum.

Tüm Taril şehrini yeşilimsi gri bir kasvete boğan kapalı gökyüzü. Heather muhtemelen bu öğleden sonra onu yürüyüşe çıkarmadı. "Yuvasında tek başına ağlarken uzak durabilirdim. Ama ben onu kucağıma alıp mırıldanmayı *seçtim*. Ona alamadığım şeyi vermek istedim, çünkü annem ölmüştü ve babam yıkılmıştı. Hiçbir yavru dünyaya terk edilmek için gelmemeli, bir saniyeliğine bile olsa, bu yüzden bu bilinçli bir seçimdi." Rhen sanki şu anda araba kullanmıyormuş gibi bana bakınca omuz silkiyorum. "Şimdi ne olacak?"

"Hiçbir şey." Odak noktası önündeki hover şeridine dönüyor. "Sadece senin daha önce hiç görmediğim bambaşka bir yönün olduğunu düşünüyordum. Sana çok yaklaşıyor."

Bu daha da iyi hissettiriyor. "Eğer bu senin aferin deme şeklinse *Davin*, o zaman emin ol, övgülerini duydum."

"İhtiyacın olan şeyin övgü olduğundan emin değilim kardeşim," diyor alaycı bir sesle. "Demek artık bir yavrun var. Mesele şu ki, senin bu yavrun bir omega ile birlikte geliyor. Kontratın bir hafta önce bitti ve bu resmi olarak hayatının en uzun ilişkisi oldu. Onu terk edip gitmeni bekliyordum... bir hafta önce falan."

Ve onu suçlayamıyorum bile, çünkü bu benim yıllardır süregelen kötü şöhretli davranışımıydı. "Bilgin olsun diye söylüyorum, sözleşme bittiğinde benden ayrılan kişi oydu. Ona kalıp kalamayacağımı sorduğumda, hayır diyecek cesareti vardı. *Bana!*"

Dron, Rhen'in kahkahalar atmasıyla savruluyor. "Ahh. Nasıl bir histi, ha? Bir kez olsun ıskartaya çıkarılan olmak?"

"Sadece birkaç dakika için bile olsa acımasızdı." Yine de bu anı yüzüme bir gülümseme getiriyor. "Ve biliyor musun? Bunu söylediğinde, ilk düşüncem, *oh hayır, Kalir'i bir daha göremeyeceğim* olmadı. Onun yerine, onunla geçirdiğim tüm o anları düşündüm. Ondan önceki tüm omegalar, bir ateş boyunca sikiştim ve sonra gittim. Üç ila beş gün süren bir eğlencenin ardından bir sonraki sözleşme gelene kadar bir boşluk hissi yaşıyordum."

Rhen başını sallar. "Ama onunla sadece sikişmiyorduk."

"Hayır, birlikte yemek yemek, film izlemek, bebek arabasını monte etmek, çiş geldiği için her lanet dükkânda durmaktı," diyorum ve göğsümde daha önce hiç olmadığı kadar büyük bir çarpıntı hissediyorum. Bunun ne olduğundan emin değilim. "İşten eve geldiğimde birinin beni bekliyor olmasını seviyorum. Daha önce kimsenin yapmadığı şekilde benimle ilgilenmesini seviyorum. Sanki... Sanki..."

Omegaların olduğu tüm bu şeyler, benim bilmediğim şeyler. Ve hoşuma gitti. Heather'dan hoşlanıyorum... hem de çok. Kalir'e tam olarak bağlanmadan önce de ondan hoşlanıyordum."

"Bana aşık oluyormuşsun gibi geliyor."

Dişlerim bir an için sıkıştı. Hayatım boyunca kaçındığım bir şeye karşı kalan bir tereddütten başka bir şey değil. *Aşk*. Boka sardığında acıdan başka bir şeye yol açmadığını düşündüğüm bir şey. Mutlak bir mutluluk da olduğunu anlayacak kadar uzun süre kalmadım.

Rhen aşağı inerken alfa yerleşkesinin girişine bakıyorum. Belki de aşık oluyorum. Muhtemelen bir süre önce başladı. En son Perşembe gecesi, Heather beni Intergalactic Smashdown'da *iki kez* yendiğinde. Konsolda alfasını yenen bir omegayı kim sevmez ki?

Rhen füzyon panellerini rölantiye alır. "Beklememi ister misin?"

"Hayır, bir iki saat onunla kalacağım. Heather'ın bu gece bir Dünya dergisi için makale düzenlemesi gerekiyor, bu yüzden ona biraz zaman ayırdım."

"Hey, şey... Elli karmaşık bir dünya yemeği yapmaktan bahsediyordu, biz de düşündük ki, neden Heather'la sen de bize katılmıyorsunuz?"

Drone'dan iniyorum ve kapıya yaslanmak için dönüyorum. "Ne zaman?"

"Yavrunuzu ne kadar erken dışarı çıkarmak istediğinize bağlı. Ay sonuna ne dersin? Kulağa güvenli geliyor mu?"

"Evet, hadi . Beni götürdüğün için teşekkürler."

Kapıyı kapattıktan sonra, içinde alfa yerleşkesine gidiyorum, etrafında dar bir yeşil alan şeridi olan beş katlı bir bina. Yıllar mavi dış cepheyi benekli bir şeye dönüştürdü ve dışarıdaki çarpık, paslı oyun yapısı dava diye bağırıyor.

Giriş kodunu girip içeri giriyorum ve üçüncü kata çıkmak eski merdiveni kullanmaya karar veriyorum. Taril gibi şehirlerde bunun gibi yerleşkeler yaygındır, omega merkezleriyle aramıza biraz mesafe koymak için bir arada kümelenmiş olarak inşa edilirler. Dinamiklerimizi kontrol altında tutmamıza yardımcı oluyor.

Bir de yasal çiftler ve bağlı eşler için aralarında paylaşılan topluluklar var. Bunlar güzel. Dinamikleri onları huysuz ve çekilmez hale getirdiğinde iki ya da üç yavruyu yerleştirmek için yeterli alana sahip. Heather bunları severdi... ben de öyle.

Kodu girmeden önce babamın çalışma odasının kapısını nezaketen tıklatıyorum. "Hey, içeri geliyorum!"

Kapıyı açtığım anda, çürümüş yemeklerin, kirli bulaşıkların, nemli yatakların, yıkanmamış vücut parçalarının kokusu beni çarpıyor. Bu kokusu benim

Çocukluğum, midem bulanıyor ama en çok da sinirleniyorum.

"Ne yaptın şimdi sen?" İçeri girip kapıyı arkamdan çarparak kapattım, lanet perdeleri nasıl kapattığını neredeyse göremiyordum, burası sabahın birinde pis kokulu bir sokak gibi görünüyordu. "Bir şey söyle ki seni bu karmaşanın içinde bulabileyim. Cesetlerin nasıl koktuğunu bilirim ve bu yakın olsa da, burası henüz tam olarak o noktada değil."

"Ben buradayım."

Bu inilti, dikenlerim kalkana kadar omurgamda bir ürperti yaratıyor. Ölmediği sürece hiçbir alfanın sesi bu kadar savunmasız çıkmamalı. Hayatımın otuz iki yılı boyunca sesi hep böyle çıktı ama hâlâ hayatta. Sayılır.

"İki hafta," diye homurdanıyorum kirli kıyafetlerin, açık yemek paketlerinin ve neden yerde ufalanmış kâğıtların arasında dolaşırken. "İki hafta gelmeyeceğim ve bu mu olacak?" Mutfağın önünden geçerken ışık düğmelerinden birini çeviriyorum. "Bunu temizlemek saatlerimi alacak. Taram, bana yardım et..."

Sonunda onu bulduğumda midem bulanıyor, gri-yeşil pullardan oluşan bir yığın, annemin tertemiz yuvasının yanında yere sinmiş. Sanki lanet olası bir tapınakmış ve içi hardal rengi tüylü halıyla döşenmiş çok da eski olmayan bir mobilyaymış gibi sakladığı tek şey bu. Ama etrafında?

Kanım kaynıyor.

"İki hafta oldu ve burayı çöplüğe çevirdin." Her yerde yarısı yenmiş yemek paketleri vardı! Yerde, kanepede, alçak masanın üzerine dökülmüş. "Biliyor musun, belki de yemek yemiyorsundur diye endişelenmiştim. Her bir paketi açacak kadar enerji toplamana !"

Göğsüne bir şey sıkıştırırken, gömleğini ters giymiş ve düğmelerini olabildiğince yamuk iliklemişken o sinir bozucu inlemelerden biri daha duyuluyor. "Özür dilerim."

"Üzgün olmak bu boku temizlemiyor. Hiç temizlemedi." *Ben temizledim.* On iki yaşından beri, aile üyeleri bıkip bizi kendi halimize bıraktığında. "Yemin ederim, bugün olduğum yere nasıl geldiğimi anlamıyorum. Bir çukurda yatan lanet bir uyuşturucu bağımlısı olmalıydım."

"Çünkü sen güçlüsün," diyor donuk turuncu gözlerini bana dikerek. "Bunu annenden almışsın."

İğrenç yemek kutularını alıp şimdilik alçak masanın üzerinde birleştiriyorum. "Açıkçası. *Senden* alabileceğim bir şey değil." Sessizliği göğsümü yakıyor ve kollarım ağırlaşıyor. "Öyle demek istemedim. Sadece... Bugünlerde pek uyuyamıyorum. Gergin olduğum için özür dilerim."

"Olmak için her hakka sahipsin." Öyle mi?

Eski fotoğraflardan gördüğüm kadarıyla, babam eskiden güçlü, koyu yeşil pulları olan ve yüzünde her zaman bir gülümseme olan biriydi. Bunun bir gölgesi olmayı seçmedi. Şu anki halinin suçlusu o değil.

O lanet olası matebond.

Göğsüm sıkışıyor, aklım Heather'a ve o doğum yaparken bir anlığına çekip gitmek istediğime gidiyor - bunu yapabileceğimden değil. Yine de, o düşünce oradaydı. Bunu yapmadım çünkü onu terk etmek istemedim. Sevdiğim ya da sevmem gereken hemen herkesin beni terk ettiği düşünülürse bu garipti.

Heather da öyle.

Her an başına bir şey gelebilir. Bunun işe yaramadığına karar verebilir. Belki Kalir'le ilgili bir konuda anlaşılamayız. Ben onun biyolojik babası değilim. Heather'la eş bağım da yok, yani onu benden alabilir. Onu benden almakla tehdit ederek beni eş bağına bile zorlayabilir.

Bir safra fışkırmasını yutkunarak geçiştiriyorum ve büyük bir çöp torbası almak için arkamı dönüyorum. Bu çok saçma. Heather acıma duygusuyla drama yapan bir kadın değil ve bana matebond kelimesinden hiç bahsetmedi bile. Ben de ona asla teklif etmeyeceğim ve eminim bunu anlayışla karşılayacaktır. Bu çok riskli, gereksiz olduğundan bahsetmiyorum bile. Bağlılık olmadan da mutlu ve bağlı olabiliriz.

Boş kutuları alıp burayı çürüyen yiyeceklerden temizliyorum. "Bugün ne yaptın?"

"İşe gittim."

"Tamam." Ve sonra eve geldi. "Eve geldi."

Yedim. "Ve sonra?"

"Yedik."

"Hmm..." Tanrım, lütfen sonumun onun gibi olmasına izin verme. "Bu heyecandan önce, sonra ya da arada bir yerde duş var mıydı?" Çenesini sıkıldığında, banyoya doğru işaret ediyorum. "Yürü, yoksa seni sürüklerim."

En azından telaşlanmadan kalkıyor, bir kez olsun ne sızlanıyor ne de inliyor. Göğsünde tuttuğu her neyse, yuvaya yerleştiriyor ve göğsümün etrafına başka bir sıkışma gönderiyor.

Annemin tüyleri.

Hayır, asla bağlanmayacağım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 14

OceanofPDF.com

HEATHER

Elimi küvetin suyuna daldırıp bileğimin iç kısmına değene kadar sıcaklığını hissediyorum. Lavanta, limon ve bir damla ayçiçek yağının izleri buhara ve gülümseyerek derin derin içime çekiyorum. Evet, bu Mükemmel.

Hâlâ rahat pembe eşofmanımı giymiş olarak Kalir'in çocuk odasına geri dönüyorum. "Hazır. Az önce kakasını yaptığını düşünürsek, güvenli olduğunu söyleyebilirim-"

Göğsümde harika bir çarpıntı hissederken pencerenin yanındaki salıncaktan birkaç adım ötede duruyorum. Davin oturuyor, sandalyede sızmış, çenesi neredeyse omzuna dayanmış, iki kolu Kalir'e sıkıca sarılmış. Tanrım, bu alfa hiç bu kadar seksi görünmemiştir.

İç çekerek yanlarına gidip çömeliyorum ve bu iç açıcı sahneyi birkaç saniye daha izlememe izin veriyorum. Davin'in her yavaş nefes alışında Kalir'in başını nasıl kaldırdığını. Uyanık bakışları Davin'in gömleğindeki beyaz iz üzerinde nasıl da sallanıyor. Terazileri ne kadar da garip bir şekilde birbirine benziyor. İş, babasını kontrol etme ve bizimle ilgilenme arasında Davin'in her fırsatta uyuklamasına şaşmamalı. Hiç ilişkisi olmamış birine göre, bu 'bakalım ne olabiliriz' olayına kendini inanılmaz derecede adanmış.

Garip bir şekilde, işe yarıyor.

Çünkü biz bir aileyiz.

Gerçek bir 'baba işe gider, anne evde bebekle kalır' ailesi. Yorgun ve bitkin bir aile, evet ve hala yeni doğmuş bir bebekle yaşamayı öğreniyor. Ama hafta sonları tembellik ettiğimizde, evde kaldığımızda ve oyun oynadığımızda çok fazla eğlence ve kahkaha var. Birlikte yemek yaptığımızda. Kalir'i bebek arabasıyla parka götürdüğümüzde.

"Yine de o banyoya ihtiyacın var tatlım," diye fısıldıyorum ve dikkatlice Kalir'e uzanıyorum. "Ve ne var biliyor musun? Bence şu anda ne kadar mızımız olsan da annenle küçük bir banyo yapmaya bayılacaksın. Pulların mı, hmm? Biraz kaşınmaya mı başladılar? Bakalım lavanta... Eğer... Şey, bu ilginç..."

Davin ona öyle sıkı tutunuyor ki kaldıramıyorum. Aslında, ben çektikçe daha sıkı sarıldığına yemin edebilirim, mışıl mışıl uyuyor olmasına rağmen. Ama sadece elimi Davin'in bileğine dolayana kadar. Bu benim ilk hatam. İkincisi? Kaldırmak.

Alfa erkek arkadaşım gözlerini açarken iğrenç bir tıslama çıkarıyor, göz bebekleri ovalden ince yarıklara dönüşürken sivri uçları yukarı fırlıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Kusura bakmayın ama oğlumu almaya çalışıyorum," diyorum sırtarak, birkaç kez gözlerini kırıştırıp odanın öbür ucuna bakarak kafasının nasıl karıştığını izliyorum. "Banyo hazır, ama geri döndüğümde seni mışıl mışıl uyurken buldum."

"Bu imkansız." Surat asması kısa sürdü ve kısa süre sonra sırtmaya başladı. "Az önce sana tısladım mı?"

Sonunda Kalir'i geri alıp göğsüme bastırmadan ve ayağa kalkmadan önce bu benden bir kakhaha koparıyor. "Öyle yaptın. Belki de biz yüzmeye giderken sen de biraz kestirmelisin."

"Benim daha iyi bir fikrim var." Ayağa kalkıyor ve saçlarıma bir öpücük kondururken ikimizi de kollarının arasına alıyor. "Seninle gelmeme ne dersin? Rhen bütün hafta araba kullanacak, bu da bana uyumak için bolca fırsat veriyor."

"Elbette."

Arkamı dönüp çocuk odasından çıkıyorum ve Davin arkamdan gelirken banyoya doğru ilerliyorum. Buradaki küvet Dünya'dakinden yaklaşık dört kat daha büyük olduğu için oda hâlâ mis kokulu buharla dolu. Ayrıca ısıtmalı olduğu için içinde ne kadar kalırsam kalayım suyu hoş bir sıcaklıkta tutuyor.

"Bana bir saniye ver." Davin kıyafetlerini çıkarıyor, esniyor ve geriniyor, vücudundaki o nefis kasların kaymasına izin veriyor, sonra da bilekliğini çıkarıp lavabonun yanına koyuyor. "Pekâlâ, soyun ve küvete gir. Ben girmeden önce onu sana ulaştıracağım."

Kalir'i el yordamıyla battaniyesinden çıkarıyorum, gözlerim minik dikenlerinin dibindeki pürüzlü bir pul parçasına takılıyor. "Şifacının bize verdiği pul yıkayıcısını kullanalım mı? Karnı ağrıdığında çok fazla zehir damlattığından beri yine çok kurudular."

Pul pul olmuş deriye bir kez baktı ve Davin kreşe geri döndü. "Ben ."

"Teşekkür ederim." Küveti doldurmadan önce altını değiştirdiğinden beri giydiği tek şey olan Kalir' bezinin cırt cırtını açıyorum ama bez hâlâ on dakika önceki kadar kuru. "Üzerime işeyeceksin, değil mi? Ama tahmin edin ne oldu? Bu yaşta neredeyse şirin bir şey, bu yüzden avantajını kullan-"

Dikkatim çevremde yanıp sönen ışığa kayıyor. Bu Davin'in bilgisayarının ekranı ama midemi bulandıran bu değil. Hayır, simgenin şekli, iki çizgi ile kesilmiş yuvarlak bir harf, neredeyse... gibi... RSA uygulaması mı?

Bir sonraki yutkunmam kum gibi akıp gidiyor ama dönüp temiz bezi arkamızdaki büfenin üzerine bırakıyorum. Hayır, bu RSA uygulaması olamaz; Davin profilini devre dışı bırakmış. En azından ben öyle olduğunu varsayıyorum.

Omzumun üzerinden tekrar telsize bakıyorum ve sakın olmasına rağmen Kalir'i sallamaya başlamam neredeyse içgüdüsel bir tepki. O şey hâlâ yanıyor. Yoksa yine mi?

Karnımdaki o boşluk acıya dönüşüyor, neredeyse açlık sancıları gibi. Ya içimdeki his doğruysa ve profilini devre dışı bırakmadıysa? Hiç kontrol etmedim ki. Onun da aynısını yapacağını düşünerek devre dışı bıraktım. Ama ya yapmadıysa?

"Hangisi olduğundan emin değildim." Davin banyoya geri dönüyor, elinde iki küçük şişe tutuyor. "Bu mu? Yoksa mor etiketli olan mı?"

"Mor," diyorum ve bir kez daha sırtımı onun komodinine dönüyorum. "Diğeri yıkama değil, losyon."

"Tamam." Birini küvetin kenarına, diğerini de Kalir'i almadan önce lavabonun yanına koyuyor. "Gel... baba? Böyle söylüyorsun, değil mi?"

Başımı sallayarak Kalir'i bir kez daha kendisine nasıl bastırıldığını izliyorum. Onun ne kadar sevgi dolu olduğunu, bu baba ve eş rolünü benimsemek için ne kadar çabaladığını görmek karnımdaki sancıları hafifletiyor. Eminim profilini devre dışı bırakmıştır. Evet... öyle yaptı.

Çabucak soyunuyorum, üzerimdekileri yere yığıyorum, sonra da iç çekerek küvete giriyorum. Doğum yaptığımdan beri ilk kez banyo yapıyorum, artık kadınlık organlarımın ikinci bir kalp atışı olmadan sıcaklığı kaldırabileceğini hissediyorum.

"Mmm, bu güzel bir his." Su göğsümün hemen üstüne gelene kadar dalıyorum ve kenara yaslanıp rahatlıyorum. "Bakalım kabul edecek mi?"

Davin ona ulaştığında Kalir'i alıp koluma alıyorum. Önce tıknaz yeşil ayaklarından birini suyun içinde gezdiriyorum. Sakin kaldığında, diğerini de yavaşça suya batırmadan önce aynısını yapıyorum, ılık suyun karnı suya batana kadar pullarının üzerinde gezinmesine izin veriyorum.

Davin yanımıza tırmanıyor ve otururken aşırı hevesli *menoaları* biraz sıçırıyor. "Hoşuna gitti."

"Ben olsam o kadar ileri gitmezdim." Küçük güneş ışığının kaşlarını çatarak bana baktığı ve küçük eli suyun yüzeyinde gezindiğinde biraz irkildiği halde değil. "Ama o da bundan hoşlanmıyor değil. Bu senin küçük küvetinden çok farklı, değil mi? Büyük, sıcak ve tuhaf."

"Seni dinlemeyi seviyorum, biliyorsun. Onunla böyle konuştuğunda?" Davin Kalir'in başına bir avuç su döküyor ve güzel bebeğimin uzun bir esnemesine neden olunca kıkırdıyor. "Ona karşı farklı bir ses kullanıyorsun, çok nazik ve sevgi dolu."

"Muhtemelen annemle ilgili bir şeydir."

"Sen harika bir annesin Heather," diyor ve arkamıza geçip yarı ıslak saçlarımı omzumun üzerinden okşuyor, sonra da başımı göğsüne yaslamak için geri çekiyor. "Çok yorgunum ama yemin ederim her şeye değer."

Başımı göğüs kaslarının arasındaki o güzel çukura sokarak Kalir'i ve beni suyun derinliklerine indiriyorum ama onun tek yaptığı yine esnemek oluyor. "Sana defalarca söyledim, geceleri onu emzirirken uyanık olmak zorunda değilsin."

"Ama istiyorum." Suyun altında, parmakları kalçam boyunca ve bacaklarımın arasında kayıyor, burada küçük tomurcuğa gerçekten dokunmadan pençelerini klitorisimin üzerinde nazikçe okşuyor. "Orada kendini nasıl hissediyorsun?"

"Daha çok erken."

Homurdanıyor. "Bu yüzden sormadım."

"Bundan emin misin? Çünkü *menoaların* şu anda bana süper güzel bir bel masajı yapıyor."

"Ne yaptıklarını kontrol edemem, sadece nereye gitmelerine izin verip vermediğimi kontrol edebilirim." Ve yine de pençeleri, bacaklarımın birbirine nasıl bastırıldığıyla klitorisimin biraz saklandığı yerde koşmaya devam ediyor ve alt karnıma kötü bir karıncalanma gönderiyor. "Kalir çıktıktan sonra amının nasıl görüldüğü göz önüne alındığında -evet Heather, gördüm ve bakmak bile acı vericiydi- bir süre düğümlenme olmayacağını biliyorum. Ama sana dokunmak, bu farklı vücudunu keşfetmek hoşuma gidiyor."

Diğer eli Kalir'in üzerine sıçratmamaya dikkat ederek başımdan aşağı su dökmeye başladığında inliyorum ve ıslak saçlarımın ağırlığının beni ona doğru daha da çekmesine izin veriyorum. "Bu harika hissettiriyor."

"Nasıl yapacağımı söylersen saçını yıkayabilirim," diye teklif ediyor ve pençelerini kafa derimde gezdirmeden önce biraz daha su döküyor. "İster misin?"

Soluk sarı gözlerini, nazik gülümsemesini ve hatta yüz hatlarına sinmiş yorgunluğu görene kadar başımı arkaya yaslıyorum. En son ne zaman bu kadar el üstünde tutulduğumu, bakıldığımı ve korunduğumu hissettiğimden emin değilim ama bu, midemdeki boşluğu yok ediyor.

Hayır, profilini devre dışı bıraktığına eminim.

"Çok isterim," diyorum ve şampuanı gösteriyorum. "Ama sadece sonrasında *moririsini* yapabilirsem."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 15

OceanofPDF.com

DAVIN

S Yuvamızda sarmaş dolaş, pençelerimi Heather'ın kolumda dinlendiği kafa derisinin üzerinde gezdiriyorum ve Kalir'i nasıl emzirdiğini izliyorum. Külotunun yanı sıra çıplak, bu da küçük çocuğumuzun emzirme sırasında daha kolay erişmesini sağlıyor. gece beslenmeleri.

Bu seferki gibi, onu yuvasından çıkarıp yuvamızın ortasına koydu. Bedenlerimizin arasında kucaklanmış halde, duyulabilir, ritmik yudumlarla karnını doyuruyor. Bu, dikenlerimin tamamen düzleşmesini sağlamakta asla başarısız olmayan çok rahatlatıcı bir ses. Ne kadar yorgun olursam olayım, onları izleyebildiğim bu sessiz otuz dakika kaçırmak istemediğim bir şey.

Bir , bu yakınlığı istediğimi, hatta buna ihtiyaç duyduğumu hiç düşünmemiştim. Heather'ın burnumdaki tanıdık kokusu ve etrafındakilere olan sevgisi ve ilgisinin bana aşıladığı huşu. Yeni ve tuhaf, zaman zaman ödümü koparıyor, elbette, ama aynı zamanda bana daha önce hiç sahip olmadığım bir tatmin duygusu veriyor.

Heather başparmağıyla Kalir'in alnında pullarının kalkmaya başladığı bir noktayı işaret ediyor ve bana bakıyor. "Pulları dökülüyor mu?"

"Uh-huh. Onlar için fazla büyüyor." Bir köşesinden kalkmaya başlayan minik oval pullardan birini çekiştiriyorum ama henüz ayrılmaya hazır değil. Şu anda bir aylık. "Bu yaşta onu rahatsız eder mi emin değilim ama ben küçükken deli gibi kaşındığını hatırlıyorum. Muhtemelen üzerine biraz yağ sürmeliyiz."

"İyi fikir." Gözleri nihayet kapandığında, onu göğsünden uzaklaştırmaya çalışıyor ama nafile. Her zamanki gibi hemen yarı uyanık bir şekilde irkiliyor, sanki o kadar da tok değilmiş gibi dudaklarının arasından meme ucunu emiyor, çenesinden aşağı süt akıyor. Heather bana gülümsüyor. "Biraz mırıldanır mısın lütfen?"

Sırıtişım mırıltımın tonunu çok az değiştiriyor ama işe yarıyor. Kalir'in gözlerini açık tutmak için ne kadar çabaladığı önemli değil, sanki bir tür göz kırpmaya yarışması yapıyormuşuz gibi bana bakıyor. Önce o göz kırpmıyor. Ve ikinci kez. Üçüncüsünde gözleri kapanıyor ama yenilgisi burnunu kıvrımadan gerçekleşmiyor.

"Teşekkür ," diye Heather, kolumdan kalkıp onu yuvanın ortasındaki ek parçaya geri koymadan önce.

Avucumu belinde gezdiriyorum, dışarıdan süzülen bir parça ışığın dış hatlarını nasıl kırdığını seviyorum, sonra karnının yan tarafını okşuyorum. Heather benim gözümde her zaman güzeldi - hamile vücudu beni hiç rahatsız etmedi. Aslında, bazen onu özlediğimi söyleyebilirim. O kadar özlüyorum ki, tekrar kızgınlık dönemine girmesinin ne kadar süreceğini merak ediyorum, gerçi bu da güzel.

Omega'mın belirgin bir beli ve on iki kiloluk alfaları itmek için yuvarlak kalçaları var. Belki de emzirdiğı içindir, ama Kalir hamilelik kilolarını hemen emiyor gibi görünüyor. Karnı dümdüz, ancak derisi hala biraz buruşuk görünüyor ve Kalir doğmadan hemen önce aniden ortaya çıkan açık ten rengi brindle işaretlerini bozuyor. Sanırım yaşla veya hormonal değişikliklerle gelişen bir tür Terran cilt deseni. Egzotik görünüyor ve hoşuma gitti.

Ayağa kalkıyorum, üzerimde sadece eşofman altı var, çıplak omzunu, boynunun yanını, kulağının arkasındaki ince deriyi öpüyorum. Lanet olsun, o kadar çekici kokuyor ki, sanki bir ateşin eşiğindeymiş gibi. Doğanın beni kandırması - hamilelik kitaplarından birinde okumuştum - onu çok fena becermek ve bir başkası yapmadan önce karnına bir yavru koymak istememe neden oluyor.

İnlediğinde uzanıp göğsünü avuçluyorum, emzirmekten hâlâ hafif nemli olan meme ucunun etrafında bir parmağımı dikkatle gezdiriyorum. "Uyumaya devam etmeliyiz."

"Yapmalıyız," diye inliyor ve başı geriye kayarken vücudu benimkine karşı harika bir şekilde gevşiyor. "Üç saat kadar sonra vardıyan için kalkman gerekecek."

Hiç şüphe yok ki *menilerimin* pantolonumun içinde nasıl gerildiğini hissedebiliyor, parmağımı karnında gezdirirken kalçasına uzanıyor. Pençelerimi dantelle kaplı amının üzerinde gezdiriyorum ve o da hemen pelvisini kaydırarak dokunuşuma doğru yuvarlanıyor ama tereddütlü ve dikkatli bir şekilde.

Onun tepkisindeki bir şey beni acı verici bir şekilde sertleştiriyor. Kalir doğduğundan beri ona dokunmadım, ama şimdi ona dokunmak istiyorum ve kokusu

tam olarak cesaretimi kırıyor. Dokunuşumun altında külotunu ıslatan o kaygan fişkırmaya da.

Buna hazır mı? Denemeli miyiz? Beklemeli miyiz?

"Şifacı dört hafta dedi," diye fısıldıyorum kulağına, nefes nefese kalana kadar iki parmağımla klitorisini izliyorum.

"Buna sadece birkaç gün kaldı." Arkama uzanıyor ve pantolonumun kumaşından sikimi kavırıyor, tıslamamı sağlıyor, çok iyi hissettiriyor. "Deneyebiliriz."

"Denemek ister misin, bebeğim?" Elinin içine doğru ittim, tepemden döl damlıyordu. "Deneyebiliriz, ama seni iyi ve hazır hale getirmeden olmaz. Hoşuna gitti mi? Küçük klitorisine böyle oynadığımda?"

Nefes alış veriş düzeni, sanki tahrik olmuş mu yoksa korkmuş mu karar veremiyor. Belki ikisi de. "Mmm... evet..."

"Sana karşı çok dikkatli olacağım." Klitorisinin etrafında bir daire daha, bu sefer daha fazla basınçla. Boynunun yan tarafına doğru alçak sesle homurdanıyorum, onu horozum için güzel ve kaygan hale getiriyorum. "Senin hızında gideceğiz, tamam mı? Güzel ve kolay. Baskı yok, acele yok."

"Kahretsin, bu çok iyi hissettiriyor," diye inliyor ve ay ışığının eskisinden daha dolgun ve ağır olan göğüslerine vurmasına izin vererek sırtını dikleştiriyor. "Devam et."

Kendimi durduramadan boynuna şakacı bir çimdik attım. "et... ne?"

Çaresizlik ve şehvet dolu baş döndürücü bir sesle haykırıyor, dişlerimin onu biraz sıkıştırdığı parlak noktayı görebildiğim kadar başını eğiyor. "Lütfen, alfa."

Tenindeki o iki koyu lekeye bakarken vücuduma bir ürperti yayılıyor ve pullarımı kaldırıyor. Dişlerimin geride bıraktığı çöküntüler. Onları hiçbir omega'ya yaklaştırmadım. Bu onu ikinci kez ısırışım. Bu beni korkutmalı, ama klitorisini çalıştırırken döl damlatmakla çok meşgulüm.

Havadaki ilk acılık belirtisinde, mırıltımın sırtına doğru gürlemesine izin verdim, parmaklarımı yavaşlatırken basıncı ve hareketi sabit tuttum. "Şşş... benim için gel, omega."

Çıkardığı boğuk sesler karşısında kaslarım geriliyor, sanki göğsünde çok büyük bir şey birikiyormuş gibi ve sikimden bir tohum fişkırtıyor. Dudaklarımdan yüksek sesli bir inilti kaçıyor, ama bunun omega'mdan gelen gırtlaktan gelen inilti ya da kollarımda titredikçe daha yüksek sesle nasıl döndüğü konusunda hiçbir şeyi yok.

Avucumu ağzına bastırıyorum, ilkel çığlığını bastırırken klitorisini çalıştırmaya devam ediyorum, boynunun neredeyse ısırdığım tarafını yalıyorum. "İşte bu, omega. Elime doğru çığlık at. Hepsini dışarı çıkar, bebeğim."

Kahretsin, aşağı inerken kollarımda sertçe titriyor, bu yüzden onu bana sıkıca tutarak bizi yuvaya geri indiriyorum. "İyi misin?"

Yüzünden bir damla gözyaşı süzülüyor ama sırtıyor, başını sallıyor. "Evet. Sadece çok yoğundu."

"Eminim komşular da aynı fikirdedir. Neredeyse çocuğu uyandıracaktım." Külotunu indiriyorum, sonra da pantolonumu. "Ama henüz işimiz bitmedi, değil mi?"

Ellerini alfa sivri uçlarımda gezdiriyor, kocaman gözleriyle bana bakarken o kadar güzel görünüyor ki. "Henüz yapabileceğimden emin değilim..."

İlk kez kendimi bacaklarının arasına bırakıyorum, vücutlarımızın daha önce hiç olmadığı kadar birbirine değmesine ve bağlanmasına izin veriyorum. "Sakin ol. Sadece bu gece deniyoruz. Ben dinamiklerini kontrol edemeyen bir ergen alfa değilim, Heather. Eğer biraz daha beklememiz gerekirse, bekleriz."

"Ama beklemek istemiyorum."

"Evet, kokusunu alabiliyorum." Çok ıslak ve hangisinin onu daha çok titrettiğinden emin değilim... korkusu mu yoksa şehveti mi? Bu karışım garip bir şekilde tahrik edici. "Sikimi istiyorsun, omega, değil mi?"

Kalçaları cevap olarak kalkıyor, bana sürtünüyor. "."

Henüz ona girmiyorum, ama *menoalarımın* deliğinin etrafında kıpırdamasına, geri çekilmeden önce içeri dalmasına izin veriyorum. Bunu bir süre yapıyorum, Heather'ı en çok sevdiği şekilde öpüyorum, yavaş ama yoğun. Öpücükler arasında onu sakinleştirmek için mırıldanıyorum.

Tacımı girişine doğru ittiğimde daha da yüksek sesle mırıldanıyorum ve altımda sertleşiyor. "Şşş... beni çok iyi alacaksın, omega, değil mi?"

Havada hafif bir acılık var, ama amcığı o kadar muhtaç ki, tepemin etrafında kayıyor, beni istiyor, benim için yalvarıyor. "Evet, alfa."

"İşte benim iyi küçük omega'm," diye mırıldanıyorum, hızlı titreşimlerle ona küçük kesirlerle giriyorum. "O amcığı ne kadar çok istediğimi tahmin bile edemezsin."

"Bekle."

Omega'm tıslayıp altımda gerildiği anda duruyorum. Yapması zor bir şey, tutacak iradem olmadığı için değil, ama

Çünkü kalçalarını kaldırıp duran, acıdan korkan ama zevkin peşinden koşan o.

"Ne kadar yavaş gittiğimi hisset, bebeğim." Mırıltılarının sesini bir parmak genişliğinde daha derine itiyorum. "Sadece bu kadar derine giriyorum, tamam mı?"

"Tamam."

Tacım daha girmedi bile ama sanki boşalmaya hazırmışım gibi zonkluyor. Onu çok iyi doldurun, bu omega, altımda bir bakire gibi titriyor, ama o muhtaç, dinamik güdümlü şey gibi kendini benim horozumla besliyor.

"Sadece bu kadar derine." Bir yavaş itme daha ve tacım sonunda içeride. "Kahretsin, sıırıslıklamsın, Heather. Bunu istiyorsun. Beni daha derinde istiyorsun."

"Dur." Başını sallıyor ve nefesini tutuyor, bana onu daha çok istememe neden olan bir korku gösteriyor. "Durmak zorundayız. Ben... Henüz yapabileceğimi sanmıyorum."

"Durmamızı ister misin bebeğim?" Alnını, şakağını, burnunun ucunu öpüyorum, sadece kendimi hareket etmekten, bana karşı sallanmaya devam etmesine, uzunluğumdan daha fazla beslenmesine katılmaktan alıkoymak için. "Bir süre böyle kalmama ne dersin? Hareket etmeyeceğim."

Altımda kıvranıp öğütürken tereddütle başını sallaması çok hoş, becerilmek için o kadar çaresiz ki. "Bu iyi hissettiriyor."

"Sikimin üzerinde kendini iyi hisset, omega." Omzuna bir öpücük konduruyorum, ama dişlerimin bir şekilde tenine girmesi, ondan bir inilti koparıyor ve telaşlanmadan bir inç daha derine batmamı sağlıyor. "İhtiyacın olan bu mu, omega, hmm? Beni almanı sağlayan ne? Seni ısıracağım düşüncesi mi?"

Kahretsin, bir bacağına bana dolamasıyla beni öldürüyor, beni daha derine çekerken inliyor. "Evet, beni tahrik ediyor."

Sikimden fişkırان dölle, onun küçük tatlı amından çıkıp kıkına akıyor. Tanrım, bu beni bu kadar rahatsız . Tıpkı daha derine itmeme ve onun tıslamasıyla dişlerimi omzuna geçirmemem gerektiği gibi. Kahretsin, onu ısıramam. Onu ısıramam!

Çenelerimin arasında sıkışıp kalınca bacaklarını daha da açarak gevşiyor ve tüm direnci kırılıyor. Ciddi, yavaş ve sabit bir şekilde itmeye başlıyorum ve bu bile neredeyse boşalmama neden oluyor. Tanrılar benden önce birçok alfa olduğunu biliyor, ama ona bu şekilde sahip olan ilk kişi benim, acıdan nefes nefese kalıyor çünkü zevkin farkına varıyor.

"Kahretsin, omega, beni ne kadar iyi aldığını hissediyor musun?" Boynu boyunca uzanan sıkı tendona karşı mırıldanıyorum. "Düğümümü alacak mısın

Bu gece iyi bir kız gibi mi? Mühürlemeden önce seni güzelce doldurmama izin ver, olur mu?"

Nefes nefese kalıyor, nefesini tutuyor ama sonunda başka bir iniltiyle bırakıyor. "Bilmiyorum eğer ben-mmm!"

Kahretsin, omzuna tekrar vurduğumda içimde akan zevk daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. İlkel ve vahşi, zorlayıcı ve içgüdüsel. Tek bir yırtık. Bir sıyrık ve kendimi ömür boyu bu omega'ya bağlayacağım ama... kahretsin!

Tamamen amına gömülene kadar kalçalarımı onunkilerle uyumlu bir şekilde hareket ettiriyorum. Dişlerim köklerinden ağrıyor ve taşaklarım onu döllerimle doldurma dürtüsüyle kalkıyor. Taram, bana yardım et, onu o kadar çok düğümlemek istiyorum ki, dişlerimi etine geçirdiğimde her türlü kaçış şansını mahvedeceğim.

Hayır! Onu ısırمام!

Onu ısırمام *istemiyorum!*

"Aman Tanrım..." Heather, *menoalarımın* uçları girişine çekildiğinde, iç içe geçmek, düğümlemek ve şişmek için içeri girdiğinde inliyor. "Davin!"

"Sakin ol, omega," diye mırıldanıyorum, dişlerimi omzundan uzaklaştırmak için bana bir neden verdiği için rahatlamış ve düğümümün gerilme talebine karşı mırıldanıyorum. "Beni güzel ve iyi alacak mısın Heather? Düğümümü alacak mısın, tıpkı amının istediği gibi, hmm?"

"Evet," diye inliyor, amcığı etrafımda sıkılaşıırken, tepeme öyle bir karıncalanma gönderiyor ki, görüşüm bulanıklaşıyor. "Siktir... siktir... Geliyorum."

"Ben de." Acı verici bir yoğunlukla, yuvaya doğru inlememe neden oluyor, dişlerimi yastığa geçirirken zihnim buğulanıyor. "Siktir... ah! Tanrım! Fu-"

Avucunu ağzıma bastırıyor, yarı inliyor, yarı gülüyor, yüzü bir gülümsemeyle harika bir şekilde aydınlanıyor. "Şşşt!"

Düşük kıkırdamam garip aralıklarla geliyor, orgazmımın artçı sarsıntıları vücudumda küçük sarsıntı hareketleri gönderdiğinde kesiliyor. Birkaç dakika sonra kayboluyorlar ve Heather'ı tutuyorum, sırt üstü dönerken onu göğsüme yakın tutuyorum.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum, yuvaya bakmadan önce saçının gevşek bir tutamını kulağının arkasına tutturuyorum, ama yavru bayılmış. "Yavrumuz aramızdayken bunu yapmak biraz alışma süreci gerektirecek."

Göğsümde yılan gibi izler bırakırken gülümsemesi kayboluyor. "Yavrumuz mu?"

Telsizim bileğimde yanıyor.

Başka bir RSA isteği.

"Haklısın. Yavrum," diyorum sırtarak ve isteği geri çeviriyorum. "O alfanın senden hiçbir beklentisi yok."

Heather iletişimasyon cihazıma bakıyor ve sanki bana güvenmemek için bir nedeni varmış gibi havayı bir parça acılık kaplıyor. Ben... ne alıyorum? Şu anda dört saat falan mı uyuyorum? Elbette, isteklerin hiçbirini kabul etmeyeceğimi biliyor olmalı. Kahretsin, tek bir tanesini bile açmadım. Profilimi devre dışı bırakmayı unutup duruyorum.

Belki de biliyordur, çünkü başını göğsüme doğru eğiyor. "Gözlerim onda."

"Harika bir hediye." Başının arkasını kavıyorum ve yüzünü boynumun kıvrımında dinlenmesi için aşağı çekiyorum. "Uyu Heather. İşten sonra babamı kontrol etmem gerekiyor, o yüzden eve geç geleceğim."

Taram, babam.

Her geçen yıl daha da kötüleşiyor ve bu düşünce bakışlarımı Heather'ın omzuna, tenindeki o koyu ısırık izlerine çekiyor. Midem sıkışıyor. Neredeyse kan çekecektim. Kızıştığında dikkatli olmam gerekecek. Sonum onun gibi olamaz.

Heather düğümümün üzerinde kayarak rahatlamaya çalışıyor. "İki gün önce oradaydın."

"İnan bana, doğruca buraya gelmeyi tercih ederim." Babamı ziyaret etmek moralimi bozmaktan ve beni gerginleştirmekten asla geri kalmıyor, ki şu anda her şeyin üstüne bir de buna ihtiyacım yok. Ama şu anda daha fazla bakıma ihtiyacı olduğunu görmezden gelemem. "Kahretsin... Alarm çaldığında çok yorgun olacağım. Yeni doğan yavrular çok yorucu oluyor."

"Bilmez miyim." Kıkırdıyor, haklı olarak, çünkü vardiyalarım boyunca ara vermeden ona bakıyor ve onun uykusu sırasında makaleleri düzenliyor. "Bağlanmış alfalar, eğer omega'ları yavru lamışsa sekiz haftalık yarım vardiya alırlar."

Vücudumdaki her bir kas aynı anda geriliyor ve sanki içgüdülerim beni bir şey hakkında uyarıyormuş gibi sivri uçlarım hafifçe kalkıyor. "Neden bu konuyu açıyorsun? Bağlanmış alfalar mı?"

Belki de az önce onu tersledim çünkü başını kaldırıp kaşlarını çatarak bana baktı. "Rhen birkaç gün önce seni bıraktığında bundan bahsetmişti."

Bir an bunun beni asla hazır olamayacağım bir şeye doğru ittiği an olup düşündüm, ama bu mümkündür

Rhen ona bundan bahsetmişti. Belki de sadece geçici bir düşünceydi. Önemli değil. Bir zararı yok.

"Buraya gel. Sana havladığım için özür dilerim. Sadece yorgunum." Başını tutup onu göğsüme yaslıyorum, kaslarımdaki gerginliğe karşı derin nefes alıyorum ama gerginlik geçmiyor. "Biraz daha uyu, omega."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 16

OceanofPDF.com

HEATHER

"L "Bak, *moririlerin* ne kadar uzuyor," diyor Yada, bir kolunda Kalir'le mutfağının etrafında volta atarken ve ona bir şişe pompalanmış süt verirken. "Kim büyük bir alfa, hmm? ! Kalir büyük bir alfa!" Sonra bana doğru bir ölçek sırtını kaldırıyor ve sesi ciddi bir şeye geri dönüyor. "Cidden, Heather, gittikçe ağırlaşıyor."

"Bunu kollarıma söyle." Yada'nın boş tabağını bulaşık makinesine koydum. Davin akşam yemeğine gelmediği için -ve patates kızartmaları asla iyi ısınmadığı için- çöpe gitmeden önce görevlime verdim. "Sonunda omuzlarım çökmeden önce şu bebek taşıyıcılarından birine yatırım yaptım. Gerçekten tüy dökmeye başladığından beri sürekli taşınmak istiyor. Ayrıca alt çenesinde genç bir dişin ucu çıkıntı yapıyor, bu da muhtemelen onu ekstra huysuz yapıyor."

"Onu tekrar yapan hangi RSA'ydı? Büyük bir alfa olmalı."

"Evet... büyük bir alfa." Yada'nın getirdiği bakire mimozayı alıp bir yudum alıyorum. "Hiç ilgi duymadığı büyük alfa bebekler yapıyor, ki bu benim için tamamen sorun değil - yaklaşık üç hafta önce bize destek ödemeyi bırakması o kadar da değil."

"Neden?"

"Görünüşe göre Davin'in buralarda olduğunu duymuş, bu yüzden krediye gerçekten ihtiyacım olmadığını düşünmüş."

"Bunu yapabilir mi? Yasal olarak?"

"Başka bir alfayla bir bağ paylaşmadığım sürece hayır, bu yüzden gibi başka şeyler yapmak yerine bir düzine form doldurmak, bir düzine arama yapmak ve bir düzine açıklama yapmak zorunda kaldım." Beni yanmakla baş başa bırakarak

gözler, beyin sisi ve geçmeyen bir baş ağrısı. "Çocuğunuz uyurken uyuyun diyen her kimse, belli ki faturaları ödemek için üstlenmek zorunda kaldığım tüm o düzenlemeleri bitirmek için zor teslim tarihleri yoktu. Mahkeme bu işi çözene ve ona ödeme yaptırana ya da haciz koyana kadar olmaz."

"Ne göt herif ama." Şişe boşaldığında, Yada onu lavaboya yerleştiriyor. Kalir'i tıpkı ona gösterdiğim gibi biraz daha yukarı kaldırıyor ve başını betanın omzundan sarkan tükürük bezinin üzerine koyuyor. "Davin'in yardım etmediğini mi söylüyorsun? Maddi olarak? Yani... burada yaşıyor, değil mi? Her gün ya *Kinash* Rhen'in onu bıraktığını görüyorum ya da kendi dronuyla geliyor."

Nasila'nın pembe benekli gün batımının harika manzarasını sunan mutfak penceresini açıyorum. "Yiyecekleri ya da dışarı çıktığımızda parasını ödüyor ama bu sadece bir damla. Aynı zamanda bu konuyu ona açmak da istemiyorum çünkü hâlâ alfa yerleşkesinde bir sığınağı var, yani zaten kira ödüyor."

"Neden, eğer artık orada kalmayacaksa?"

Bir avucumu karnıma bastırıyorum, yan tarafıma donuk bir ağrı saplanıyor. "Çünkü henüz hazır değil."

"Senin kesilmiş vulvanı gördü, bir hafta boyunca sana hemoroid kremi verdi ve Kalir'i yavrusu olarak tamamen kabul etti. Hazır olmadığı şey tam olarak nedir?"

Dişlerim bir an için birbirine çarpıyor. "Kendini tamamen adamak için." "Neye? Seninle bağırsak hareketlerini tartışmaya mı?"

Bana. "Durum biraz karışık, tamam mı? Davin iyi bir çocukluk geçirmedi ve oldukça fazla yük taşıyor. Sanırım gerçek bir ilişki yaşamak onun için yeni bir şey. Bizimkinde de yeni doğmuş bir bebek var, yani şu anda ikimiz de biraz sinirliyiz. Bir de babasıyla ilgili sorunlar var, bu da oraya her gittiğinde onu kötü bir ruh haline sokuyor. Çocukluk sorunlarını aşmak için zamana ihtiyacı var."

"Ne kadar zaman daha? Otuz iki yaşında. Orta yaş krizinden sekiz yıl uzakta." Ben bir şey söylemeyince yüksek sesle iç geçirdi. "Dinamik güdümlü omegaların sorunu nedir biliyor musun? Yardımcı sendromuna sahip olma eğilimindedirler."

"Kulağa uydurma bir kelime gibi geliyor, yuva bozan gibi." "Yuva bozan nedir?"

"Görünüşe göre öylesin, ama bana bunun ne anlama geldiğini sorma çünkü aslında bilmiyorum." Duvara doğru yöneldim ve elektrik düğmesini çevirerek

egzoz sistemi, çalışma odama bir hava akımı gönderiyor. "Yardımcı sendromu nedir?"

"Omegalar bazen diğer insanların sorunlarını kabul etmek, anlamak ya da daha kötüsü düzeltmek kendilerine aitmiş gibi davranırlar. O kadar empati kuruyorsunuz ki, o kişi adına bahaneler üretmeye veya sorunu küçümsemeye başlıyorsunuz. Çocuğuyla ilgilenmemesi sorun değil. Geçmişe takılıp kalmış olması sorun değil. Sorun değil... Burası neden bu kadar soğuk?"

"Üzgünüm, egzozdan." Yuvanın kenarından yün battaniyeyi alıp Kalir'in üzerine örtüyorum. "Davin'in sivri uçları senin kokunu bile alırsa bütün gece düzleşmez."

"Alfalar..." Yakalayamadığım ama pek de hoş olmadığına emin olduğum bir şeyler mırıldanıyor. "Omega'sının etrafında olmamdan bu kadar endişeleniyorsa, sana bir ısırık izi koymasına ne dersin? Bu onun doğal saldırganlığını yatıştırır ve kokunu benim için neredeyse algılanamaz hale getirir."

İçgüdüsel olarak parmaklarım omzuma gidiyor, o gece tenimi dişlerinin arasına sıkıştırdıktan sonra birkaç gün boyunca hafif morluklar taşıdığım yeri ovuyor. Eş bağından söz ettiğim için beni terslediği gece - aynı gece başka bir RSA talebiyle telefonu aydınlandı...

İşte bu. Tanıdık sembol bunu acı verici bir şekilde belli ediyordu. Ama com'umdaki uygulamayı açtığımda ve onun aktif profilini bulduğumda? Bu yüzüme inen bir tokattı.

Bir sonraki nefes alışımında kaburgalarım ağrıyor, telsizimdeki saate bakarken nefesim sığlaşıyor. Davin'in vardiyası iki saat önce bitmişti, peki o hangi cehennemde? Ve neden RSA uygulamasında profilini aktif tutuyor?

"Oh, oh..." Yada'nın uyarısının hemen ardından tiz bir çığlık geliyor ve beynimin derinliklerine işliyor. "Onu fazla mı besledim? Az önce en az yarısını tükürdü."

Bir an için burnumun kenarını sıkıyorum, sonra gülümsemeye zorluyorum ve oğlumu bezle birlikte alıp ağzındaki sütlü tükürüğü siliyorum. "Olur böyle şeyler. Bunun için endişelenme."

Yada burun deliklerini genişletir. "Sen... sen iyi misin?"

Karnımın alt kısmına bir zonklama daha vuruyor. İyi miyim? Yorgunum. Bitkin. Ayrıca, kendimi yeniden güçsüz hissetmeme neden olan bir sürü başka şey var - bundan sonra olmam gerektiğini söylediğim gibi güçlü değil. Üzülme için ne sebepim var? Kolik dışında Kalir harika bir bebek. Peki ya Davin? Bana hiç beklemediğim türden bir destek sunuyor.

"Elbette, ama şimdi gitmen gerekiyor," diyorum, onu kapıya doğru yönlendirmeden önce bakışlarım dışarıdaki drone uğultusuna gidiyor. "Yarın kurabiye yapacağım. Ofisine getirmemi ister misin?"

"Lütfen!" Göz kırparak merkezin avlusuna açılan ve benim arkasından kapattığım kapıdan geçerek gözden kayboluyor.

"Ayy... karnın mı ağrıyor?" Kalir'i göğsüme sıkıca bastırıp başını omzuma yaslıyorum, bir elimle onu sallıyorum ve mis kokulu *moririslerinin* arasına bir öpücük konduruyorum. "Yoksa öğlen uykusunu atlamaya karar verdiğin için mi huysuzsun?"

Davin siyah üniformasıyla içeri girmeden önce dış kapımdaki giriş kodu paneli bip sesi çıkarıyor. "Birinin ağladığını mı duyuyorum?"

"Az önce sütünü tükürdü. Muhtemelen biberonla çok fazla hava yuttu."

"Öyle mi?" Davin alnıma bir öpücük konduruyor ve Kalir'i kolumdan kaldırırken yüzünde içime bir sıcaklık dalgası gönderen kocaman bir gülümseme beliriyor. "Öğleden sonra uykusunu aldı mı?" Başımı salladığımda Davin dilini şapırdatıyor ve küçük gıcıkla birlikte yuvamızın etrafında dolaşıyor. "Omega'mıza yine zor anlar yaşattı, değil mi? Muhtemelen uyku saatinde ağlamıştır, ta ki o seni kucağına alana kadar, o kadar iyi kalpli ki ben olsam ağlamana izin verirdim."

"Bunu yapamam. Ağladığında kalbim kırılıyor," diyorum ve tükürük bezini yakındaki kirli çamaşır sepetine atıyorum. Gömleğimin her yerinde düzinelerce kuru, pul pul beyaz lekeler varken pek bir şey fark etmiyor. "Tanrım, ekşi süt gibi kokuyorum."

"Ve beta gibi kokuyor." Davin'in bu sözleri burnunu kıvrması ve suçlayıcı bir yan bakışla birlikte geliyor ve hemen ardından ellerini Kalir'in üzerinde kötü kokuyu algıladığı her yere sürüyor. "Yada'nın sizin etrafınızda olmasından hoşlanmıyorum çocuklar."

Omzuma bir ısırık atsa bile bu onu zerre kadar rahatsız etmez. Bu düşünce beni ürkütüyor. Bir bağ istiyor muyum? Evet, eninde sonunda, ama sadece beş hafta önce sözleşmem olan alfadan bir bağ alamadım diye şımarık bir velet gibi surat asmak aşırı dramatik.

Yine de bu bir gerçeği değiştirmiyor. "Söylediğin gibi yemeğe gelseydin, huzur içinde yemek yiyebilmek için Yada'dan onu birkaç dakika tutmasını istememe gerek kalmazdı."

"Sen neden bahsediyorsun?" Kalir'i sallamaya devam ediyor, yuvamızın etrafında volta atıyor. "Sana vardiyamdan sonra babamı görmeye gideceğimi söylemiştim."

"Hayır, yapmadın."

"Evet, söyledim. Ben işe gitmeden önce, sen onun şişelerini yıkarken."

Kahretsin, belki de haklıdır. Son üç gündür kendimi iyi hissetmiyorum, bu yüzden büyük ihtimalle ya dinlemedim ya da unuttum. Bana söylememiş olsa bile, ne var ? Tabii ki babasına bakmak zorunda.

Ama neden bu kadar sık?

Kaburgalarım bir kez daha ciğerlerimi sıkıştırıyor ama aldırmiyorum. Çünkü babası son zamanlarda kendini iyi hissetmiyormuş; bana öyle söyledi. Sözleşmemiz sırasında oraya gittiğinden daha sık gitmesinin nedeni bu. Diğer zamanlarda ya işteydi ya da bizimle birlikteydi. Buna tepki göstermem için bir neden yok-

Mavi bir ışık dikkatimi çekiyor.

Ve bağırsaklarımın
düşümlenmesine neden oluyor.

Çünkü RSA uygulamasının mide bulandırıcı simgesi onun bilgisayarında bu şekilde yanıyor... Ne? Günde üç kez mi? Beş mi? Ve bu sadece ben etraftayken oluyor! Her gün, hatta bazen gecenin bir yarısı kaç tane omega ondan kendilerini becermesini istiyor hiç bilmiyorum.

Profili neden hala aktif?

"Sorun ne?" diye soruyor, görünüşe göre Kalir'i kendisine doğru tutarken bileğini bana doğru çevirdiği aktif simgenin farkında değil.

Karnımın alt kısmındaki o donuk ağrı alevleniyor ve mutfak etrafımda dönerken beni adanın yanındaki tabureye tırmandırıyor. "Yok bir şey. Sadece yorgunum."

Her nasılsa beni tersleyen alçak sesle alay ediyor ve Kalir'i mutfağa götürüp tezgahlara göz gezdiriyor. "Yemeğim nerede?"

"Yada yedi."

"Affedersiniz?" diye homurdanıyor.

Başımı dik ve sabit tutuyorum, ses tonunu takdir etmiyorum. "Seni beklediğimi söylemiştim. Sen gelmeyince, yemek yiyebilmem için Kalir'i birkaç dakika tutması karşılığında Yada'ya teklif ettim. Eğer aradığımda telsizini açsaydın, onun yerine sana bir sandviç hazırlardım."

"Daha önce bir brifing için telsizimi sessize almak zorunda kaldım. Bunun bir önemi yok çünkü eğer dinleseydin yemeğimi başka bir erkeğe vermek yerine bunu bilirdin." Sanki yemeğini betaya vermek şimdiye kadar duymadığım sekizinci ölümcül günahmış gibi gözlerini kısıyor, oysa ben sadece iki elimi de kullanarak üç dakika yemek yemek istiyordum. "Sana babamda olacağımı söylemiştim."

Bu adamın cesareti, sanki profili hala aktif olan benmişim gibi kıskanç davranıyor. "Bu hafta üçüncü kez..."

Alfa sivri uçları, Kalir'in başını çenesinin altında duracak şekilde kaydırarak kadar yükseliyor. "Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor?"

İçime kapanıyorum, çünkü... Evet, tam olarak ne söylemeye çalışıyorum? "Dediğim gibi, çok yorgunum."

"Tahmin et ne oldu Heather, ben de öyleyim ve üstelik açım," diye hırlıyor. "Haftalardır üç dört saatlik uykuyla idare ediyorum. Şimdi eve geliyorum ve sen... ne yapıyorsun? O betaya yemeğimi ver, sonra da sanki kendimi tamamen buraya adamamışım gibi bana babam hakkında iğneleyici bir at?"

"Öyle misin?" Göğsümde yapışkan bir sıcaklık alevlenirken soruyorum. "Tamamen kararlı mısın?"

"Bunu şu anda ciddi ciddi sormuyorsun."

"RSA profiliniz neden hala aktif?"

Çenesinde bir kas sıçradı ve omuz silkmeden önce birkaç acı dolu saniye boyunca bana baktı... omuz silkti mi? "Devre dışı bırakmayı unuttum."

"Günde kaç kez unutuyorsun? Beş kez mi? On kez mi? Birlikte olduğumuzda bu kadar sık yandığını görüyorum, belki de daha gerçekçi bir sayı her gün otuz hatırlatmadır?" Zihnim bu sayıyla dönüyor, midem bulanıyor ve sinirleniyorum. "Oğlum, bana omegaların senin mırıltını sevdiğini söylemiştin ama sanırım ne kadar sevdiğini tam olarak kavrayamadım!"

"Hadi ama Heather," diye sanki saçmalıyormuşum gibi dişlerini sıkarak bastırıyor. Sanki bundan rahatsız olmaya hakkım yokmuş gibi. Hatta incinmeye. "Gerçekten ne zaman başka bir omega görmem gerekiyor? Zamanım olsa bile ilgilenmiyorum. Hepsini geri çevirdiğimi çok iyi biliyorsun."

Muhtemelen biliyordur çünkü söyledikleri doğru. Davin ya isterdir ya da babasının yerleşkesindedir. Ve olmadığı zamanlarda da bizimle birlikte. Ama bana günde otuz kez hâlâ aktif olduğunu hatırlatan bir şeyi devre dışı bırakmayı unuttuğunu söyleyemez mi? Peki neden?

"Bu, yalnız bir alfa olarak geçirdiğin zamanlardan kalan ve bırakmak istemediğin bir kalıntı mı?" Ben soruyorum. "Sana güven veriyor mu?"

Alçak bir hırıltı. "Bunu ." "Yoksa seçeneklerini açık mı tutuyorsun?"

Dişlerinin uyarı niteliğindeki parıltısı.

"Heather..." "Bu bir çeşit yedek plan mı?"

"On dört saattir ayaktayım. On dört saat, ama bunu büyük bir mesele haline getirmek , değil mi? Onu devre dışı bırakmamı mı istiyorsun, Omega? Tamam!" Elleriyle

Ben Kalir, pek de nazik olmayan bu geçiş karşısında hemen bir uyarı çığlığı atıyor ve telsizine dokunuyor. "İşte. Devre dışı bırakıldı. şimdi mutlu musun?"

"Hayır." Endişelendim ve kafam karıştı çünkü belli ki bunda hâlâ yanlış bir şey görmüyor. "Bu konuyu açmama gerek yoktu Davin. Benim gördüğümü sen de gördün ama yine de devam ettin ve ben buna bir anlam veremiyorum. şu anda tek yapabildiğim, belki de düşündüğün kadar kararlı değilsindir diye düşünmek."

"Doğru... kararlı değilim." Kollarını havaya kaldırıyor ve sivri uçları da onlarla birlikte yükseliyor. "Burada asıl mesele uygulama değil, değil mi? Bu başka bir şeyle ilgili. Bu eş bağıyla ilgili."

Kaşlarımı atarak Kalir'i daha hızlı sallıyorum ama telaşlanmaya devam ediyor. "Ne?" "Bak... İkinizle de ilgilenmek için kıcıımı yırtıyorum, ama Kalir'in

beni bir bağın içine itiyorsun."

"Seni içine it-" Neden bahsediyor bu? "Senden hiç kefalet istemedim."

"Yani birkaç gece önce bu konuyu açmadın mı?"

"Bir şeyden bahsetmek, bir şey istemekle aynı şey değildir ve kesinlikle birini zorlamakla aynı şey değildir," diyorum, sesim titreyerek. "Ben kimseyi hiçbir şeye zorlamadım! Kalir'in biyolojik babası bu işten çekip gideceğini söylediğinde, drama yapmadım ya da kalması için yollar aramadım. Ona kapının hangi tarafta olduğunu gösterdim."

"Bana yapacağın bu mu, hmm?" Davin'in normalde yumuşak olan gözlerine keskin bir ifade gelir ve nefes alış verişi düzensizleşir. "Pes etmediğimde bana kapıyı mı göstereceksin? Üzerimde baskı kurmak için yavrumu mu kullanacaksın?"

İyi ki bir taburede oturuyorum çünkü tüm gücüm kaslarımı terk ediyor. Kendine bunu mu söylüyor? Onu ittiğimi mi? Onu zorladığımı mı? Neden? Dışarı çıktığında kendini daha iyi hissetmek için mi?

"şu anda kafanızdaki anlatıyı desteklemek için bunu arpıtmanızdan hoşlanmıyorum." Ama bunca yıldır yaptığı şey tam da buydu, değil mi? Yani... Davin'in sorunları olduğunu biliyorum ama bunu bilerek ya da bilmeyerek nasıl sabote ettiğini görmek bambaşka bir endişe kaynağı. "Senden hiçbir şey talep etmedim, hele bir bağ hiç."

Arkasını dönüp kapıya doğru yürüyor. "Güzел, çünkü asla alamayacaksın." Boğazım daralıyor. "Nereye gidiyorsun?"

"Kendime yiyecek sıcak bir şeyler almak için," diye hırlıyor. "Ben... Ben geri geleceğim."

Kapının çarparak kapanma sesi kulağımda uzun saniyeler boyunca yankılanıyor. Geri geleceğini söyledi. Peki neden dönmemeyi tercih edeceği hissinden kurtulamıyorum?

OceanofPDF.com

BÖLÜM 17

OceanofPDF.com

DAVIN

"W Atch out!"

Rhen'in bağırmaları üzerine frene basıyorum, önümüzdeki drone'dan birkaç santimle kaçıyorum ve güç beni fırlatıyor. öne doğru, emniyet kemerinin pullarımı kesmesine izin vererek. "Onu gördüm."

"Ne yaptın lan sen?" diye homurdanıyor Rhen ve kendini tekrar yolcu koltuğuna atıyor. "Yavrum doğduğunda hayatta olmak istiyorum, biliyorsun. Bugün kafan nerede?"

"Üzgünüm." İç çekerek gaza basıyorum ve başka bir hover şeridine geçiyorum. "Heather ve ben dün gece kavga ettik."

Rhen'in dudakları bir an için bir çizgi halinde sıkıştı. "Ne kadar kötüydü?"

"Oldukça kötü." Bunu değerlendirmek için çok fazla ilişki deneyimim olduğundan değil, ama eve döndüğümde gözlerinin kızarmış ve şişmiş olması bir göstergedi. "Dürüst olmak gerekirse, bu ilişkinin daha uzun süre devam edeceğinden emin değilim."

"Çok mu uzun? Davin, sanki ileri okula gidene kadar bekleyecekmişsin gibi konuşuyorsun. Altı lanet hafta oldu."

Göğsüm bütün gün olduğu gibi ağrıyor ve bana hiç rahat vermiyor. Altı hafta onun için bir şey değil ama benim için çok fazla ve asıl sorun da bu. Ne yaptığımı bilmiyorum. Başından beri, bu şeyi kanatlandırıyordum ve göstermeye başladı.

Boğazımdaki yumruyu yutkularak geçiştiriyorum, drone'u yavaşlatıyorum, böylece yanımdaki binaları şüpheli faaliyetler için gözlemliyormuş gibi yapabiliyorum. "Ben... RSA profilimi hiç devre dışı bırakmadım."

"Taram, şu aptala yol göster," diye mırıldanıyor Rhen, başını sallarken yüzünün avucuna gömülmesine izin veriyor. "Dur tahmin edeyim. Öğrendi mi?"

Bu muhtemelen mantıklı bir sonuç olurdu, ancak... Ondan saklama zahmetine bile girmedim ve bu durumu daha iyi mi yoksa çok daha kötü mü yapar bilmiyorum - ama muhtemelen ikincisi.

"Oh, Davin..." İç çekişinin uzunluğu sadece bana daha önce söylediklerini doğruluyor... Heather'ın ihtiyacı olan şey ben değilim; herhangi bir omega'nın ihtiyacı olan şey ben değilim - iyi bir sevişmenin ötesinde değil. "Tanrılar aşkına, neden profilini devre dışı bırakmadın?"

Bağırsaklarım düğümlendi.

Evet, bunu ben de bilmiyorum. Hiç mantıklı değil çünkü birkaç gün boyunca bir yabancıyı sıcaktan becermek eğlenceliydi - ya da en azından yıllarca kendime söylediğim şey buydu - Heather ve benim sahip olduğumuz şeyin neşesiyle kıyaslanamaz. Ve yine de.

O lanet uygulama her yandığında, profilimi devre dışı bırakmam gerektiğini düşündüm. Her seferinde. Tek. Zaman. Ama sonunda yapmadım.

Neden ben ?

"Sıçıp batırdım." Çünkü The Alpha and the Youngling uygulamamı kapatmamı açıkça belirtmedi ve bu kitap buraya kadar gelebilmemin tek nedeni. "En kötüsü neydi biliyor musun? Dün gece anlaştığımız gibi bezimi değiştirmek için beni uyandırmadı. Onun yerine Kalir'in altını değiştirdi, sonra da onu emzirdi. Muhtemelen ona ne kadar yorgun olduğumu söyleyip havladığım içindir. Her şey boyunca uyudum. Tam yedi saat uyudum ama bu yüzden kendimi daha kötü hissediyorum."

"O zaman ona tam olarak bunu söyle. Ona çiçek götür ya da yemek pişirmek zorunda kalmasın diye eve yemek getir ya da... tatlı bir şeyler yap. Oh, ve yalvar. Terran omegaları buna bayılır. En az üç gün, sonra onu soldurmaya başlayabilirsin."

"Bu bunu kurtarmaz." Gerçekten değil. Tüm bunlar kaçınılmaz olanı birkaç hafta, belki de aylarca sürüncemede bırakacak. Eğer gerçekten şanslıysam, bir ya da iki yıl. "Heather bir evlilik bağı istiyor."

Rhen dişlerinin arasından gürültülü bir nefes çekiyor, bu konudaki bakış açımın ne olduğunu çok iyi biliyor. "Bunu o mu söyledi?"

"Tam olarak değil..."

Geriye dönüp baktığımda, Heather'ın dün gece haklı olduğunu itiraf etmek zorundayım. Benden hiçbir zaman bir eş bağı istemedi ve kesinlikle bunu benden talep etmedi. Muhtemelen bu yüzden bu kadar uzun , çünkü o kolay gidiyor, asla zorlayıcı değil, asla fazla bir şey beklemiyor ama çok şey veriyor.

Dişlerim kökleri ağrıyana kadar sıkılıyor. Harika. Bu, onun alfalar konusundaki standartlarını ve dolayısıyla kendimi yeniden sorgulamama neden oluyor.

İyi sevişmek ve yumuşak bir mırıltıya sahip olmak dışında, muhtemelen diğer her şeyde vasatımdır, en iyi ihtimalle.

"Ama gelecek ve onu suçlayamam." Aslında tam tersi, çünkü her şeye sahip olmasını istiyorum. Heather harika bir omega, harika bir anne ve genel olarak sevimli bir varlık. "Oldukça dinamik bir yapıya sahip, bu yüzden giderek daha fazla eş bağına ihtiyaç duyması çok doğal. Ve daha azını hak etmiyor."

"Dur tahmin edeyim." Rhen dilini şapırdatır. "Vermek istediğin şey bu değil."

Bir an tereddüt ettim. "Hayır."

"Henüz değil mi yoksa hiç mi?" Aramızdaki sessiz saniyeler akıp giderken bakışlarını üzerimde hissediyorum. "Belki de sadece zamana ihtiyacın vardır. Heather sana bunu vermek istemeyen bir omega gibi gelmiyor bana."

"Hayır, bana zaman tanıyacak ve bu da sorunun yarısı, Rhen. Ya benim kararsızlığım ne kadar katlanırsa katlansın, ben yine de ona bir bağ vermeyi reddedersem? Bu onun için adil mi? Ona istediği ve ihtiyaç duyduğu her şeyi verebilecek bir alfaya yatırabileceği zamanını boşa harcamam? Kalir'e daha fazla baskı yapmam, onu büyütmem, sadece o küçük alfanın bir noktada omega annesinin huzursuz olduğunu anlaması için mi? Mutsuz mu?"

Rhen'in dudaklarını kıstırma şekli yeterince cevap veriyor ve bedenimi ağırlaştırıyor. "Dinamiklerimizi onlarca yıldır kontrol ediyoruz ve burası artık bağ kurmak istemeyen omegalarla dolu. Terralılar istiyor. Bu benim için bir lütuf, bu yüzden bunu neden bir lanet olarak gördüğünüzü anlıyormuş gibi davranmayacağım."

Karanlık bir sokağa dönüyorum ama muhtemelen kayıtsız olan iki alfadan başka bir şey yok, bazı hover kasalarının arkasında birbirlerini indirmiyorlarmış gibi davranıyorlar. "Nedenini biliyorsun."

"Babanın başına gelenler trajikti," diyor, "ama kötüyü göze almazsan iyyinin tadını asla çıkaramazsın."

Bu sözler, bizi trafiğin yoğun olduğu şeritlerden birine yönlendirene kadar aklımdan çıkmıyor ve Heather'ın bir zamanlar söylediği benzer bir şeyi hatırlatıyor. Ya sorun benim kararsız olmam değilse?

Ne de olsa Heather'a bağlıyım, yani sorun bu değil. Zonklayan dişlerimin beni onu ısırmaya teşvik etme şekli, onu istediğimi açıkça ortaya koyuyor. Onun benim omega'm olmasını istiyorum, öyleyse neden ona sahip çıkmıyorum? Ya sorunum tek bir şeyden kaynaklanıyorsa... korkudan?

Gelen bir çağrı, kulağımın arkasındaki implant sinyal göndermeden önce bileğime bir titreşim gönderiyor. İmplantta bir kez dokunduğumda çağrıyı alıyorum.

"Alo?"

"*Kinash* Davin?" Yada'nın sesi içeri süzülür. "Heather üçüncü tıp merkezindeki acil şifacıya doğru yola çıktı. Az önce onu bir servis dronuyla aldılar."

Kanım donuyor ve tüm vücudumu bir ürperti kaplıyor. "Ne?!" "Toksik reaksiyon şüphesi. Korkarım ki tüm bulabildiğim bu. onu sedyeyle götürdüklerinde."

Bu ürperti ellerim kontrol direksiyonunda titreyene kadar iliklerime kadar işliyor. "Kalır nerede?"

"Omega ile."

"Beni aradığınız için teşekkür ederim." Bir dokunuşla çağrıyı kapatıyorum, sonra sirenlerimi açıyorum. "Tıp merkezi üç. En hızlı rota nedir?"

"Interspecies hereditary material rejection, ya da kısaca IHMR." Yanımdaki şifacı bileğinin üzerindeki bir hologramı işaret ediyor ama benim gözlerim odadaki küçük yuvasında dinlenen Heather'a takılı koridorun yanında duruyorum. "Vücudu rahminde kalan kalıtsal materyale saldırdı ve bu da toksik reaksiyon semptomlarına neden oldu, ancak bunlar genellikle fark edilmedi ve doğum sonrası genel yorgunluğa atfedildi. Yorgunluk, baş ağrısı, sinirlilik..."

Bir sürü şey daha sayıyor ama sesi kulaklarımda nabzımın durmak bilmeyen davul sesi arasında kaybolup gidiyor. Gözlerim yanıyor, beni kırpmaya zorluyor, Heather'ın etrafında dolaşan tüm o tüpleri dehşet verici bir odağa geri getiriyor. Tanrım, burnuna, koluna, parmaklarına bağlı olan tüm o şeyler...

"Uygun ilaçları verdik ve gerçekten de tek ihtiyacı olan buydu," diye açıklamaya devam ediyor ben bakarken. "Birkaç saat içinde sorun çözülmüş olacak. Korkutucu görünüyor ama sizi temin ederim, artık nadiren ölümcül oluyor."

Nadiren

ölümcül.

Nadiren.

Boğazım düğümleniyor, zar zor nefes alabiliyorum. Bu, omega'sını geri alan 999 alfadan birinin onu kaybettiği anlamına geliyor. Herhangi bir istatistikte küçük bir sayı. Hayatı sona eren bir alfa dışında çoğu hayat devam ediyor. Biliyorum, çünkü tüm çocukluğum boyunca bunu izledim, gün be gün, yıl be yıl.

Ve izlemeye devam ediyorum.

"Teşekkür ederim." Başımı biraz eğiyorum, çünkü buraya hırlayarak, yumruklarla tehdit ederek, yoluma çıkan her surata rozetimi iterek girdim. Egzozu açmak zorunda kaldılar ama yine de koridor testosteron kokuyor. "Sanırım birkaç gün dinlenmesi gerekecek?"

"Bir süredir kendini kötü hissettiğini göz önünde bulundurmalısınız. Bu büyük bir gelişme olacak, bu yüzden çoğu omega hemen geri döner. Bu , aslında artan aktivite görebilirsiniz. Temizlik, yuva kurma, yemek pişirme." Sonsuz saniyeler boyunca hiçbir şey söylemeyip sadece baktığımda, tereddütle elini odaya doğru sallıyor. Muhtemelen bunu ilk kez yapmıyor ve ben şimdi fark ediyorum. "Onlara gidebilirsin. Tahliye belgelerini hazırlamamız uzun sürmez."

Boğazımdan derin bir nefes çekiyorum ve bu ne büyük bir hata. Büzücülerin keskin kokusu ciğerlerimi içten içe yakıyor, midemi bulandırıyor ve başımı döndürüyor. Bundan nefret ediyorum. Bana annemin ölümünü hatırlatıyor.

Olmamalı ama. Böyle bir yerde doğdum ama nasıl koktuğunu hatırlamıyorum. Ya da belki hatırlıyorum. Keskin ve ısıricı, yine de bu yerdeki sefaletin ipuçlarını tamamen maskeleyemiyor. Hastalar ve ölmek üzere olanlar; 999'un dışında kalanlar.

Heather'ın odasının eşiğine kadar geliyorum ama geçemiyorum. Ayaklarım olduğum yerde kilitleniyor, terazilerim kılınıyor ve içimde bir yerde kocaman bir delik açılıyor, siyah ve aralık. Tüm o tüplerin, etrafta duran sessiz makinelerin, bembeyaz bir duvarın içine yerleştirilmiş buzlu pencerenin içine girmek istemiyorum. Kahretsin, burada olmak bile istemiyorum.

Ne kadar mücadele edersem edeyim dengem arka pençelerime kayıyor ve içimdeki o delik genişlemeye devam ediyor. Onu kaybedebilirdim. Semptomlarını birkaç gün daha görmezden gelseydik...? Bu reaksiyonu yuvasının dışında, gözetimsiz bir alanda gösterseydi...? Onu kaybedebilirdim.

999'dan biri ol. Babam ol.

Geride kal. Terk edilmiş.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 18

OceanofPDF.com

HEATHER

D Avin bana bakıyor.

Kapının pervazında bir yerde varlığını hissediyorum, zor nefes alışımı duyuyorum. Gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum. Sırtım kapıya dönük, yan tarafımdayım. Neden içeri gelmiyor? Uyuduğumu mu sanıyor?

Kalir yanımda süt komasında. Tüm bu hastane yolculuğu onu çok yormuştu ve onu uyandırmak istemediğim için omzumun üzerinden Davin'e bakmakla yetiniyorum. Tanrım, tamamen kül rengi olmuş, solup kuruması için güneşte bırakılmış yosun gibi.

Gözlerimiz kilitlendi.

Yine de kımıldamıyor.

Kapıda duruyor, donmuş. Bakışları benimkinden ayrılıyor, çılgınca kalp atış hızı monitöründen elimdeki seruma, üzerimde asılı duran sıvı torbasına atlıyor.

Karnıma önsezili bir damla çarpıyor. Muhtemelen tüm bunlar onun için eve biraz fazla yakın. İçeri girmek istemiyor, değil mi? Belki de topuklayıp gitmek istiyordur. Henüz sırtını görmememin tek nedeni birçok sorunu olması ama sorumsuz bir pislik olması bunlardan biri değil.

Ona gülümsemeyi teklif ediyorum. "Selam."

Kalın bir yudum boğazından aşağı süzülüyor, sonra ayağı yavaşça eşiği geçip benim küçük odama giriyor. "Hey. Nasıl hissediyorsun?"

"Çok daha iyi," diyorum ve küçük oval plastik yuvamın kenarına dokunuyorum, dolgu ve battaniyeler kolalanmış beyaz ve sert. "O şiddetli baş ağrısı nihayet geçti ve artık başım dönmüyor, bu da bir şeydir."

Yuvanın etrafında yürüyor. "Bana bunlardan hiç bahsetmedin."

"Her şeyin normal olduğunu düşündüm."

İç çekerek yuvamın kenarına oturuyor, pençelerini saçlarımda gezdiriyor, ancak eli Kalir'in başına yerleşiyor. "Ödümü kopardın Heather."

"Anlayabiliyorum." Dudakları kansız, tüm vücudu hafifçe titriyor ve nefes alış veriş düzensiz. "Çok yaygara kopardılar ama henüz o kadar kötü değildi. Peki ya bana verdikleri ilaç? Şu andan itibaren kahvaltımın yanında istiyorum, lütfen."

Elimi çok daha sıcak olan elinin içine alıp parmak uçlarımı sıkarken orantısız gülümsemesi donuk gözlerine asla ulaşmıyor. Gözleri elimin arkasındaki seruma takıldığı anda sırtışı da sıkması gibi dağılıyor. Ardından gelen sessizlik, midemin çukurundaki o batma hissini güçlendiren rahatsız edici türden bir sessizlik.

"Siktir... Heather." Çenesi sertleşti. "Bak, bir şeylerin ters gittiğini fark etmediğim için özür dilerim."

Parmaklarımı uzatıyorum, plastiğin üzerinde durdukları yerde pençelerinin etrafında oynamalarına izin veriyorum, ama hareket etmiyorlar, tepki vermiyorlar. "Bilemezdin."

"Ne kadar yorgun olduğumdan bahsetmek yerine sana daha fazla ilgi gösterseydim, evet, gösterebilirdim," diyor. "Bunun yerine, her şeyi berbat eden ben olmama rağmen sana havladım çünkü haklısın; profilimi haftalar önce devre dışı bırakmalıydım."

Kalbim biraz yükseliyor, karnımdaki ağırlık hafifliyor. Bir tartışmadan sonra bir şeyler üzerinde düşünmek karakter ister ve hatalarımızı kabul edip bunu duyurmak daha da fazlasını gerektirir.

"Sorun yok," diye onu temin ediyorum ve parmaklarını sıkıyorum, ama onlar da karşılık vermiyor. "Çiftler bazen tartışır, Davin. Bu büyük bir şey değil-"

"Bu senin için büyük bir olay olmalı, Heather." Derin bir nefes alıyor ve başını hafifçe sallıyor. "Bu konuda iyi değilim. Biriyle birlikte olmak. Çoğu zaman ne yaptığımı bile bilmiyorum."

"Bu sadece bir pürüzdü." Çözölmüş ve affetmeye fazlasıyla istekli olduğum bir şey için bu kadar öfkelenmeye gerek yok. "Bence harika gidiyorsun."

"Hayır, pek iyi değilim," diyor, elini çekip kucağında ulaşamayacağı bir yere koyarken kendini sakinleştirmeye kararlıymış gibi. "Ve ben

Sadece senin için doğru alfa olup olmadığımdan emin değilim. İstediğin, ihtiyaç duyduğun ve *hak ettiğin* şeyi sana verebilir miyim?"

Vücut ısısının kaybolmasıyla parmak uçları karıncalanıyor ve bu gidişat hiç hoşuma gitmiyor. Hem de hiç. Ne diyor bu?

Sersemlemiş gibi birkaç kez göz kırpyorum. "Bana... çıkmak istediğini mi söylüyorsun?"

"Ben öyle bir şey demedim." Üst dudağını dişlerinin arasına alıp işkence ederken bakışları Kalir'e kayıyor, gözleri acıyla kısılıyor. "Ben bir şifacıyla konuşmaya gidiyorum. Seni eve götürebilmek için şu tahliye belgelerinin nerede olduğuna bakacağım."

Yine de bir santim bile kıpırdamıyor, sanki bir kez daha donmuş gibi ve o ağırlık iki katına çıkıyor. Kendi kendine konuşma şekli mi? Geride bırakmaya hazır olduğum bir şey hakkında konuşması? İhtiyacım olanın o olmadığını söylemesi? Bizi eve götürmesi için bir şifacıyla konuşacağını söylemesi ama kıpırdamadan durması?

Dehşet midemi dolduruyor ve bir mil öteden geldiğini görmem gereken bir farkındalıkla dibe vurmasına neden oluyor. Hayır, gitmek istemiyor; onu göndermemi , değil mi? Onu bırakıp gitmemi mi istiyor?

Ona bakıyorum, vücudundaki gerginliği, nefes alışının hala sakinleşmediğini ve çenesinde kasların nasıl zıpladığını gözlemliyorum. Neden basitçe bizi terk edip gitmiyor? Ne de olsa, anladığım kadarıyla bunu daha önce diğer tüm omega'lara yaptı. Neden şimdi yapmıyor?

Bu onun yapacağı bir şey değil.

Ona ne kadar uzun süre bakarsam görüşüm o kadar bulanıklaşıyor ama her şey o kadar netleşiyor. *Annem ben doğduğumda beni terk etmiş.*

Onu terk etti.

Ya Davin'i yanlış değerlendirdiysem? Ya bu alfanın gerçekten kendini adamakla ilgili sorunları yoksa, aksine karşılığında aynı bağlılığı göremeyeceğinden korkuyorsa? Annesi öldüğü ve onu zihinsel olarak da terk eden bir babanın bakımına bıraktığı için mi? Ya daha önce tüm omegaları terk etmesinin nedeni onların kendisini terk etmesini önlemek istemesiyse?

Belki de derinlerde bir yerde, terk edilmeyi hak ettiğine bile inanıyordur? Ne de olsa doğduğundan beri insanlar ona bunu yapıyor, öyle değil mi? Belki de onu terk edersem bunu hak ettiğini düşünüyor ve bu yüzden beni bunu yapmaya itmeye çalışıyor?

Yanağını okşayabilmek için dirseğimin üzerine çıkıyorum. "Lütfen bunu yapma."

"Ne yapmak?"

Kendini sabote etmek. "Beni uzaklaştır."

Yanağından hafifçe çekiştirerek bana bakmasını sağlamaya çalışsam da odağı Kalir'de kalıyor. "Bir eş bağı ister misin Heather?"

"Evet." İnkâr etmenin bir anlamı yok, özellikle de benim dinamik olduğumu bildiği için. İnkâr etmem gereken bir şey de değil. "Bir noktada."

"Bir noktada," diye yineliyor. "Ya o nokta benimle hiç gelmezse, hmm? Çünkü sana söylüyorum, omega, gelmeyecek. Bir eş bağı istemiyorum. Asla."

Buna inandığından hiç şüphem yok. Belki iki ay önce ben de buna inanırdım. Ama şimdi, bu alfanın bekârlıktan özenli bir alfaya ve sevgi dolu bir baba figürüne izledikten sonra...?

Bence gelecekte bir noktada bunu isteyecektir. Belki biraz zaman, sabır ve anlayışla? Belki gerçekten iyi bir psikiyatristle bir yıl? Evet, isteyecektir. Ve bu bekârlık olayının gerçek olmadığına dair hiçbir şüphem yok. Çok uzun zamandır yalnız olan harika bir alfayı saklayan bir cepheden başka bir şey değil.

Sorun şu ki, bu konuyu açması muhtemelen beni ondan uzaklaştırmak başka bir girişimden başka bir şey değil. Ya da belki de bunu fazla düşünüyorum ve her şeyi yanlış anlıyorum. Ben bir psikolog değilim. Daha da önemlisi, ben *onun psikoloğu* değilim. Ben yeni doğmuş bebeği olan bir anneyim... yorgun, çok çalışan, ekşi süt kokusu peşimde dolaşan bir anneyim.

Kendine yardım etmek istemezse Davin'e yardım edemem. Bu nasıl görünür? Birkaç haftada bir, onu evden atmamı sağlamak için uyguladığı taktikleri alt etmenin yollarını mı bulmam gerekecek? Çünkü gerçekten kendi başına gitmeyeceğini hissediyorum, bunun için fazla iyi biri. Ve kendisi de söyledi; ayrılmak istemiyor.

Boğazım daralıyor, en arkada bir yumru oluşuyor. Gitmek istememekle kalmak istemek aynı şey değil. Ve bu onun vermesi gereken bir karar. Şu Dünya deyişi nasıldı? Bir şeyi özgür bırakana kadar ona sahip olamazsın ve o da sana geri döner.

"Senin için en iyisini istiyorum... ikiniz için de," diyor bir süre sonra. "Gerçekten istiyorum."

Elimi Kalir'in kundaktan kurtulmaya çalışan küçük kolunun üzerinde gezdirmek için indiriyorum ve duymak istediğini bildiğim şeyi söylemek için derin bir nefes alıyorum. "Belki de Kalir ve benim eve yalnız gitmemiz en iyisi olur. Böylece ben onların beni işlemiden geçirmesini beklerken sen de benim evimde ne var ne yok toplarsın."

"Anlıyorum." Başını eğiyor ve sanki ikimizi de bunun en iyisi olduğuna ikna etmek istercesine beş kez fazla kafa sallıyor. "Seni... seni eve götürmeyi tercih ederim." Başparmağını Kalir'in alnında gezdirirken sesi biraz kırılıyor. "İhtiyacın olan her şeye sahip olduğundan emin ol ki dinlenip iyileşebilesin. Yarın izin alabilirim, sadece yerleştiğinden emin olmak için."

Teklif etmesi bile kalbimi kırıyor ama bunu kabul etmek, temelli gittiğinde kalbimi tekrar kıracak, o yüzden bu işi şimdi halletsek iyi olur. "İyi olacağız." Boğazından sesli bir yutkunuş geçtiğinde, Kalir'in *moririsinde* elimini onunkine yerleşmesine izin veriyorum. "Hey... Onu istediğin zaman görebilirsin."

Davin'in gözleri nihayet benimkilerle buluşuyor, ama bu beni rahatlatmıyor çünkü daha önce onda hiç görmediğim bir şekilde parlıyorlar. "Onu seviyorum."

"Biliyorum," diyorum. "Ve o da ben de yaptığın şey için sonsuza dek minnettar olacağız. Karşılığında en azından onu görmene izin verebilirim. Eminim bir yolunu buluruz."

Başını sallıyor, birkaç dakika tereddüt ettikten sonra ayağa kalkıyor, eğiliyor ve alnıma uzun bir öpücük kondurduktan sonra fısıldıyor: "Senin için daha iyi olamadığım için üzgünüm."

"Sen en iyisiydin."

"Standartlar, omega." Kıkırdaması belli belirsiz ama yine de zoraki bir ses. Benimki de öyle. "Onları gerektiği konusunda anlaşmamış mıydık?" "Üzerinde çalışıyorum."

"Pekala, sanırım sadece..." Bir an daha tereddüt ettikten sonra dudaklarını Kalir'in alnına bastırarak bir öpücük konduruyor, arkasını dönüyor ve uzaklaşıyor. "Unutmayın, ikinizin de bir şeye ihtiyacı olursa..."

Bu biraz haksızlık. Birine aşık olduğunuzu fark etmenin, göğsümde küçük solukların ötesinde nefes almayı imkansız kılan bu ağrı değil, bu çırpınan, canlandırıcı his olması gerekiyordu.

Gitti. Artık sözleşme yok. Ahlaken bir zorunluluk yok. Yanında onu büyüleyen bir genç yok. Bize geri dönüp dönmeyeceğinden emin değilim, ama dönerse, bunun kalmak istediğini fark ettiği için olacağını biliyorum.

BÖLÜM 19

OceanofPDF.com

DAVIN

buraya gelmemeliydin.

Yalnız değil, Rhen'in gururla yeşil alan dediği yerde hasır bir kanepede oturuyor, ama gerçekte, çoğunlukla topraktan oluşan küçük bir kare. Yine de, o

Kulaktan kulağa sırtıyor, masayı önüme koyuyor, ot olmadığına yemin ettiği her yeşil zerreyi işaret ediyor.

Bir alfayı hiç bu kadar kıskanmamıştım.

"Güzelce onarmışsın," diyorum, tamamen yeni pencereler takmış olmasına rağmen çalışma odasının arkamdaki soluk mavi ve kılcal çatlak cephesine bakarak. "Yuvanız alt katta, mutfağın yanındaki odada, değil mi? Üst katta kaç oda var?"

"Üç tane." Bana soğutulmuş bir *tampek* şişesi uzatıyor, bardak buğulanarak parmaklarımı ıslatıyor ve kendini karşımdaki koltuğa atıyor. "şu anda boşlar elbette, ama onları doldurmak için her türlü niyetim var."

"Evet, eminim öyledir." Rhen'le ortak olduğumuzdan beri bir eş bulmaktan, ona bir sürü yavru vermekten ve bir aile kurmaktan başka bir şey konuşmazdı. Heather ve Kalir'e kadar hiç anlamadığım bir şeydi bu. "Senin adına mutluyum kardeşim. Gerçekten mutluyum."

Bakışlarım, bir eliyle aramızdaki masaya kapalı bir tabak koymak için paytak paytak yürüyen arkadaşı Elli'ye kayıyor. Diğer eliyle de Heather'ın eskiden yaptığı gibi karnının etrafında dönüyor. Kaburgalarımın arasına keskin bir bıçak saplanıyor ama göğsümde bir haftadır taşıdığım o donuk basınçla karşılaştırıldığında acı neredeyse hiç göze çarpmıyor.

Elli bana gülümsüyor ve kaçan sarı bir tutamı kulağının arkasına tutturuyor. Onunla ilk tanıştığımda saçları kısaydı ama şimdi uzatıyor. "I

Muhtemelen çok fazla yaptım. Dört kişi bekliyordum ama sekiz kişilik pişirdim. Tahmin et yarın öğle yemeğinde ne yiyeceğiz, Rhen? Ve ertesi gün..."

"Yemek artıklarını Davin'e atarız," diyor Rhen ve Elli'nin karnına uzanarak içinde büyüyen yavruyu nazıkçe okşuyor. "Ev yemeklerini seviyorsun, değil mi?"

"Seviyorum." Aslında onları biraz fazla sevmeyi öğrendim, çünkü bir haftada üç kilo verdim çünkü evdeki hazır yemekler artık midemi . "Bu kadar zahmete girdiğin için teşekkürler Elli."

"Sorun değil. Seni ağırlamayı sevdiğimizi biliyorsun." Masanın üzerine eğilerek büyük tabağın kapağını kaldırıyor ve benim küçük tabağıma kırmızı ve sarı katmanlardan oluşan bir dikdörtgen yerleştiriyor. "Lazanya. Benim için tam bir konfor yemeği, ama çarşafı Dünya'dan sipariş etmek zorunda kalmam Nasıla için biraz süslü oldu."

Aç değilim ama terbiyemi biliyorum, bu yüzden çatalımı alıp yemeye başlıyorum. Daha ilk ısırıkta hayal kırıklığına uğruyorum ve ağlamak istiyorum. Bir fincanda, içinde kuşbaşı et olan ya da olmayan bir şeyle birlikte ısıtılmış tahıllardan daha mı iyi? Elbette, ama bu lazanya şeyinin Heather'ın yemekleriyle kıyaslanamayacağını söylemekten nefret ediyorum. *Hem de hiç.*

Belki de Heather'ın yemek pişirirken o küçük beyaz soğanları en küçük parçalara ayırma şeklindedir. Ya da mutfak penceresinin önünde yetişen ve yemeklerin üzerine serpmek için genç yapraklar aldığı tüm yeşil şeyler. Ya da belki de bir şeyin nasıl pişirildiğiyle hiçbir ilgisi yoktur, ama her şey pişirmeyi *kimin* yaptığıyla ilgilidir...

"Çok lezzetli" diyorum ve kibarca çoğunu yiyorum.

Masa garip bir şekilde sessiz. En azından hepimiz bunun suçunu çiğnemeye atabiliriz, havanın bir düzine söylenmemiş soruyla gergin olduğu gerçeğine değil. Neden yalnız geldim? Heather nerede? Onu terk mi ettim? Benden kurtulacak kadar akıllı mıydı?

İşimiz bittiğinde Elli hemen kalkıp tabaklarımızı topluyor ve çalışma odasına gidiyor. "Her şey tabağa yapışmadan önce bunları yıkasam iyi olacak. Makarna fırçalamaktan daha kötü bir şey yok."

Tampek şişemin boynuna sırtıyorum, sonra doyurucu demlememden bir yudum alarak boğuluyorum. Yirmi farklı programı, zaman ertelemesi ve ıslatma seçeneği olan bir bulaşık makinesi var. Rhen bunu bir ay önce drone'umuzda duyurmuştu, omega'sına yeni bir tane aldığı için kendisiyle gurur duyuyordu.

Elli evin içine dönüp bulaşıkları yıkıyormuş gibi yaptıktan sonra kanepeye daha da yaslanıyorum. "Devam et, Rhen. Omega'n bana söylemeden önce sor

İçeride kalıp ışıklar sönmesin diye el krankını çevirmesi gerekiyormuş."

Rhen bir şişe daha *tampek* alır ve baldırını dizinin üzerine katlar. "Bir haftalık tatil. Ben bir hafta tatil yapıyorum ve sen her şeyin boka sarmasına izin mi veriyorsun? Bu ne zaman oldu?"

"Heather'ın acil şifacılar gittiği gün."

Hırıltısı, sivri uçlarını kaldıracak kadar yüksek. "Hastayken onu terk mi ettin?! Bu senin için bile alçakça."

Kaburgalarının arasına bir bıçak daha saplandı. ". Eşyalarını almamı ve o eve dönene kadar gitmiş olmamı istedi."

"Tanrım. Yalan söylemeyeceğim Davin, uzun zamandır bunun olmasını neşeyle bekliyordum. Ama şimdi burada olduğuna göre gülemiyorum bile." *Tampek*inden bir yudum alıyor ve bana doğru pullu bir sırtını kaldırıyor. "Bekle, acil şifacıdayken mi ayrıldı? Senden neden ayrıldı?"

"Ne demek neden?" Bu çok açık değil mi? "Çünkü omegalarla aram iyi değil. Omegalarla aram iyi değil. Artık bildiğine göre, bunu burada bırakmaya ne dersin?"

"Seni RSA profili yüzünden mi terk etti?"

Bu sadece bir hıçkırıktı.

"Hayır." "Neden o zaman?"

Tanrım, bu adam sorduğu sorularla başımı döndürüyor. "Durabilir misin?"

"Sikerim Davin, çünkü bunların hiçbirisi mantıklı değil." "Ben onun için iyi değilim, Rhen!" *Sen en iyisiydin.* "O istiyor

bir bağ var; ben yokum. Başarısız olmamız kaçınılmazdı, bu yüzden benimle vakit kaybetmek yerine ilişkiyi bitirecek kadar akıllıydı."

"Senin için zaman mı harcıyorum? Bana söylediğin omega sana zaman mı kazandıracak?" İçime çektiğim nefes, düşüncelerimin buğulanmaya başlamasına yetecek kadar uzun süre duruyor. "Evet." "Yani bana seni hemen o anda terk ettiğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

"Evet," mırıldandım.

"Acil şifacıda mı?"

Elimdeki şeyi masaya öyle bir çarpıyorum ki, boynundan çıkan köpük, bardaktan aşağı akmadan önce sivri uçlarının kaldırdığı kadar hızlı yükseliyor. "Rhen, sen benim ortağımın, en iyi arkadaşımın. Ve sana söylüyorum, şu anda bunu yapacak enerjim yok."

Bir an için dişlerini gıcırdatırsa da sonunda başını salladı ve şişesini dizine dayamak üzere indirdi. "Onu kaybettiğiniz için üzgünüm. O senin için iyiydi.

Sen, Davin. Aslında birbiriniz için iyi olduğunuzu düşünüyorum."

Topuk pençeme yaklaşan ince, kısa bir ot parçasına bakıyorum, içim duygu karmaşasıyla ağırlaşıyor. Kalir burayı severdi, bakacak bir sürü tuhaf şey ve onu taşıyacak, sallayacak, emirlerini yerine getirecek bir sürü insan.

Rhen boğazını temizler. "Acıyor mu? Çocuğu geride bırakmak mı?"

"İdare edilebilir." En azından gündüzleri meşgulken, ama geceleri onu çok özlüyorum. İkisini de özlüyorum. "Heather onu görmemi ve onunla vakit geçirmemi sağlıyor."

"Çok nazıksın."

"Heather naziktir." Sabırlı. Bağışlayıcı. Şefkatli. "Dün vardiyamdan sonra onu çalışma odasının karşısındaki parkta yürüyüşe çıkardım. Aldığı seslere çevirmeye çalıştığında küçük kafası deli gibi sallanıyordu. Belki kokulara da."

"İyi vakit geçirmişsiniz gibi görünüyor."

"Planımız buydu. Ona sahip olmayı seviyordum ama..." Göğsümdeki acının sadece bir kısmını hafıfletti, bir şeyi dayanılmaz derecede netleştirdi. "Heather'a karşı ne hissettiğime, bunun sadece Kalir'le ilgili olup olmadığına ya da onu gerçekten sevip sevmediğime dair herhangi bir şüphem kaldıysa, dün bunu giderdi. Onu seviyorum. Onu özlüyorum. Ve kendimden nefret ediyorum... Bilmiyorum, böyle olduğum için."

Kafası biraz karışık.

Rhen aylardır bu kadar vaaz veriyor, yani muhtemelen doğruluk vardır. Açıkçası, diğer alfaların uğruna öldürdüğü bir şeyi reddettiğimi düşünürsek, sorunlarım var. Hapse bile girebilirim.

Her şeyim vardı.

Omega. Youngling. Anlamı.

Artık yok.

Göğsümün etrafındaki o donuk basınç sıkılaşıyor, sadece sığ nefesler alabilene kadar lanet kalbimi sıkıştırıyor. Bu yer, aptal toprak karesi, eskimiş boyası, her yerden çıkan yabani otları ile durumu daha da kötüleştiriyor. İçinde barındırdığı sevgi. Yetiştirdiği aile.

"Kendin ve omega'n için güzel bir yer bulmuşsun Rhen." Ve eğer bu kadar sapkın olmasaydım, Heather ve ben böyle bir kanepede oturup onu izlerken Kalir'in oynaması için kendime ait bir toprak alanım olabilirdi. "Peki... tatilin boyunca ne yaptın?"

"Bilirsin işte, eski bir duvarı yıktık, birkaç tanesini boyadık. Buraya tohum ektiler, ama tahmin edilen yağmuru tam olarak alamadık, o da var." Şişesinden bir yudum alıyor. "Sen? Sen bugün ne yaptın?"

"Pek bir şey yok," diyorum iç çekerek. "Artık her şey normale döndü, biliyor musun? İşe gittim. Eve geldim. A-"

"Bir şeyler yedim." Şişe boynuna doğru bir kıkırdama ve ardından, "Baban gibi konuşuyorsun."

Kaburgalarımın bir bıçak darbesi daha, ama bu seferki beni tam ortadan ikiye ayırıyor. Taram, yardım et, babam gibi konuşuyorum ve bu fark ediş Rhen'in kısa bir süre önce bana söylediği bir şeyi aklıma getirdi. *Kötüyü göze almazsan iyyinin tadını asla çıkaramazsın.*

Heather ve Kalir'le geçirdiğim bu son on hafta mı? Onlar *iyiydi*, bana daha önce hiç deneyimlemediğim bir amaç, sevgi ve aidiyet duygusu verdiler çünkü... Çünkü tüm bu süre boyunca kötüyü yaşıyordum.

Yıllarca kalktım ve işe gittim. Eve geldim. İğrenç bir hazır yemek yedim. Her gün, RSA sözleşmelerinin peşinden koşmam dışında... ne için? Hayatımın o uyuşturan, sağır edici ataletini hafifletmek için mi? Ve yine de sonunda kendimi odamda yalnız buldum.

Tıpkı babam gibi. Tanrım, bunca zaman kendime sonumun onun gibi olmasını istemediğimi söyledim. Ve ben kesinlikle onun gibi oldum!

Ve eğer zaten olmak istemediğim şeysem, o zaman korkacak neyim kaldı? Heather'ı kaybetmekten mi? Onu zaten kaybettim. Bir eş bağının acısı mı? Zaten acı çekiyorum. Ben kötünün içindeyim. Buradan gidebileceğim tek yön iyiye doğru. Çünkü Heather'la bir yıl geçirmeyi, bir ömür boyu ona hiç sahip olmamaya tercih ederim.

Beni uzaklaştırma.

"Tanrım, sanırım ondan ayrıldım," diye inliyorum ve soğuk şişeyi şakağıma bastırıyorum. "Omega'mı tamamen terk ettim. Yavrumu. *Ailemi.*"

Rhen gözlerini bana dikti. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Gitmem gerekiyor." Şişeyi masanın üzerine bıraktıktan sonra kalkıp drone'umu park ettiğim yere doğru ilerliyorum. "Bunu çözmeme yardım ettiğin için teşekkür ederim."

"Neyi çözeceksin?" diye sesleniyor arkamdan. "Nereye gidiyorsun lan?"

"Aileme!"

"En azından kalanları alabilir misin?"

Drone'uma atlıyorum, füzyon panellerinin düğmesini çeviriyorum, sonra hemen kulağımın arkasına dokunuyorum. "Heather'ı ara."

Kenarları tam da sevdiğim türden inlerle kaplı bu mahallenin sessiz asma şeridine çıkarken arka planda çevir sesi duyuluyor. Birçok genç için birçok oda. Küçük toprak kareler.

Kahretsin, neden ?

Hat sadece bip sesi verdiğinde, ona bir mesaj bırakıyorum. "Lütfen açın. Sizinle konuşmam gerek."

Uzun dakikalar boyunca hiçbir şey olmayınca tekrar arıyorum ama açmıyor. "Korkma, tamam mı, ama ben senin odana doğru geliyorum. On beş dakika içinde orada olurum. Evde misin? Lütfen evde ol. Seninle konuşmam gerek."

Hiçbir şey.

Geri arama

yok.

Mesaj yok.

Boğazımın arkasında koca bir yumru oluşuyor. Ya evde değilse? Tanrım, ya evdeyse ama benimle konuşmak istemiyorsa? Ya bana kapıyı açmazsa? Ya söyleyeceklerimi dinlemek istemezse?

Kalp atışlarım hızlandı. Ya

onu kaybettiysem? Temelli

mi?

"Oh, Taram, lütfen bunu bana yapma." İmplantıma bir kez dokununca onu tekrar arıyorum. "Lütfen aç. Lütfen aç. Lütfen aç-"

Bir klik sesi duyulur, ardından Heather'ın soluk soluğa "Alfa yardım hattı. Acil durumunuz nedir?"

BÖLÜM 20

OceanofPDF.com

HEATHER

"**A** lpha imdat hattı. Acil durumunuz nedir?" Havluyla kendimi ovalarken üstümdeki banyo hoparlöründen bir nefes sesi geliyor, sonra saçlarımı toplayıp kısaltıyorum. "Davin?"

"Evet, buradayım."

Sesini duyduğumda göğsüme bir ağırlık çöküyor, acı verici olduğu kadar komik anıları da geri getiriyor. Telefonumda ondan gelen bir sürü sesli mesaj gördüğüm anda hiçbirini dinlemeden geri aradım. Neden aramıştı? Ve neden bu kadar çok kez?

Havluyu etrafıma sarıyorum ve mutfığa doğru ilerliyorum. "Ee, alfa? Acil durumunuz nedir?"

"Şey..." Uzun bir nefes veriyor ve arka planda bir uğultu olduğu drone'unda olduğunu biliyorum. "Korkunç bir sıkıntı içindeyim, omega."

"Evet, bunu söyleyebilirim çünkü ben duştayken üç kez aradın. Bir sorun mu var?" Nabzım hızlanıyor çünkü gerçekten bir şey olup olmadığından emin değilim. Yoksa neden bu kadar aceleyle arasın ki? Boğazım ne kadar daralsa da sesimi hafif . "Ne olmuş yani?

Ne tür bir sıkıntı yaşıyorsunuz?" "Çoğunlukla kalpten."

Kendime küçük bir kadeh kırmızı şarap dolduruyorum, gözlerim Kalir'in Davin'in kalan pembe tüylerinde akşam uykusuna yattığı yuvama gidiyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim seni çok özlüyorum, göğsüm ağrıyor," diyor ve midemi serbest düşüşe geçiriyor. "Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum Heather. *İki kere*. Ah, ne diyorum ben? Muhtemelen ikiden fazla. Seni incittim, sana adaletsiz davrandım ve işler zorlaştığında seni terk ettim."

Gözlerim yanıyor ve burnum tıkanıyor ama gözyaşı tehdidini yutuyorum. Bundan ne anlam çıkarmam gerekiyor? Davin'in hatalarının farkına varması, onlardan ders çıkarmasına izin verdiği anlamına gelmiyor. Bunun farklı olduğuna nasıl inanabilirim?

"Hepimizin yanımızda taşıdığımız yükler var, Davin. Bunda yanlış bir şey yok. Zor bir çocukluk geçirdin. Anneni doğumda kaybettin; babanı da bir dereceye kadar." Şarap kadehimin sapına dokunarak derin bir nefes alıyorum. "Mesele şu ki, artık düşünmem gereken bir Kalir var. Beni yanlış anlama, onunla çok iyi anlaşıyorsun ama onun için elimden gelenin en iyisini yapmalıyım. Sürekli sen ve ben hakkında endişelenmek zorunda kalırsam elimden gelenin en iyisini yapamam."

Uğultulu sessizlik tam bir işkence, sakinleştirici sesinin bir süre sonra tekrar içeri süzülmesi ise daha da işkence. "Biliyorum. Ve sana daha fazla hata yapmayacağıma dair söz veremem. Büyük yapacağım. Ama korktuğumu şimdi anladığıma dair sana söz . Bu herhangi bir alfa için itiraf edilmesi kolay bir şey değil, ama sana, bir omega'ya, özgürce itiraf ediyorum. Seni kaybetmekten korkuyordum. Beni terk etmenden korktum."

Alt dudakım titriyor. "Ayrılmamızı istemedim."

"Ben de bilmiyordum, ama geleceğini düşündüm, bu yüzden... bilmiyorum, sanırım önüne geçmeye çalıştım. Böylece acıdan kaçınabilirdim. Ama acı yine de burada ve beni öldürüyor, omega." Hiçbir şey söylemediğimde, nefes bile almadığımda, uzun bir nefes veriyor. "Beni en çok neyin korkuttuğunu bilmek ister misin?"

Ağır bir yutkunma. "Ne?"

"Benim olmanı ne kadar çok istiyorum," diyor. "Seni ne kadar... çaresizce ısırmak istedim. Bir kereden fazla. Ve bunun doğru olduğunu biliyorsun, Heather."

Biliyorum, ama.. "Şimdi böyle söylüyorsun, ama ya yine korkarsan? mı? Seni kaçırmamı mı istiyorsun?"

"Kahretsin, omega, gittiğim hafta standartları yükselttin, değil mi? Bunu hiç kolaylaştırmıyorsun." Uzun bir duraklama oldu ve arka plandaki drone'unun gürültüsü kaybolur gibi oldu. "Çıtayı on dakikalığına tekrar düşürebilir misin? Ben kıpırdayarak hayatına geri dönene kadar?"

Kıkırdıyorum, bu da gözlerimdeki ilk yaşı itiyor. "Beni her zaman güldürmeyi başarabilmenden nefret ediyorum."

"Bana bir şans daha ver, yemin ederim hayatımın sonuna kadar seni güldüreceğim." Saniyeler uzun bir sessizlik anına dönüşüyor, ardından dudaklarının nazikçe ayrılmasıyla "Bir terapist bulacağım" diyor.

Bu, karnıma haince bir ürperti gönderiyor ve son savunmalarımı da yıkmakla tehdit ediyor. "Bunu yapar mıydın?"

"Yarın sabah ilk , bana yardım edecek birini arayacağım... bu her neyse."

Bir gülümseme yanaklarımı sıkıyor ve iki damla gözyaşının daha yanaklarımdan aşağı süzülmesine izin veriyorum. "Oğlum, bu standartları yakalamaya çalışıyorsun, değil mi?"

"Size istediğinizi, ihtiyacınız olanı ve hak ettiğinizi veren alfa olmak istiyorum," diyor. "İkinizi de sevebilecek kadar güçlü, dinamizmine güvenen bir alfa."

O çırpıntı göğüs kemiğimin altına tırmanıyor, orada bir fırtına gibi dönüyor. "Az önce ne dedin sen?"

"Kapınızı açın, tekrarlamaktan mutluluk ."

Tıklayın.

Parmak uçlarımda gergin nabız atışları hissederken bakışlarım kapıya kayıyor. Eğer onu içeri alırsam -sadece çalışma odama değil, hayatıma, kalbime- kalmak istediğine karar verir mi? Ama asıl önemli soru... Az önce ne dedi?

Havlumu etrafıma daha sıkı sararak şarabı bırakıyorum, kapıya yürüyorum ve açıyorum. "Pekala, tekrarla-"

"Seni seviyorum." Davin kolunu bana dolayarak beni sıkıca çekiyor. Aşağıya dalıyor, dudaklarımızın uzun süren bir öpücükle birleşmesine izin veriyor, nefeslerimizin ve küçük inlemelerimizin birbirine karışmasına izin veriyor. "Seni seviyorum. Yavrumuzu seviyorum. Ve bu hayatı seviyorum, tüm feryatlarıyla, patlayan bezleriyle, kesintiye uğrayan geceleriyle ve süt lekeli gömlekleriyle. Lütfen, beni geri al?"

Yanağını okşamak için uzanıyorum, başımı şakacı bir şekilde eğerken bu inanılmaz yakışıklı alfayı içime . "Mmm, bilmiyorum..."

"Bilmiyor musun?" Gözlerini dikmiş bana bakıyor, ama sadece ben gülümsememi tutamayınca kadar, sonra dudaklarında orantısız bir gülümseme beliriyor. "Anlıyorum. Bunun için beni gerçekten uğraştırıyorsun, değil mi?"

Omuz silkiyorum. "Belki."

"Tamam, bunun için çalışacağım." Eli sırtımın altından yukarı doğru kayıyor ve havlunun altına doğru ilerliyor. Davin dilini boynumun kenarından geçirip fısıltısının kulak mememe çarpmasına izin verirken, tek bir pençe klitorisimin etrafında geniş daireler çiziyor. "Bu nasıl bir his, omega, hmm? Bu ikna edici mi?"

Meme uçlarım havlunun altında sertleşiyor ve pençesinin klitorisimi okşamasiyla amımın etrafında küçük zevk girdapları oluşuyor. "Birazcık."

"Biraz," diye yankılanıyor kulak mememe karşı, dişlerini geçirmeden önce dudaklarının arasında emiyor. "Buna ne dersin?"

Hırıltısından ürküyorum, ama parmağı içime girip kaygan bir fişkırma ile buluştuğunda inliyorum, ikinci bir parmak eklemeyi önce etrafa yayıyor. Onları içeri ve dışarı okşuyor, kıvrıyor, içime her batırdığında avucunun topuğunu klitorisime bastırıyor.

"Seni seviyorum." Fısıltısı şakağıma sıcak bir şekilde çarpıyor, sonra alnımda bir iz bırakarak boynumun diğer tarafına doğru öpüyor. "Seni seviyorum. Özür dilerim. Beni yuvamıza davet et, omega. Yemin ederim, en iyi yalvarışımı orada yapıyorum."

"Yuvama gel alfa," diye mırıldanıyorum, sesim de vücudumun geri kalanı gibi titriyor.

Davin'in elinin havlumu açmak için amımdan çekilmesi neredeyse acı verici. Ağır, nemli bir *gümbürtüyle* yere düşmesine izin veriyor. Bir saniye sonra elleri belimde, beni kaldırıyor ve bacaklarımı vücuduna doluyor.

Beni yuvamıza taşıırken, "Gömleğimin düğmelerini aç, omega," diye emrediyor ve itaat ettiğimde bana bir mırıltı sunuyor. "Bacaklarının arasına uzan. Küçük parmaklarınla kayganlığını ıslat ve sonra her tarafıma sür."

Bana söyleneni yapıyorum, yeşil pullarına kayganlığımı sürmeden önce parmak uçlarımı muhtaç amımda ıslatıyorum. Tanrım, o kadar mükemmel yapılı ki.

"İşte bu. İşte iyi bir kız, kokusuyla beni işaretliyor." Yuvamıza tırmanıyor, beni bir kez daha öperken pençelerini kalçalarımın üzerine geçiriyor. "Tamamen seninim, Heather."

Onun güven verici sözleri tenimde harika bir ürperti yaratıyor. Bunda çok güçlendirici bir şey var - o kadar çok istediği alfabeyi kalçalarımın arasına sıkıştırıp bana benim olduğunu söylüyor.

Pantolonunun içindeki ereksiyonu çıplak amıma doğru sallayıp inlediğinde, başparmağımı alt dudağına vuruyorum. "Şşş..."

"Çok sessiz olacağım." Beni battaniye ve pembe tüy karışımı bir yatağa yatırmadan önce mışıl mışıl uyuyan Kalir'e gülümsüyor. Göğüslerimi yoğuruyor, diliyle okşuyor, dudaklarının arasında meme uçlarımı emiyor. "Seni seviyorum."

Dilini karnımda, bacaklarımın arasına gezdirip ıslak amımı okşadığında nefesim kesiliyor. "Ben de seni seviyorum."

Hırıltısı klitorisimde titreşerek yeni bir kayganlık fişkırmasına neden oluyor ve tatmin olmuş mırıltısı yuvamızda yankılanmadan önce açgözlülükle içiyor. "Sen

Henüz ikna olmadın mı?"

Pantolonundan nasıl çıkmaya çalıştığına bakıyorum, siki sertleşmiş, kalın damarlı ve diziler halinde döl damlıyor. "Beş dakika önce olduğumdan daha fazla."

Bu bana bir ısırık kazandırıyor, dişleri ben inleyip kıvranana kadar klitorisimi sıkıştırıyor, ama sadece Davin'in güçlü vücudu üzerime gelene kadar. Sert boyu amıma baskı yapıyor. *Menüsküsleri* hızlı ve sert bir şekilde kıpırdıyor, o harika topuzları ve sivri uçları labiamın içinden, klitorisimin üzerinden, iç uyluklarım boyunca gönderiyor.

"Sanırım bana başka seçenek bırakmıyorsun. Kolumda bir numara var, biliyorsun." Kalın tacı girişime dayayıp yavaşça içeri itiyor. Bu muazzam zevk karşısında gözlerini nasıl kapattığını izlemek çok güzel. Paylaştığım bir şey, çünkü gözlerim de büyük alfa horozunun talebini doldurarak gerilmede çırpınıyor. "Kahretsin, Heather, çok iyi hissediyorsun. Bunu özledin mi, hmm? Seni nasıl düğümlediğimi ve bana bu kadar yakın tuttuğumu özledin mi?"

"Yaptım." Kalçalarımı onunkilerle uyumlu bir şekilde hareket ettiriyorum, kendimi onun sert vücuduna sürtüyorum, beni düğümlesinler, beni doldursunlar, beni çok iyi boşaltsınlar diye *menilerinin* uçlarını kovalıyorum. "Ama bu tam olarak bir numara değil."

Bir itiş daha ve onun derin, erkeksi iniltisi boynumun kenarına çarpıyor. "Hayır. Bu."

Boynumun dibinde, omzuma bağlandığı yerdeki ani çimdikle irkiliyorum. Bu lezzetli tehdit karşısında doğa da aynı şeyi yapıyor ve beni ısırıp sahiplenebilmesi, kendisinin yapabilmesi için bu alfanın altında gevşememi sağlıyor.

Kahretsin, beni ısırmasını o kadar çok istiyorum ki.

"İşte böyle. Ne kadar iyi bir omega, altımda yumuşak ve istekli," diye övüyor Davin, şimdi ciddi bir şekilde içimde ve dışımda sallanıyor, her itme şehvetli bir inilti eşlik ediyor. "Affet beni, Heather. Beni geri götür, ben de ısırayım."

Kahretsin, onun ısırık vaadiyle klitorisim zonklamamalıydı. "Bu adil değil. Bir ısırık karşılığında bağışlanmayı önünüze ."

"Yanlış anladın omega," diye kulağımı tırmalıyor, dişlerini kulak mememde gezdirdikten sonra boynumu bir kez daha ısırıyor ve amımın zonklamasına neden oluyor, sert bir hamle beni azdıracak. "Burada sana bir anlaşma teklif etmiyorum; rızanı istiyorum."

"Emin misin?" Avuçlarımı yontulmuş belinde gezdiriyorum ve kıcını avuçluyorum, her yoğun itişte kaslarının kaymasını hissediyorum, onu çekiyorum

Daha derine, düğümü için çaresizce. "Bir kez ısırdın mı, Davin, kaçamazsın."

"Doğru, ama buraya gelirken neyi fark ettiğimi bilmek ister misin, Heather?"

Erwin mi? Aynı şey tam tersi için de geçerli," diyor kıkırdarak. "Ben bir kez ısırdım mı, sen de ısıramazsın. Bu birdenbire tüm bu matebond olayını eskiden olduğundan daha az korkutucu hale getirdi."

Kalçalarımı döndürüyorum, içimde nasıl hareket ettiklerini ve şiştiklerini hissedene kadar *menüsküslerine* karşı sallıyorum. "Çünkü sonunda kanaması olan sen değilsin."

Davin'in mırıltısı tam o anda alevleniyor ve tüm vücuduma bir sükûnet dalgası göndererek acıdan duyduğum korkuyu ikinci plana atıyor. "İyi bir omega gibi ısırıklarımı kabul edecek misin, hmm? Seni eşim olarak kabul ettiğimde dişlerimin arasında gevşeyecek misin?"

Başım tamamen içgüdüsel olarak yana doğru eğilirken, amımın etrafında küçük kasılmalar kıvılcımlanıyor ve onu ısırmaya davet ediyor. "Evet."

"Aferin kızıma." Isırığı yerleştireceğini bildiğim bölgeyi öpen dudaklarının sesiyle mırıldanmaya devam ediyor. "Seni seviyorum. Sen de beni sevdiğini söyle."

"Seviyorum-"

Acı omzuma saplanıyor. Hiçliğe dönüşüyor, sonra bir sonraki anda ezici bir sıcaklık. Vücuduma yayılan ısı göğsümde dönüyor, karnıma düşüyor ve oradan daha aşağıya iniyor. Klitorisimin etrafında toplanıyor, ancak Davin'in bir sonraki hamlesiyle hızla genişliyor ve içime öyle güçlü bir orgazm gönderiyor ki nefesim kesiliyor.

"*Siktir...*" Düğümünün enfes baskısı içimi doldururken Davin homurdanıyor ve biz birbirimize kenetlenirken itişleri kısalarak küçük hörgüçlerden başka bir şeye dönüşmüyor. Mırıltısı bir ya da iki saniyeliğine dalgalanıyor, ancak her zamankinden daha güzel bir şekilde geri geliyor, oktavlar boyunca kolayca süzülüyor. "Bitti. Artık benimsin. Sonsuza kadar."

Ben onunum.

Bedenim yavaşça gevşerken bu kelimeler kafamda uçuşuyor, yine de göğsümün bir yerinde garip bir zonklama var. Kalbim değil, nabzım da değil. Böyle mi hissettiriyor? Bir eş bağı mı?

"Hey..." Davin yaramı okşuyor, acıyor ama mırıltısı bu acıyı hafifletiyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Sakin. Güvende." Sanki bu dünyada hiçbir şey bize zarar veremezmiş gibi çünkü Davin buna izin vermeyecek. "Sen mi?"

"Hissediyorum..." Bir süre bunun üzerinde düşünüyor, bana bakarken pençelerini kafa derimde gezdiriyor. "Tamamlandı. Tamamlandı mı? Emin değilim. İçimde garip bir his var-" Bakışları yanıımızdaki yuva parçasına gidiyor ve dudaklarında bir sırıtma beliriyor. "Tanrım, ne zamandır uyanıksın ve bize bir sürüngen gibi bakıyorsun?"

Kalir yumruklarını sıkıyor, yeşil gözleri ağın içinden bize sabitlenmiş, henüz telaşlanmıyor ama belli ki kundaktan kurtulmaya çalışıyor. Küçük bir mırıldanma sesi çıkartıyor ve hemen dudaklarını şapırdatıyor.

"Oh, oh," diyorum. "Birileri yine acıkmış."

"Daha kötüsü de olabilirdi." Davin etrafımızda dönüyor, onu aramızdan indirmeden önce ek parçadan kaldırıyor, şimdi ikimiz de yan yatıyoruz. "Bezinin değiştirilmesine ihtiyacı varmış gibi görünmüyor. Biz bu haldeyken bunu nasıl yapacağımı bilemiyorum. Onu emzirebilir misin?"

"Evet, sanırım idare edebiliriz."

Birlikte onu aramızdan aşağı kaydırıyoruz, ağzı göğsümle aynı hizaya gelene kadar onu pozisyona getiriyoruz. Hevesle meme ucumu köklüyor ve kolayca kavıyor. Emme sesleri kısa sürede odayı dolduruyor, ardından ritmik yudumlar geliyor. Arada bir duruyor, dikkatle dinliyormuş gibi bana bakıyor, sonra emzirmeye devam ediyor.

"En çok özlediğim şey buydu. İkinize böyle sarılmak." Davin, Kalir'in poposunu nazikçe okşarken diğer eliyle saçlarını okşuyor. "Benim ailem."

Gözlerimi kapatıp bu anın tadını çıkarmaya kendimi bırakıyorum. "Taşıyıcı annelik sözleşmesi imzaladım, bir ailem oldu."

Alnıma bir öpücük. "Sıradaki şey... kendi toprak alanımız."

"O da ne?"

"Oh, sana göstereceğim."

BÖLÜM 21

OceanofPDF.com

DAVIN

S Heather'ın arkasında durarak kollarımı ortasına doluyorum ve odaya bakıyorum. "Ne düşünüyorsun?"

"Hoşuma gitti." Bakışları grimsi ahşap zemin üzerinde geziniyor Rhen

Geçen hafta sonu birlikte kurduk, sonra başıyla onayladı. "Siz çocuklar harika bir iş çıkardınız. Buradaki düzeni de beğendim. Açık, ferah bir mutfak, hemen yanında arka bahçeye açılan kapı var ve içeriye bolca ışık alıyor."

"Bu mahalledeki çoğu sığınak biraz demode ama bence bu olumlu bir şey."

"İstedığımız gibi düzeltmemize izin veriyor."

"Bu, ve oldukça uygun fiyatlı." Geçen hafta ön onay aldık, böylece bu toplulukta bir ev satışa çıktığında hızlı hareket edebileceğiz. "Üç park, beş oyun alanı ve bir merkezi çocuk okuluyla çok aile dostu. Rhen, trafiğe bağlı olarak istasyona gitmesinin on beş ila yirmi dakika sürdüğünü söylüyor."

"O kadar da kötü değil." Kollarımda dönüyor, topuz yaptığı saçları ve göz alıcı gözlerine mükemmel uyum sağlayan yeşil dökümlü elbisesiyle çok güzel görünüyor. "Ayrıca, Elli'nin yakınında yaşamak harika olurdu. Yaşları birbirine yakın melezlerle mi? Dürüst olmak gerekirse, mükemmel bir yerin ortaya çıkması birkaç ay sürse bile, burada bir şeyler satın almaya çalışarak kazanabileceğimizi düşünüyorum."

Burnumu saçlarına daldırıyorum, kokusunu içime çekiyorum, şakağına sokuluyorum. "Tüm o yatak odalarını doldurmak için bize bir avantaj sağlıyor."

Kıkırdıyor ve onu yakaladığımı çok iyi bildiği için kendini kollarıma bırakıyor. "Hiç şansın yok."

"Hayır mı?" Bu yüzüme bir sırıtış getirdi. "Biraz daha tüy çıkarabilirim. Onları ne kadar sevdiğini hatırlıyor musun?"

"New Jersey büyüklüğünde hemoroidlerle bir hafta boyunca çarpık bacakla yürüdüğümü hatırlıyorum."

Haklı olduğu bir nokta var, ama... lanet olsun, karnına bir yavru daha koymaya hevesli değilsem. "*Tüylerini istiyorum*," dedi, onlara takıntılıymış gibi bakarak. Beni iki gün boyunca yuvalama çılgınlığına itti. Bu arada bu hikaye emir komuta zincirime kadar ulaştı."

"Bastırılmış dürtüler."

"Açıkça. Şimdi onları seninle birlikte yaşayacağım, bulduğum her fırsatta yuva yapacağım." Pençelerimin arkasını çenesinde gezdirip onu bir öpücük vermeden önce çenesini yukarı kaldırmaya teşvik ediyorum, kulaklarım bir uyarı hıçkırığıyla diken diken oluyor. "Birin yaygara yaptığını mı duyuyorum?"

"Yirmi dakika önce bir şişe içti, yüzden olamaz." "Anladım."

Bir elimi Heather'ın sırtına koyarak onu çeviriyorum ve yeşil alana geri götürüyorum. Kalir'in küçük ağlamaları ve öksürükleri arttıkça, terazim daha çok kılanıyor. Ama Rhen'in oğlumu kolunda çılgınca zıplattığını gördüğümde? Lanet alfa dikenlerim diken diken oluyor.

Oğlumu kurtarmak için acele ederken boğazımdan içgüdüsel bir uyarı hırıltısı yükseliyor. "Ne yapıyorsun?"

"Az önce bana hırladın mı?" Rhen sırtıma cüret ediyor, bir avucuyla Kalir'in poposunu destekliyor, diğeriyle de başının arkasına bastırıyor. "Sakin ol kardeşim. Biraz huysuz, o yüzden onu sallıyorum."

"Onu sallamıyorsun, beynine hasar veriyorsun."

Bir kurtarma manevrası başlatıp Kalir'i ondan aldığımda tekrar hırlamamak için sakinleştirici üç nefes almam gerekiyor. Elimde değil. Bu içgüdüsel bir şey, yavrumun etrafında başka alfalar olduğunda duyduğum huzursuzluk. En iyi arkadaşım ve ortağım olması fark etmez.

"O hırıltıyı duydun mu Elli?" Rhen, arkasını dönüp Heather'a diktiği çalıları göstermeden önce ona el sallayan eşine sırıtıyor. "Küçük omega'ya yaklaşmaya cüret eden herkese alfa gibi davranmak, hırlamak, salya akıtmak ve zehir damlatmak için bir bahanem olması için sabırsızlanıyorum."

Gözlerimi deviriyorum ve Kalir'i göğsüme bastırıyorum, başını bir elimle , gerçi artık oldukça iyi ve kısa için kendi başına tutabiliyor. "Sorun ne, hmm? Annen aç olamayacağını söylüyor. Sen de ortalığı kokutuyorsun, bu yüzden sadece biraz kestirmeye ihtiyacın olduğunu tahmin edebilirim."

Bu konuda biraz mızmız olabiliyor, bu yüzden onu nazıkçe sallarken mırıldanıyorum, Rhen'in yeni kurulan çimlerinde küçük bir daire çiziyorum, ama olan bu. Artık neredeyse her hafta sonu onu ve Elli'yi ziyaret ediyoruz, öğle yemeği, akşam yemeği ya da bazen Heather'ın getirdiği bazı öğleden sonra ikramları için onlara katılıyoruz. Gerçi bu babamı yanımızda getirdiğimiz ikinci sefer.

Masanın yanındaki bir sandalyede oturuyor, biraz kaybolmuş, biraz kafası karışmış görünüyor, evet, ama mutlu görünüyor? Hayır, bu çok ileri gitmek olur. Daha az üzgün diyelim. Ama yine de, bu tek başına göğsümü kaldırıyor.

"Bu çok garip," diyor Rhen. "Bunca zaman ben sana nasıl bir aile istediğimi anlattım, sen de bana nasıl bekar kalmak istediğini anlattın. Şimdi buradayız ve sen yavrunu benden önce kucağına alıyorsun. Pislik herif."

Elli'nin göbeğine bakıyorum, soluk pembe elbisesini kumaşın kapasitesinin sınırına kadar esnetecek kadar büyümüş, ama Heather'a bebeğin doğum tarihine bu kadar yakinken daha fazla hamile eşyası almak istemediğini söylemiş. "Artık çok kalmadı."

"Sonsuzluk gibi geliyor." Rhen iç Kalir'i nasıl salladığımı ve aynı anda sırtını nasıl sıvazladığımı izliyor. "Ne olursa olsun, gençleri sakinleştirme yeteneklerimi nasıl reddettiğin düşünüldüğünde, bence harika bir baba oluyorsun."

"Olmaya çalışıyorum."

Göğsümde ağır bir şey hissediyorum. Terapistimin bana öğrettiği gibi bunu kabul ediyorum. Bir sonraki saniye kayboluyor ve hayatımın sunduğu tüm parlaklığa yer açıyor. Babamın benimle iyi bir iş çıkardığını söylemek yalan olur ama bu tam olarak onun hatası değil ve geçmişte kaldı. Bu konuda yapabileceğim bir şey yok, ama bu bana kendi çocuğumla nasıl daha iyi olabileceğime dair çok şey gösteriyor.

Rhen parmaklarını Kalir'in koyu yeşil *moririsinin* üzerinde gezdiriyor; doğduğundan beri boyu fazla uzamamış ama giderek kalınlaşıyor. "Isırık iddianla ilgili durumu çözebildin mi?"

Heather'ın izini düşünmek yüzüme bir gülümseme getiriyor. Omzunun boynuna doğru kıvrıldığı yerde çok güzel bir yara izi var. Ona bakmaya bayılıyorum.

ne zaman kıyafetleri onu ortaya çıkarsa. Çıplak vücudunu sikimin üzerinde zıplattığımda ona bakmayı daha da çok seviyorum.

"Bazı evrak işleri, bazı ifadeler vardı ama genel olarak kolaydı." Sadece eski güzel bürokrasi. "Şimdi, bu küçük dostumu yavrum olarak kaydettirmek biraz daha zordu."

"Evet, Elli bana biyolojik babasının sorun çıkardığını söyledi."

"Buna inanabiliyor musun? Nafaka ödemedi ama evlat edinme belgelerini imzalamak istediğimde yaygara kopardı?" İş yerinde profiline bakıp onu ziyaret ettiğim gün drama sona erdi. Yanımda bok dolu bir bebek bezi getirdim ve alfa israfı gibi davranmaya devam ederse yüzünü içine sokmakla tehdit ettim. En olgun anım değildi ama çok eğlenceliydi. "Ben hallettim."

"Eminim öyledir," diyor Rhen sırtarak. "Tjor ve omega'sının önümüzdeki hafta sonu bize katılmasına aldırılmazsın, değil mi?"

Omuz silkiyorum. "Ne kadar çok o kadar iyi." "Elli de davet etti... o betayı."

Benim alçak hırıltım onunkine karışıyor. "Yada?"

"Uh-huh." Başka bir hırıltı. "Lanet olası yuva bozucu."

"Evet..." Heather'ı ısırduğımdan beri onu pek görmedim. "Şu beta Taram'a dua ediyor. Bunu hiç fark ettin mi?"

"Yanlış lanet olası kutsal dinamik. Sana söylüyorum, bir omega kapmaya çalışıyor. Bir omega ile ne yapacak ki? Bir omega ile başa çıkamaz." "Mmm... Ben olsam o kadar emin olmazdım." Beta-omega eşleşmeleri pek yaygın değil ama bazıları bunu . "Etrafımızda yaşayan tüm omegalar mı? Onun mi? Onu çok seviyorlar. Bir şekilde bir omega yuvasına girmeyi başırırsa çok şaşırmam. Sorun şu ki

orada kalmayı başarabilir misin?"

"Bundan şüpheliyim. Elimdeki çim parçasını ezip geçmeden önce şurada volta atabilir misin?" Beni iki adım sağa itiyor, orada volta atmaya ve sallanmaya devam ediyorum. "Teşekkür . Neyse, Elli ona karşı nazik olmamız gerektiğini söyledi."

"Bu yeterince kolay."

"Ben de öyle dedim ama sonra bana tuhaf tuhaf baktı. O gür gözlerini kaldırdı, ki bu Terran omegaları için asla iyiye işaret değildir."

"Kaşlar."

"Evet, onlar," diyor başını sallayarak. "*Tampek* ister misin? Bizim için buza biraz koydum."

"Elbette."

Rhen içeride kaybolduğunda babama doğru yürüyüp yanındaki sandalyeye oturuyorum. "Burada hâlâ iyi misin?"

Cevap vermiyor, onun yerine gri-yeşil kollarını Kalir'e doğru uzatıyor. "Büyükbabana gel seni küçük yaramaz."

Büyükbaba.

Heather ona bu lakabı taktı. Büyükbaba için kullanılan bir Terran kelimesinden başka bir şey değil, ama bunu çok ciddiye alıyor, neredeyse yaşaması gereken süslü bir unvan gibi davranıyor.

Ona yavrumu uzattım. "Biraz telaşlı, bu yüzden onu iyi tuttuğunuzdan emin olun. Ve başını destekleyin. Bir elini başının üzerine koy-"

"Bir yavruyu nasıl tutacağımı bilirim." Sanki sekiz yaşındaymışım gibi beni azarlarcasına tıslıyor, Kalir'i tutuyor ve kolunun beşiğine yatırıyor. "Ne de olsa seni ben tuttum, değil mi?"

"Sanırım yaptın." Hiçbirini hatırladığımdan değil, ama onu nasıl nazikçe bir yandan diğer yana salladığını? İki parmağını o küçük karnına nasıl sürttüğünü? "Şuna bak, Kalir. Büyükbabanın yetenekleri var."

Büyükbaba dinlemiyor.

Çünkü büyükbabam Kalir'in ağrıyan karnına yavaş ve titiz daireler çizerek masaj yapmakla meşgul. Bu sırada onunla nazikçe konuşuyor ve içime garip bir sıcaklık dalgası yayıyor. Onu uzun zamandır bir şeyle bu kadar meşgul, bu kadar... gerçekten ilgilenirken görmemiştim. Aslında hiç.

"Bak kadar güçlüsün, başparmağımı sıkıyorsun," diyor. "İyi bir genç olmuşsun, Davin."

Kahkahamı yutuyorum. "Tanrım, teşekkür ederim. Çok uğraştım."

Evet, ona Kalir'in biyolojik babası olmadığımı hiç söylemedik. Bununla ilgili bir sorunum olduğu için değil, önemli olmadığı için. O benim. Heather'ın karnında ona hırladım. O bu dünyaya geldiğinde ben de oradaydım. Ve bana ihtiyacı olduğunda onun için mırıldandım.

Bir babayı baba yapan şey
budur. İhtiyaç
duyulduğunda orada olmak.

"Dub-dub-dub, dubbi-dub-dub." Baba pençesini Kalir'in yüzünün farklı noktalarına vuruyor, bu herhangi bir alfada izlenmesi aptalca bir şey, ama oğluma gülümseme şekli? Ve Kalir'in de ona gülümsemesi? Kalbimi o kadar çok şeyle dolduruyor ki... Bilmiyorum. Sevgi mi? "Keşke annen burada olsaydı, Davin. Seninle çok gurur duyardı."

Nefes alışım yavaşlıyor, sanki babamın sızlanmasını bekler gibiyim. Hıçkıra hıçkıra ağlayacak ve sandalyede kendi içine çökecek. Acı içinde kıvranmasını, özünde yaşayan hasarlı bağı ağlamasını.

Bunların hiçbiri olmuyor.

Dub-dub şeyini yapmaya devam ediyor, gülümsüyor ve gülüyor, bir kez olsun hayatın tadını çıkarıyor.

Bakışlarım Heather'a kayıyor ve gözlerimiz hemen kilitleniyor, göğsümde bir şimşek çakıyor. Bana verdiği o nazik gülümsemeye, güven verici baş sallamasına bakılırsa muhtemelen bir süredir bizi izliyor.

Karşılığında ona göz kırpıyorum, elim , matebondumun oturduğu yere gidiyor. İşe giderken büyük bir baş belası, ama omega'mla yeniden bir araya gelmek için eve gittiğimde?

Bu saf mutluluk.

T *Satın Almak için Purr'*ın sonuna geldik. Boş bir dakikanız varsa, lütfen [bir yorum bırakın.](#) Yada'nın hikayesinin ne zaman yayınlanacağını bilmek ister misiniz? www.vkludwig.com adresini ziyaret edin ve e-posta listeme abone olun!

OceanofPDF.com

V. K. LUDWIG TARAFINDAN DA

TÜM KİTAPLARIMI BURADA BULUN!

OceanofPDF.com

BENİMLE BAĞLANTI KURUN! (HAYIR GERÇEKTEN, LÜTFEN YAPIN!)

E-posta listeme kaydolarak yeni yayınlarımdan, özel ekstralarımdan ve daha fazlasından haberdar olun:

[E-posta Kaydı](#)

Eşantıyonlar, eğlenceli sohbetler ve ARC'leri okuma şansı elde etmek için okuma grubuma katılın. Orada sinir bozucu derecede aktifim ;)

[Okuma Grubu](#)

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.